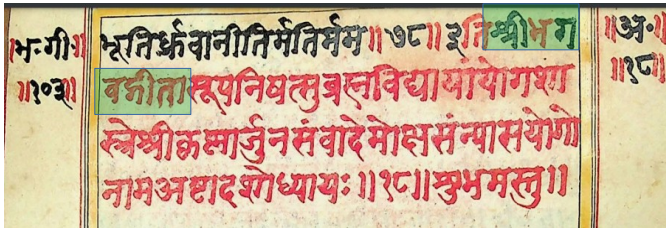

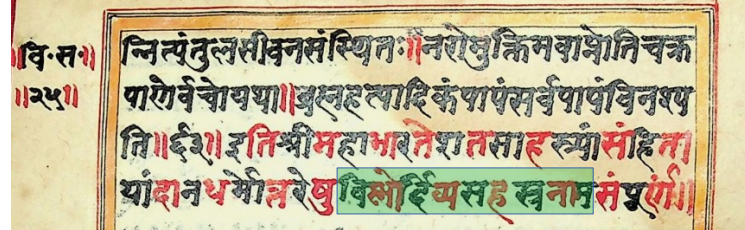
**Manuscript 32 – Mahabharata Pancharatna Gita (Bhagavad Gita-
Vishnu Sahasra Nama- Stavaraja- Anusmriti- Gajendra Moksha)**

Srimad Bhagavad Gita

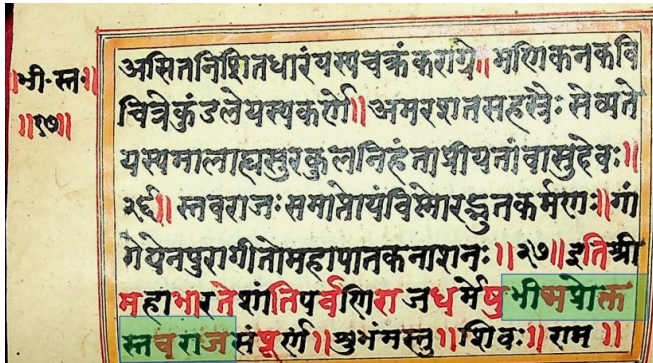
Pages 2 -206

Sri Vishnu Sahasra Nama

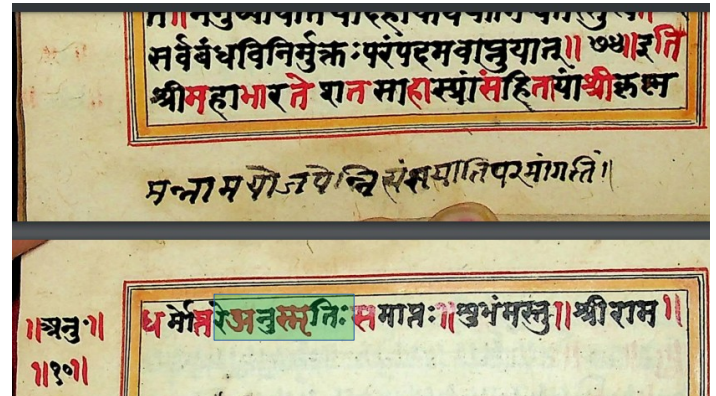

Pages 208 -262

Stavaraja (by Bhishma)

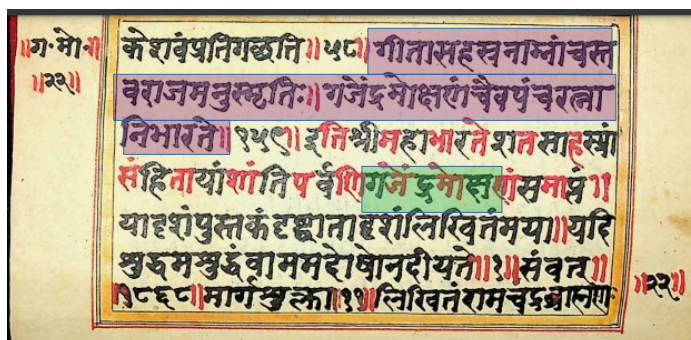

Pages 263 -296

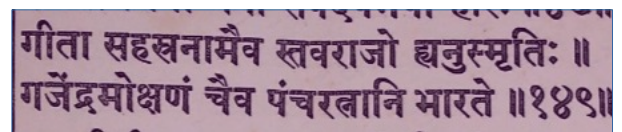

Pages 297 - 316

Gajendra Moksha

Pages 317 - 360

Ref: https://archive.org/details/qojl_sri-pancharatna-gita-mumbai-1922-pandurang-javajia/page/n329/mode/2up

॥ भ. गी. ॥

॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरवेनमः ॥ ॐ अस्य श्री
 भगवन्नीतामालामंत्रस्य ॥ श्रीभगवान्वेद व्यासकृ
 षिः ॥ अनुष्टुप् छंदः ॥ श्रीकृष्णः परमात्मा देवता ॥ अ
 शोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसेति बीजं
 सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रजेति शक्तिः ॥
 अहं त्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुच इति की
 लकं ॥ नैनं छिंदंति शस्त्राणि नैनं दहति पावक इ

॥ अ. ॥

॥ १ ॥

॥ १ ॥

त्पंगुष्ठाभ्यां नमः॥ नचैनं स्नेदयं त्यापो न शोषयति
मारुत इति तर्जनीभ्यां नमः॥ अद्धे द्यो यमदा ह्ये
यमस्नेदो शोष्य एव चेति मध्यमाभ्यां नमः॥ नि
त्यः सर्वगतः स्यात्पुरचलो यं सनातन इत्यना
मिकाभ्यां नमः॥ पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशो य
सहस्रश इति कनिष्ठिकाभ्यां नमः॥ नाना वि
धानि दिव्यानि नाना वर्णाकृतीनि चेति करत

॥ भ. गी. ॥

॥ २ ॥

लकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ नैनं छिंदंति शस्त्राणीति ह
 दयाय नमः ॥ न चैनं क्लेदयं त्याप इति शिरसे स्वा
 हा ॥ अक्षेद्यो यमदास्यो यमिति शिखायै वषट्
 ॥ नित्यः सर्वगतः स्यात्पुनरितिक वचाय हुं ॥ प
 श्य मे पार्थ रूपाणि इति नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ना
 नाविधानि दिव्यानीत्यस्त्राय फट् ॥ इत्यंग
 न्यासः ॥ पार्थाय प्रतिबोधिता भगवताना

॥ अ. ॥

॥ १ ॥

॥ २ ॥

रायणेन स्वयं व्यासेन ग्रथिता पुराणमुनिना मध्ये
 महाभारते ॥ अद्वैतामृतवर्षिणी भगवती मष्टाद
 शाध्यायिनी मंत्रवत्ता मनसा दधामि भगवद्गीते
 भवद्वेषिणी ॥ ३ ॥ नमोस्तुते व्यासविशालबुद्धे फु
 ल्लारविंदाय तपत्रनेत्र ॥ येन त्वया भारत तैलपू
 र्णप्रज्वालितो ज्ञानमयप्रदीपः ॥ २ ॥ प्रपन्नपा
 रिजाताय तोत्रवेत्रैकपाणये ॥ ज्ञानमुद्राय क्लृ

भ. गी॥
॥३॥

स्मायगीतामृतदुहेनमः॥३॥ सर्वोपनिषद्भागवो
दोग्धागोपालनंदनः॥ पार्थोवत्सः सुधीर्भोक्ता
दुग्धंगीतामृतंमहत्॥४॥ वसुदेवंसुतंदेवंकंसचा
णरमर्दनं॥ देवकीपरमानंदं कृष्णं वंदे जगद्गु
रुं॥५॥ भीष्मद्रोणतटाजयद्रथजलागांधार
नीलोत्पला॥ शल्यग्राहवती कृपेणवहिनी
कर्णेनवेलाकुला॥ अश्वत्थामविकर्णधोर

॥अ॥
॥१॥

॥३॥

मकरादुयाधनावतिनी॥ सोत्रीणाखलुपांडवेःकु
 रुनदीकेवर्तकःकेशवः॥६॥ पाराशर्यवचःसरोज
 ममलंगीतार्थगंधोत्करं॥ नानारयानककेसरंह
 रिकथासंबोधनावोधिना॥ लोकेसज्जनषट्प
 दैरहरहःपेपीयमानंमुदा॥ भूयाद्भारतपंकजंक
 लिमलप्रध्वंसिनःश्रेयसे॥७॥ मूकंकरोतिवा
 चालंपंगुलंघयतेगिरिं॥ यत्कृपातमहंवंदेपर

॥ भ. गी. ॥

॥ ४ ॥

कथं शक्ति कृतं तेने

मानंदमाधवं ॥ ८ ॥ यं ब्रह्मावरुणं इंद्र रुद्र मरु तस्तु न
 तिदि व्यै स्रवैर्वैदैः सांगपदक्रमोपनिषदैर्गायंति
 यं सामगाः ॥ ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा पश्यं
 तियं योगिनो ॥ यस्यांतं न विदुः सुरा सुरगणा देवा
 यतस्मै नमः ॥ ९ ॥ इति ध्यानं ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धं
 र्मस्रोत्रे ^{कस्मिन् विषये} कुरुक्षेत्रे ^{यद्} समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पां
 उवाच ॥ ^{मितिना - युद्धम्} य किमु क्वैव तं संजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥

॥ अ. १ ॥

॥ ४ ॥

युनकयं भूनामान
 यो युयुत्सवः
 पंडितः

१३ पुत्र

क्या कृतं नये

किंदावा

संजीनो हे
अत्र युधिष्ठिरासं
नी कथं भूताम्
रा महेश्वर-पुन
कथं भूता भी
मार्जुनं समा
कथं भूता रमेश्व
रा-महारथः ४

देहातुपांडवानाकं बृहदुपाधनस्तदा ॥ आचार्यमु
पसंगम्य राजा वचनं ब्रवीत ॥ २ ॥ पश्यैतां पांडुपुत्रा
णामाचार्य महतीं चमूं ॥ अहां दुपदपुत्रेण तं वशिष्ठे
राधीमंता ॥ ३ ॥ अत्र शूरा महेश्वरा भीमार्जुनस
मायुधि ॥ युयुधानो विराटश्च दुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥
धृष्टकेतुश्च कितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पु
रुजित्कुंतिभोजश्च शैब्यश्च नरपुंगवः ॥ ५ ॥ युधा

नरपुंगवः

कथं भूता मह
विश
केला-पांडुपुत्रा
पुनकथं भूता च
मू यहा बृह
रचनया कृत
केन दुपदपुत्रे
रा कथं भूतेन
दुपदपुत्रेण न
वशिष्ठेन पुन
कथं भूतेन दुप
दपु भीमता-

॥ भ. गी. ॥

॥ ५ ॥

हे हि मा. ये भस्मा
विशिष्टा ना
त्वं निबोध स्व
तारय स्थानिष्ठ
य

कथं

मनुश्चविक्रान्त उतमो जाश्च वीर्यवान् ॥ सो भद्रो द्रो
पदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥ अस्माकं तु विशि
ष्टा ये तानि बोधदिजोत्तम ॥ नाये काममसैन्यस्य
सत्तार्थतान्त्रवीमिते ॥ ७ ॥ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च
द्रुपश्च समितिर्जयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सो
मदन्ति स्तथैव च ॥ ८ ॥ अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त
त्त जीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धवि

द्रोपदी पुत्र ५

॥ अ. ॥

वरिष्ठः अष्टः

व

द्यौः इर्योधनका
सोमद्रपुत्रः ॥ ६ ॥

॥ ५ ॥

समरसमारम्भसमये मोक्षानो पचाप्रधानं युद्धभूमौ हवीपरादिद्विभागनाऽवास्थितस्थानानि

विनश्यन्ति सन्निभानि चानि मेवापविष्टा मेवापविष्टा मध्ये निवृत्ति

पट्टिना

असमर्थानि

पाठ्येयानि

कथं भूतं बलं भीष्माभिरक्षितं

शारदाः॥९॥^१अपयाप्तं^२तदस्माकं^३बलं^४भीष्माभिरक्षितं^५
^३इतः सर्वं^४भीष्माभिरक्षितं^५पयोप्राप्तं^६दमेतेषां^७बलं^८भीष्माभिरक्षितं॥१०॥^९अयने
^{१०}पुत्रसर्वेषु^{११}यथाभागमवस्थिताः॥भीष्ममेवाभिरक्षं^{१२}
^{१३}तुभवंतः सर्वे^{१४}एवहि॥११॥^{१५}तस्य^{१६}सजनयन्हृषिकुरुच
^{१७}दः पितामहः॥^{१८}सिंहनादं^{१९}विनद्या^{२०}जैशंखं^{२१}दध्मो^{२२}प्रता
^{२३}पवान्॥१२॥^{२४}ततः^{२५}शंखो^{२६}अभेर्य^{२७}अपणवानं^{२८}कगोमु
^{२९}खाः॥^{३०}सह^{३१}सेवा^{३२}भ्यहन्यंत^{३३}सशरस्सुमुलो^{३४}भवत्॥१३॥^{३५}

अयने

पुनः कथं भू- श्लो
 किं कुर्वन् हर्ष-
 कथं भू- पि- श्लो १२

॥ म. गी ॥

॥ ६ ॥

नतः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्पंदने स्थितौ ॥ माधवः पांड
 वश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मन्तुः ॥ १४ ॥ पांचजन्यं हृषीके
 शौदेव दत्तं धनं जयः ॥ पौंड्रं दध्मो महाशंखं भीमकर्मा
 हृकोदरः ॥ १५ ॥ अनंतविजयराजा कुंतीपुत्रो युधि
 शिरः ॥ नकुलं तह देवश्च सुघोषमणिपुष्पको ॥ १६ ॥
 काश्यश्च परमेश्वरः शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टक
 म्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ दुषदो

॥ अ. ॥

॥ १ ॥

कथभने स्पंदने
 दत्तं भीमकर्मा
 शौदेव

॥ ६ ॥

शखंड
 को

नहीपराजयहुवाहे जिस्कार

कपिध्वजेयस्य
सः कपिध्वजः
२-

द्रोपदेयाश्चसवेशः^१ एयिवीपते^२ ॥ सोभद^३श्चमहाबाहुः^४
 शंखान्दधुः^५ एयक^६ एयक^७ ॥ १८ ॥ स^८घोषो^९ धोर्तेराष्ट्रा^{१०}
 णां^{११} हृदयानि^{१२} व्यहारयत्^{१३} ॥ नभश्च^{१४} एयिवीचैव^{१५} तुमुलो^{१६}
 मनुनादयन्^{१७} ॥ १९ ॥ अथ^{१८} यवस्थितान्^{१९} दृष्ट्वा^{२०} धोर्तेरा^{२१}
 दान^{२२} कपिध्वजः^{२३} ॥ प्रवृत्तेशस्त्रसपाते^{२४} धनुरुद्यमपां^{२५}
 उव^{२६} ॥ २० ॥ हृषीकेशं^{२७} तदा^{२८} वाक्यमिदमाह^{२९} महीपते^{३०} ॥ अर्जुन उ^{३१}
 सेनयो^{३२} रुभयो^{३३} र्मध्ये^{३४} रथं^{३५} स्थापयम^{३६} अत^{३७} ॥ २१ ॥ यावदे^{३८}
 तान्निरीक्षेह^{३९} यो^{४०} दुकामान^{४१} वस्थितान्^{४२} ॥ कैर्मया^{४३}

इतिकठिन शब्दः

अर्जुन उ

सं३

॥ भ. गी ॥

॥ ७ ॥

गुडाके शः ध्वन
निद्रा

सहयो^{कलिन} इव मास्मि^{कलिन} नररासमुद्यमे ॥ २२ ॥ यो^{कलिन} तस्य
मानानं^{कलिन} वे^{कलिन} हं य^{कलिन} एते^{कलिन} त्रैसमागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य^{कलिन} दुर्वु^{कलिन}
दु^{कलिन}दे प्रियचिकी^{कलिन}र्षवः ॥ २३ ॥ संजय^{कलिन} उवाच ॥ एवमु^{कलिन}क्तौ
हृषीकेशो^{कलिन} गुडाकेशे^{कलिन}न भारत ॥ सेनयो^{कलिन}रुभयो^{कलिन}र्मध्ये^{कलिन}
स्थापयित्वा^{कलिन} रथा^{कलिन}न्तमं ॥ २४ ॥ भीष्म^{कलिन}द्रोण^{कलिन}प्रमु^{कलिन}खतः^{कलिन}
सर्वेषां^{कलिन} च मही^{कलिन}क्षितां ॥ उवाच^{कलिन} पार्थ^{कलिन} पश्य^{कलिन}ैतां^{कलिन} न सम
वेतां^{कलिन} कुरु^{कलिन} नि^{कलिन}ति ॥ २५ ॥ तत्रा^{कलिन}पश्य^{कलिन}त्स्थितां^{कलिन} पार्थ
पितृ^{कलिन}नृपितां^{कलिन} महान् ॥ आचार्या^{कलिन}न्मातु^{कलिन}लान्^{कलिन} भ्रा

कथं भूतारं

॥ अ ॥

॥ १ ॥

॥ ७ ॥

कथो
२६

तदनुब्रानपोत्रान्सर्वस्तथा॥२५॥^{देवदेव}अमुगान्मुहदश्चै
 वसैनयोसुभयोरपि॥^{युक्तः ३ ४ ३ वितः ४ न}तान्समीक्ष्यसंकोतेयसर्वान्वं
 धूनवस्थितान्॥२६॥^{क ३ क}कृपयापरयाविष्टोविषीदन्निदं
 मिद्रवीत्॥^{विषयः ६}अर्जुनउवाच॥^{विषयः ७}हृद्दमस्वजनं^{विषयः ८}कं^{विषयः ९}द्वयुयु
 त्संसमुपास्थितं॥^{विषयः १०}सीदन्तिममगात्राणिमुखंचपरि
 मुष्यति॥२७॥^{विषयः ११}वेपथुश्चशरीरेमैरोमहर्षश्च^{विषयः १२}जोयते
 गांडीवंसंसतेहस्तास्त्वैकैवपरिदह्यते॥२८॥^{विषयः १३}नच
 शक्नोम्यवस्थातुंभ्रमंतीवचममनः॥^{विषयः १४}निमित्तानि

वाक्यं
इमं २६
२७

संस्तनं
अपःपत्ने-॥
त्यक् चम

शकुनानि

चैपश्यामिविपरीतानि केशव ॥ न च
 श्रेयोनुपश्यामि हे त्वां स्वजनमाहवे ॥ न कांक्षे विजयं क
 स्म न च राज्यं सुखानि च ॥ ३२ ॥ किं नो राज्ये न गोविंद
 किं भोगैर्जीवितेनैवा ॥ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भो
 गाः सुखानि च ॥ ३३ ॥ तदेवैव स्थिता युद्धे प्राणास्त्य
 क्ता धनानि च ॥ आचार्योः पितरः पुत्रास्तथैव च पिता
 महा ॥ ३३ ॥ मातुलौः श्वशुराः प्रौत्राः श्यालाः संबन्धि
 नस्तथा ॥ एतान् न हंतुमिच्छामि हन्तोपि मधुसूदन ॥

माय न कले

कथय एतान्

अग्निदोगरद
अथ शस्त्रपा
लि धवापहा
सेत्ररापहा
रीच राडेतेआ
ततापिनः३५

३४॥ अपित्रे लोकराज्यस्य हेतौ किं नुमहीकृते॥ निहेत्य
धार्तराष्ट्रान्नः कां प्रीतिस्त्याज्जनार्दन॥ ३५॥ पापमेवा
श्रेय दस्मान् हतैतानां ततापिनः॥ तस्मान्नाहीवयं ह
तुं धार्तराष्ट्रान् स्वबांधवान्॥ ३६॥ स्वजनं हि कथं हत्वा
सुखिनः स्याम माधव॥ यद्यप्येतैर्न पश्यंति लोभोप
हंतचेतसः॥ कुलक्षयं कृतं दोषं मित्रेद्रोहचपात
कं॥ ३७॥ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापो दस्मानि व

मयोऽप्यवयं

कथं न ज्ञेयं एते॥ लो

विहृत्तलोनेको

३ हयमेव

॥ भ. गी. ॥

॥ ९ ॥

^२तिंतुं ^१कुलक्षयकृतं ^३दोषप्रपश्यन्निर्ज्जनार्दन ॥ ३८ ॥
^१कुलक्षये ^२प्रणश्यति ^३कुलधर्माः ^४सनातनाः ॥ ^५धर्मे न ^६द्वे
^१कुलं ^२कलनं ^३धर्माभिः ^४भवत्युत ॥ ४० ॥ ^५अधर्माभिः
^१वाक् ^२सप्रदुष्यति ^३कुलस्त्रियः ॥ ^४स्त्रीषु ^५दुष्टां ^६सुवार्त्त
^१यजायते ^२वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ ^३संकरेण ^४नरकायैव ^५कुल
^१घ्नानां ^२कुलं ^३स्पृष्टं ^४पतति ^५पितरो ^६स्येयां ^७लुप्तपिंडो ^८दक
^१क्रियाः ॥ ४२ ॥ ^२दोषैरेतैः ^३कुलघ्नानां ^४वर्णसंकरका

॥ अ. ॥

॥ ११ ॥

कृष्ण सत्त्व

कुलवर्तिनो

एककुलानाम्

कथं भूनापिनः

^{नापुने} रकैः॥ ^{उत्साद्यते} उत्साद्यते जातिधर्माः ^{कुलधर्मो} कुलधर्मो ^{शान्धनाः} शान्धनाः॥
^{नुष्ठा} ४३॥ ^{उत्सन्न} उत्सन्नकुलधर्माणां ^{मनुष्याणां} मनुष्याणां ^{जनार्दन} जनार्दन॥ ^{निरके} निरके
^{नियतं} नियतं वा सो भवतीत्यनुशुश्रमः॥ ^{अहो} अहो वत मह
^{त्पापं} त्पापं कर्तुं ^{व्यवसिता} व्यवसिता वयं॥ ^{पद्म} पद्मज्यसुखलोभेन हंतुं स्व
^{जनमुद्यताः} जनमुद्यताः॥ ^{यदि} यदि मोमप्रतीकारं ^{सशास्त्रं} सशास्त्रं ^{शास्त्र} शास्त्र
^{पाणयः} पाणयः॥ ^{धार्तराष्ट्रारणे} धार्तराष्ट्रारणे हनुस्तन्मैक्षेमतरं भवेत्
^{४६॥} ४६॥ ^{संजय} संजय उवाच॥ ^{एवमुक्त्वा} एवमुक्त्वा ^{जुनः} जुनः ^{सख्ये} सख्ये ^{रथोपस्थ} रथोपस्थ

समाप्त ४३

वने निखरे

 कथं भूतं सोऽप्रज
 काररहितं पुनव
 ५ शास्त्र ४६

 कथं भू- धान
 राष्ट्रं शास्त्र
 लिये हो

छोडके

कथं भूना अर्जुनः शो

कथं भूना अर्जुनः शो

॥भ.गी॥

॥१०॥

॥अ.॥

॥१॥

उपाविशत्॥^१विस्म^२ज्यसशरं^३चापं^४शोकं^५संविग्नमानसः॥

४७॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायाम

महाभारतस्य श्रीलक्ष्मार्जुनसंवादे अर्जुनविषादो नाम

प्रथमोऽध्यायः ॥१॥ संजय उवाच॥ ततश्चाकुरुषुः

विष्टमश्रुपूर्णकुलेश्वरं॥ विषीदंतमिदं वाक्यमुवा

चमधुसूदनः॥१॥ श्रीभगवानुवाच॥ कुतस्त्वाकरम

लमिदं विषमे स सुपस्थितं॥ अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यम

उपकथं न

सधर्मोत्पराड
सखत्वे ॥२॥

तस्याप्योक्तप्रव
रण

विषादो जयते

॥१०॥

तानां त्वा

गार्थ अर्या
इत्यर्थ नीचसे
विन

पवाङ्करे
२

नयुक्ते ३

अर्थकामात्मका
नभोगान् ५

कीर्तिकरमं जुने ॥ १ ॥ ^{लेखं} ^{मात्मगमः} ^{पार्थने} ^{तत्त्वं} ^{पुणं}
^{पुण्यते} ^{सुदं} ^{हृदयदो} ^{बल्यं} ^{त्यक्तो} ^{तिष्ठ} ^{परं} ^{तपः} ॥ ३ ॥ ^{अजु}
^न ^{उवाच} ॥ ^{कथं} ^{भीष्म} ^{महं} ^{सख्ये} ^{द्रोणं} ^च ^{मधु} ^{सूदन} ॥ ३ ॥
^{षु} ^{भि} ^{प्रति} ^{यो} ^{त्सामि} ^{पूजा} ^{हो} ^{वरि} ^{सूदन} ॥ ४ ॥ ^{गुरु} ^न
^ह ^{त्वा} ^{हि} ^{महा} ^{नुभो} ^{वान्} ^{श्रेयो} ^{भोक्तुं} ^{भैक्ष्यं} ^{मपीह} ^{लो}
^{के} ॥ ^ह ^{त्वा} ^{र्थ} ^{कां} ^{मां} ^{स्तु} ^{गुरु} ^{नि} ^{हे} ^व ^{भुं} ^{जीय} ^{भोगान्} ^{रु}
^{धिर} ^{प्रदिग्धान्} ॥ ५ ॥ ^न ^{चैत} ^{दि} ^{द्व} ^क ^{तैर} ^{नो} ^{गरी} ^{यो}

रुपिरयुक्तान् ५

इहैवलोके ५

नोऽस्माकं

मु

कथं भोगान्
 भैक्षयुक्तैर्म
 उभयो

एतदपि युद्धे यदा वयं जयंम यदिने जयंमा जयेयुः ॥ किं च जातो जयोनः कलेनः परांजयस्वयतो योत्र वं ध्वं हंत्वा
नजिविहं नयंमपिनवयमिधामः किं पुनविषया नोक्तं तेवस्थियुद्धे धामिराष्टाः ॥

ताजयेम

ने

नक्त विमः

नवधं

॥ भ-गी ॥

॥ ११ ॥

यद्योजयेम यदि वानो जयेयुः ॥ यनेव हत्वाने जिजी
विधामस्ते वस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ॥ १॥ कार्य
एयदोषोपहतस्वभावः ॥ पृच्छामि त्वां धर्मसंमूढचे
ताः ॥ यः छेयः स्थान्निश्चितं ब्रूहि तन्मै शिष्यस्मै हंशा
धिर्मा त्वा प्रपन्नः ॥ ७ ॥ नहि प्रपश्यामि ममापनुद्याय
छोकमुच्छोषणमिंद्रियाणां ॥ अवाप्य भूमावसपत्न
मूढं राज्यं सुगणमपि चाधिपत्यं ॥ ८ ॥ स जय उवा

॥ अ ॥

॥ २ ॥

हे भगवन् त्वां

शाधी मित्रागे

अहंते शिष्य

नो मां शापि

हर्कने नुधा

॥ ११ ॥

कथं भू मां

कथं भू शोकं

च॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुजाकेशः परतप॥ नयोत्सृज
 ति गोविंदमुक्त्वा तस्मीं बभूव ह॥ ९॥ तमुवाच हृषीकेशः
 प्रहसन्निवभारत॥ सेनयोः सभयोर्मध्ये विषीदन्तं
 मिदं वचः॥ १०॥ श्रीभगवानुवाच॥ अशौचानुत्प
 शोचस्त्वे प्रजावादांश्च भाषसे॥ गतास्तु न गतास्तु श्रु
 नानुशोचन्ति पंडिताः॥ ११॥ न त्वेवाहं जानुना संनत्वं
 नैमैजनाधिपाः॥ न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः

यथाहं इतः सर्वजा
 तुनां समिति न भविष्यति
 मयासीः एतेन प्रा
 गभावा प्रति योगि
 त्वं वेधितं २२॥

किं उच्यते

त्रिष्वपि कालेषु नित्या आत्मः स्वतु परा इत्यर्थः

इत्यनेन ध्वंसाप्रतियोगित्वमुक्ते

१२

इदं वचनं आलोक्य

उवाच

१६६ वचः १०

उवाच

विष्णोः अंशं देव

विष्णोः अंशं देव

न ॥ १० ॥

किं

इत्युक्तं संस्पृष्टं

प्रतीतेषु ११

होमत्रिविधा

प्राप्तं मित्ये

हमासमित्य

भिः प्रायः

विषयेः संबन्धः तत्र द्विषया कोरातः करणपरिणामावा
उत्पत्तिविनाशवतः अतः करणस्यैव शीतोष्णदिक्का
रा लक्षणद्वाराः

तत्र कथमेव नित्यः सत्ता इति दृष्टान्तं आह १३

॥ भ. गी. ॥

॥ १२ ॥

इन्द्रियाणां प्रा
ब्दादिभिर्न योगः

मात्रास्य शीतं न
ग्रसतः अनित्यव
स्तना १६

ग्रसतः अनित्यव
स्तना १६

परं ॥ १२ ॥ देहि नो स्मिन् यथा देहं कोमारं यो वनं जरा ॥
तथा देहांतरं प्राप्तिर्क्षीरं स्तनं मुस्यति ॥ १३ ॥ मात्रा
स्य शीतोष्णौ नेयशीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आगमा
पायिनौ नित्यास्तां स्मिति क्षुत्सुभारत ॥ १४ ॥ यं हि
न यथयं त्येतै पुरुषं पुरुषर्षभ ॥ समदुःखसुखं धी
रं सो मृतत्वाय कल्पते ॥ १५ ॥ नासतो विद्यते भावो
नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्मिन् न यो

॥ अ. ॥

॥ १२ ॥

मात्रा यच्च शाने
न्द्रियाणि च वि

प्रत्यक्षं
सावधानं
समे उच्यते

॥ १३ ॥

सदसतो

के

नाशवन्तः
१२

जायते अस्मिन्
ते विपरिणामने
पक्षीयते विन
रपतीति षड्भा
यविकाराइति
जायते निः

स्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥ अविनाशितुर्न हि द्वियेन सर्वमि
दं तं ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १७ ॥
अनन्तवन्त इमे देहानित्यस्योक्ताः शरीराणि ॥ अनाशि
नो प्रमेयस्य ते स्माद्युद्यस्व भारत ॥ १८ ॥ य एनं वेत्ति
हन्तारं यश्चैनं मन्यते तदहं ॥ उभौ तौ न विजानीतौ ना
यं हन्ति न हन्यते ॥ १९ ॥ न जायते म्रियते वा कदाचि
न्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ॥ अजो नित्यः श

३ २ आत्मा ३ भावंगमितान्
मि

न जायते तिष्ठतः जन्मरहितः

न गच्छ

यो यो भवति १७

एतं ११ ॥ मानं
हन्तः स्यात्वाहं
नारवेति

प्रेमालो
जनि लक्षणा
यत्न विक्षिप्ता
न आत्मनो वि
द्यते २

देवसे, तत्रेह, तत्रेह च तत्रेह

आत्मा

जन्मरहितं च

नित्यं प्राप्तिं
श्वतोयं पुराणो न ह न्यते ह न्यमाने शरीरे ॥ २० ॥ वेदां वि
नाशिनं नित्यं य एनम जम अय ॥ कथं स पुरुषः पार्थ
कं धातयति हंतिकं ॥ २१ ॥ वांसांसि जीर्णानि यथा वि
हाय नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ॥ तथा शरीराणि वि
हाय जीर्णान्यन्यानि सयाति नवानि देही ॥ २२ ॥ नै
नं छिंदंति शस्त्राणि नै नं दहति पावकः ॥ न चै नं क्ल
दयं त्वापो न शेषयति मारुतः ॥ २३ ॥ अछेद्याय म

॥ भ-गी ॥
मा प्रचलवः
॥ १३ ॥

॥ अ- ॥
॥ २ ॥

प्राप्तं

सदाना
॥ १३ ॥
आत्मा २४
नः छेत्तुं योग्य

न्या

योऽप्येति

दासो^१यम^२क्ले^३द्यो^४शो^५ष्य^६एव^७च॥ नित्यः^८ सर्वगतः^९ स्थाणु^{१०}
 र^{११}चलो^{१२}यंस^{१३}नातनः॥२४॥ अ^{१४}व्य^{१५}क्तो^{१६}यम^{१७}चित्^{१८}तो^{१९}यम^{२०}वि^{२१}
 कारो^{२२}यमु^{२३}च्यते॥ तस्मादे^{२४}वंवि^{२५}दित्वे^{२६}नै^{२७}नानु^{२८}शोचि^{२९}तुम^{३०}
 हे^{३१}सि॥२५॥ अ^{३२}थचै^{३३}नै^{३४}नित्य^{३५}जातं^{३६}नित्यं^{३७}वाम^{३८}न्यसे^{३९}मृतं^{४०}
 त^{४१}थापित्वं^{४२}महा^{४३}बाहे^{४४}नै^{४५}वंशो^{४६}चि^{४७}तुम^{४८}हे^{४९}सि॥२६॥ जातं^{५०}
 स्य^{५१}हि^{५२}ध्वो^{५३}र्म^{५४}त्यु^{५५}र्ध्वं^{५६}जन्म^{५७}मृतस्य^{५८}च॥ तस्माद^{५९}परिहा^{६०}
 र्ये^{६१}थै^{६२}नत्वं^{६३}शोचि^{६४}तुम^{६५}हे^{६६}सि॥२७॥ अ^{६७}व्य^{६८}क्ता^{६९}दीनि^{७०}भूता^{७१}

स्थिरः

उत्तिगुहवा

इन्द्रियो

सर्वकरणविश्र

यत्नात् निर्व्यज्य

तिः व्यक्तः २५

3

निरुपाय २६

अवर्त १६

अव्यक्तं सूक्ष्ममादि
 एषा तानीत्यक्ता

प्रकट-

कायमस्तानि

उपकथं

॥५॥ गी॥

॥१४॥

आश्रयः दुष्ट
म, दुःखम्समाप्त
शान्तिस्तु

नियुक्तमध्यानिभारत॥ अयुक्तनिधनान्यवतत्रकापि
 रिदेवना॥ २८॥ आश्रयवत्सपतिकश्चिदेनमाश्रयव
 ददतितथैवचान्यः॥ आश्रयवच्चैनमन्यः शृणातिश्रु
 त्वाप्यनवेदनचैवकश्चित्॥ २९॥ देहीनिसमवधो
 यंदेहसर्वस्यभारत॥ तस्मात्सर्वाणिभूतानिनित्वंशो
 चितुमर्हसि॥ ३०॥ स्वधर्ममपिचावेक्ष्यनविकपितु
 मर्हसि॥ धर्मादियुद्धाद्येयान्तक्षत्रियस्यनविद्या

यतः ३

॥अ॥

॥२॥

गुरुः सुधकः

नहंतुयोगः ३

प्रचलितं श

॥१४॥

नयोगः

^{कथं} ते ॥ ३१ ॥ ^{यद्वा} यद्वा ^{चैव} चैव ^{पपेन्न} पपेन्न ^{स्वर्गद्वार} स्वर्गद्वार ^{मपावृतं} मपावृतं ॥ ^{सुखिनः} सुखिनः
^{क्षेत्रियाः} क्षेत्रियाः ^{पार्थ} पार्थ ^{लभन्ते} लभन्ते ^{युद्धमीदृशं} युद्धमीदृशं ॥ ३२ ॥ ^{अथ} अथ ^{चैव} चैव ^{त्वमि} त्वमि
^{मधुर्म} मधुर्म ^{संगोमन} संगोमन ^{करिष्यसि} करिष्यसि ॥ ^{ततः} ततः ^{स्वधुर्म} स्वधुर्म ^{कीर्तिं} कीर्तिं ^च च
^{हित्वा} हित्वा ^{पापमवाप्स्यसि} पापमवाप्स्यसि ॥ ३३ ॥ ^अ अ ^{कीर्तिं} कीर्तिं ^{चापि} चापि ^{भूता} भूता
^{निकथयिष्यन्ति} निकथयिष्यन्ति ^{नेव} नेव ^{यथा} यथा ॥ ^{संभाव} संभाव ^{तस्य} तस्य ^{चाकीर्तिं} चाकीर्तिं ^{मरण} मरण
^{दतिरिच्यते} दतिरिच्यते ॥ ३४ ॥ ^{भयाद्} भयाद् ^{द्रणादुपरतं} द्रणादुपरतं ^{मभ्यते} मभ्यते ^{त्वां} त्वां ^{महार} महार
^{थाः} थाः ॥ ^{येषां} येषां ^{चैव} चैव ^{बहुमतो} बहुमतो ^{भूत्वा} भूत्वा ^{यास्यसि} यास्यसि ^{लोघवं} लोघवं ॥ ३५ ॥

सुक्ता

त

महाप्रबुद्ध
३४

कंतीरः

उयोदनादीना

प्राप्स्यसि

शब्दः

कथं प्र. स्तिताः

॥ भ. गी. ॥

॥ १५ ॥

॥ अ. ॥

॥ २ ॥

अवाच्यवादाश्च बहून्वदिष्यन्ति तवाहिताः ॥ निदंतस्तं
 वसामंश्च ततो दुःखतरं नु किं ॥ ३६ ॥ हतो वा प्राप्स्यसि
 स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीं ॥ तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय यु
 द्धाय कृतनिश्चयः ॥ ३७ ॥ सुखदुःखे समे कृत्वा लाभ
 लाभौ जयाजयौ ॥ ततो युद्धाय युज्यसे नैव पापम
 वाप्स्यसि ॥ ३८ ॥ एषां ते भिहितास्तारेण बुद्धिर्योगेति
 मां श्रुणु ॥ बुद्ध्या युक्ता येनार्थकर्मबंधं प्रहास्य

नोनमुद्धि ३
 एषा- नत्वेवाह
 रस्याद्येकविधा
 स्तोत्रे
 ॥ १५ ॥
 कामेयागोदृष्ट
 वदाम्यहं तं ३६

॥ अनेमानेयाल

उद्धि

संस्कृत-विश्वविद्यालय, दिल्ली
संस्कृत-विश्वविद्यालय, दिल्ली

प्रारम्भः

सि॥३९॥नेहाभिक्कमनाशोस्तिप्रत्येवायोनविद्यते
स्वल्पमप्यस्यधर्मस्यत्रायतेमहतोभयात्॥४०॥यव
सायात्मिकाबुद्धिरैकैहकुरुनन्दन॥बहुशारवाह
नन्ताश्चबुद्धयोव्यवसायिनां॥४१॥यामिमांपुष्पि
नांवाचंप्रवदत्याविपश्चितः॥वेदवाद्दरताःपोषणा
न्यदस्तीतिवादिनः॥४२॥कामात्मानःस्वर्गपराज
न्मकर्मफलप्रदांक्रियाविशेषबहुलांभोगेश्वर्य

योडाहावीलेरा
४०

प्रतिपक्षवाभेदेन
एतन्नायुजया

कर्मकारणपे
भया नास्ति
स्मृतज्ञानका
४३५४२

निश्चयस्य
यतकीपात्र
बहुनेदात
यापुनईतरा
बहुमेका
प्रमाणजमित
विवेकबुद्धिरहित
तेऽव्यवसायिना
त्रैकेयंहर्षेच
मांसेयाजिनः
कृतंभवतिइत्ये
मादयः४२वेद
वाद्दरतःतन्मदः
तत्सक्तः
४३५४२
लमहे

कर्मफलकर्मफलं जन्मएवकर्मफल
तत्प्रददातीति तन्मकर्मफलप्रदा
वाचंप्रवदंती४३

स्ववसायिना क्रियाविषयव
रुसा ४२

स्वर्गपरः पुहभायेरिषो
तेस्वर्गपरः स्थात्स्वर्गप्रधानः ४३

क्रियाविशेषसूचकानां

॥ध.मी॥

॥१६॥

त्रयाणां गुणानां
मर्म त्रैलोक्य ४५

नया
सखदः खहे तः सः
त्रिपदाचो द्वेदश
द्वे वाचो ४५
सदा सत्य गुणानि
नः ४५
मिथुन ४५
मिथुन ४५
यावत्मानपुनः
जानं नयति

॥१७॥

गतिं प्रति ॥४३॥ भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तयापहृतचेत
 सां ॥ ^{तेषामव्यवसायिनां} व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते
 ॥४४॥ ^{भयंति} ज्ञेयगुण्यविषया वेदानि ^{तु} स्त्रैगुण्यो भवार्जुन ॥
 निर्वेदो नित्यसंतस्थानिर्योगक्षेमआत्मवान् ॥४५॥
 यावानर्थ उदपाने सर्वतः संश्रुतो दके ॥ तावान्सर्व
 भुवे देषु ब्राह्मणस्य विजानतः ॥४६॥ ^{कर्मण्येवा} कर्मण्येवा
 धिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ मा कर्मफलहे

मया ३६ जोक्तव्यं ३५ नः

नताननिहायानं तेषां नः ४६ न
 मेहो वेकलादिको मे बुद्धिर्न

विमिश्रा

॥अ॥
॥२॥

निर्गतं त्रैगुण्यं य
 स्मात् ४५ नित्यं
 नो भया सहे ३५ न
 सुपात्रस्य उपादा
 गाः उपात्रस्य न
 रां कोमः

वेदो ज्ञेयका मः
 कर्मण्येवा
 ॥१६॥ त्रैलोक्यः
 नानन्दययैतः
 तावान् विज्ञान
 तो नाबलतल
 साक्षात्कृतेना
 वसुवत्तद्वानं

फलाभिलाषा
यत्का ४८

समश्चरोनुष्य
ति संगत्यका
४८

नकथं भवति
सिद्धिसिद्धा समं
४८

समुच्चुद्धियुक्ता
कर्मणा कर्महे
४९

सुखं भवति कृपणा
४९

तुभ्यं माते संगत्य कर्मणि ॥ ४७ ॥ योगस्थः कुर्वन् क
र्माणि संगत्य त्का धनं जय ॥ सिद्धि सिद्धिः समो भू
त्वा समं त्वं योगं उच्यते ॥ ४८ ॥ दूरेण ध्रुवरं कर्म
बुद्धि योगाद्धनं जय ॥ बुद्धो शरणमन्विच्छ कृपणाः
फलहेतवः ॥ ४९ ॥ बुद्धियुक्ते जहातीह उभे सुक
तदुच्छते ॥ तस्माद्यागाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौ
शलं ॥ ५० ॥ कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं त्यक्त्वा म

प्रत्यंतनिकृष्टं ४९
सकामं ५० ॥ फलं
हितं ४९

फलहेतवः ४९
उत्पद्यते ४९

कृशलस्य भावा वै
प्राप्ते च ५०

योगयुक्तः ५१

१ माहात्मक आचवका १५५
२ तदात्वे निर्वेदगन्तासि निर्वेदं देवस्य ५२

॥ भ. गी. ॥

॥ १७ ॥

स्य र्पादो नो मे वैना
न्य हाजायगा ५२

स्थित प्रविष्टि
प्रज्ञा ६ ह म सि प
२ ब्रह्मे नि प्रज्ञाय
स्य तस्य स्थिति
प्रज्ञस्य ५६

नीषिणः^{कथं नाना मन्त्रादि} जन्मबंधविनिर्मुक्ताः^{हृदये} पदगच्छन्त्यनामयं^{प्राप्ते} ॥
५२ ॥ यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति^{जोषाद्वयं} ॥
तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यं तस्यैव तस्य च^{पारलौकिकं} ॥ ५२ ॥ शु
तिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला^{कस्य} समा^{संनिते}
धावच्चला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि^{उ. प्रवृत्ति ५ हरेण} ॥ ५३ ॥ शु
चैर्न वाच^{६ कथं यत्ने बुद्धि ७ तत्} स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थ^{पहचयेगा}
स्य केशव^{उद्दि प्रहवस्य} स्थितधीर्किं प्रभाषेत किमासीत ब्र^{५ कथं यत् स्थिति ६ क्वो विं ब्रह्मा ७ ये हता ८ ९ १० ११}

॥ अ. ॥
॥ २ ॥

या
नानाश्रयो के
सु ने के के विक्षिप्त
२६ ह

एकाग्रता के विषे

॥ २७ ॥

^{११} जेतकिं ^{५४} ॥ श्री ^{५४} भगवानुवाच ॥ ^{५४} प्रजहाति यदा का
^४ मानं ^{११} सर्वान् ^३ न्यार्थमनो ^३ गतान् ॥ ^{५४} आत्मन्येवात्मना
^{१३} तुष्टः ^२ स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥ ^{५५} ॥ ^४ दुःखेषु ^५ दुर्दिग्
^६ मनाः ^३ सुरेषु ^३ विगतस्पृहः ॥ ^{५५} वीतरागभयक्रोधः
^३ स्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥ ^{५६} ॥ ^{११} यः ^{११} सर्वत्रानभिस्नेह
^{११} स्तत्र ^{११} त्पापशुभाशुभं ॥ ^{५६} नाभिनन्दति न द्वेष्टि तस्य
^२ प्रज्ञाप्रतिष्ठिता ॥ ^{५७} ॥ ^२ यदा ^२ संहरते ^२ चायं ^२ कूर्मो ^२ ज्ञा

कचं भूतास्थितिः

महो
या कलमन्त्रिकचं भूतायः
सर्वत्रविषयेऽनभि
स्नेहः ॥ ५७

कचं

कचं वकीतरः

न
 मृगं प्राप्य न दति
 मृगं प्राप्य ददति
 ५७ न

प्रज्ञा बुद्धिः
 ५७

सदतर्फे

इंद्रियांको

विषय

आत्माही मे संत
इति ताहे
॥ भ० गी० ॥

॥ १८ ॥

नीव सर्वेशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रति
हिता ॥ ५८ ॥ विषया विनिवर्तते निराहारस्य देहि
नः ॥ रसवज्ज्वरसोऽप्यस्य परं दृष्टानि वर्तते ॥ ५९ ॥
यतनोऽपि कौंतेय पुरुषस्य विषश्चितः ॥ इन्द्रिया
णि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः ॥ ६० ॥ तानि सर्वा
णि संयम्य युक्त आसीत मत्परः ॥ वशं हि यस्येन्द्रि
याणि तस्य प्रज्ञा प्रतिहिता ॥ ६१ ॥ ध्यायतो विष

यत्नं कर्तव्यतः ६०
माधनो कर्तव्यतः
तिनेवी ६०

कृमा गमे
जालने वात

युक्तः समाहितः स
६१

प्रतिहिताः
आत्मज्ञानप्राप्तः

॥ अ० ॥

॥ २ ॥

६०
यस्य यो मि पुरुष
रेत्ते मि निवर्तते ५
किं कृत्वा परमा
नं दृष्टुं ५९

मत्परः अहंवासे
सर्वप्रत्यागात्मा य

॥ १८ ॥

यस्य
मत्परः
६१

॥ संगसंजायते कामः कामाक्रोधाभिजायते ॥

कार्याकार्यविषये
अधिके ॥ ६२ ॥ संगसं

वियुक्ते सहिते
६८

यानुंसं^१ संगस्तेषूपजायते ॥ ६२ ॥ क्रोधाद्भवति^२
संमोहः^३ संमोहात्स्मृतिविभ्रमः^४ स्मृतिभ्रंशः^५
बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥ ६३ ॥ रागदे
षवियुक्तैश्च विषयानिन्द्रियैश्चरन् ॥ आत्मव
श्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति ॥ ६४ ॥ प्रसा
दे सर्वदुःखानां हानिरस्योपजायते ॥ प्रसन्न
चेतसा सा शुबुद्धिः पर्यवतिष्ठति ॥ ६५ ॥ नास्ति

भोगताडवा प्रस
अधिगच्छति ६४

आकाशाद्वपरिसमजादवतिष्ठति ६५

नायेंतुं से

सुक्तस्य
आत्मविषयाबुद्धिर्नो लिङ्ग

भावना अथ वासना
आत्मज्ञानाभिनिवेशः

भावयतः
आत्मज्ञानाभिनिवेशमकरोत

॥५०॥

॥१९॥

इन्द्रियाणां विषय
सेवा नृणां नो
निवृत्तिं हृष्यते

बुद्धिर्बुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना ॥ न चाभावयतः
शान्तिरशान्तस्य कृतः सुखं ॥ ६६ ॥ इन्द्रियाणां हि चर
तां ये न मनो नु विधीयते ॥ तदस्य हरति प्रज्ञां वायुना
वमिवां भसि ॥ ६७ ॥ तस्माद्यस्य महाबाहो निगूहीत
नित्तर्वशः ॥ इन्द्रियाणां द्विधार्य भूतस्य प्रज्ञायति हि
ता ॥ ६८ ॥ यानि शासर्वभूतानां तस्या जागर्ति संय
मी ॥ यस्यां जायति भूतानि शानि शापयन्तो मुनेः ॥

॥५०॥

॥१९॥

विषयस्य

कः कश्चिन्मि

॥१९॥

वेदान्तवाक्यजितसाक्षात्कारस्याह ब्रह्मास्मीति प्रज्ञा सर्वभूतानां निशाद्वनिष्ठा प्रकाशाभावात् तस्या ब्रह्मविद्यालक्षणार्थं
CC-0. In Public Domain. Mohd. Ashraf Peerzada Collection, Srinagar

आत्मतानि

६९॥ आर्ष्यमाणं मचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति
 यद्धेत॥ तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे सशान्तिमाप्तेति न
 कामकामी॥ ७०॥ विहाय कामान्यः सर्वान् पुमांश्च
 रतिनिस्पृहः॥ निमो निरहंकारः सशान्तिमधिगच्छ
 ति॥ ७१॥ एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्य
 ति॥ स्थित्वास्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति॥
 ७२॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्या

 तत्कामकामी शान्ति
 आत्मानि

भ.गी.भ.
॥२०॥

यां योगशास्त्रे श्री कृष्णार्जुन संवादे सांख्ययोगो नाम द्वि-
 तियोऽध्यायः ॥ १ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ज्यायसी चेत्कर्म-
 णस्तेमता बुद्धिर्जनार्दन ॥ तत्किं कर्मणि घोरमांनि-
 योजयसि केशव ॥ १ ॥ आभिप्रेत्य वाक्पुत्रो बभूव
 हयसीव मे ॥ तदेकं वदनिश्चित्य येन श्रेयो ह माप्नुयाम्
 ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लोके स्मिन् द्विविधानिष्टापुरा-
 णोक्ता मया नृणां ज्ञानयोगेन सांख्येनानां कर्मयोगेन

॥अ०॥
॥२॥

१४
अर्जुन उवाच
तथाप्येवमस्मि ॥

निष्ठा ३
स्थिति ३
॥२०॥

योगिनां॥३॥ न कर्मणामनारंभान्नेकं कर्मपुरुषोऽश्रु
 ते॥ न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति॥४॥ न
 हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत्॥ कार्य
 तेऽवशः कर्म सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः॥५॥ कर्मदि
 याणि संयम्य यः प्राप्नोति मनसा स्मरन्॥ इन्द्रियाथान्वि
 मृदात्मा मिथ्याचारः स उच्यते॥६॥ यस्त्विन्द्रियाणि
 मनसा नियम्यारभतेर्जुन॥ कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगं

विषयसंज्ञे ५

संभते ४

प्रकृतेः सकाशात्
 जातेः प्रकृतिजैः
 रज तम सत

सकः
फलरहितः ६

विषेण सत्याचरणः

जायः

॥ भ. गी. ॥

॥ २१ ॥

यज्ञो वै विष्णु
ईश्वरः इति श्रुते

सक्तिरहितः

मेन येन

म, संकः सविशिष्यते ॥ ७ ॥ नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्ञा
यो ह्यं कर्मणः ॥ शरीरं यात्रापि च तेन प्रसिद्धो ह्यं कर्म
एः ॥ ८ ॥ यज्ञार्थात्कर्मणो न्यत्र लोको यं कर्म बंधनः
॥ तदर्थं कर्म कौंतेय मुक्तसंगः समाचर ॥ ९ ॥ सह
यज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुनर्वाच प्रजापतिः ॥ अनेन प्रस
विध्यध्वमेव वास्त्विष्टकामधुक् ॥ १० ॥ देवान्भावय
तानेन ते देवाभावयंतु वः ॥ परस्परं भावयंतः श्रेयः

अष्ट ८
भ. ॥
॥ ३ ॥

वती

पुराहृष्टिआध
प्रतवां वृद्धि १
तां जहृद्धि लभ
॥ २१ ॥

परमवांश्च ॥ ११ ॥ इहान्न भोगान्निहोदेवा ह्यस्य ^{देवो}
 नेयं जभाविताः ॥ ते ह तान् प्रदायैभ्यो यो नु के स न ^{चो}
 एव सः ॥ १२ ॥ यज्ञशिष्टाशिनः संतो मुच्यन्ते सर्वे किल्बि ^{शेषो ह वा पुत्र ई}
 षेः ॥ भुंजते ते त्वघं पापा ये पचं त्यात्मकारणात् ॥ १३ ॥
 अन्नाद्भवंति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥ यज्ञा ^{मेव स}
 द्भवति पर्जन्या यज्ञकर्मसमुद्भवः ॥ १४ ॥ कर्म ब्र ^{उत्पद्यते}
 ह्माद्भवंति विद्वद्भक्षरसमुद्भवः ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्र ^{जान}
 ह्म ॥ ^{परमात्मा}

इन्द्राय स्वाहा रमणे
 न अन्ना

चोरो एव भवति
 १२

॥ म. गी. ॥
॥ २२ ॥

स्मृतिसंयज्ञे प्रतिष्ठितं ॥ १५ ॥ एवं प्रवर्तितं च कर्त्तुं ना
 नुवर्तयतीह यः ॥ अध्यापुरिंदियारा मोमाघपा
 र्थं स जीवति ॥ १६ ॥ यस्मात्स्मरतिरेव स्यादात्मत
 तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं
 न विद्यते ॥ १७ ॥ नैव तस्य कृते नार्थो नाकृते न ह
 कश्चन ॥ न चोस्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्च
 यः ॥ १८ ॥ तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समा
 कल निरपेक्षयः स ह निरतः

समाप्तं च कर्त्तव्यं

॥ अ. ॥
॥ ३ ॥

कर्मव्यं २३
तस्मात्
कर्मव्यः १८
॥ २२ ॥

यज्ञतृप२.

चर॥ ^{सु३}सक्तो^३द्याचर^३न^३क^३म्म^३पर^३मा^३त्रा^३ति^३श्रु^३रु^३ष॥१९॥
^३क^३र्म^३णौ^३व^३हि^३सं^३सि^३द्धि^३मा^३स्थि^३ता^३ज^३न^३का^३द^३यः॥लो^३
^३क^३सं^३ग्र^३ह^३मे^३वा^३पि^३सं^३प^३श्य^३न्क^३र्तु^३म^३ह^३सि॥२०॥ ^३ये^३द्य^३दा^३
^३च^३र^३ति^३श्रे^३ष्ठ^३स्त^३त्ते^३दे^३वे^३त^३रा^३ज^३नः॥स^३य^३त्त्व^३मा^३णं^३कुरु^३
^३ते^३लो^३क^३स्त^३द^३नु^३व^३र्त^३ते॥२१॥ ^३न^३मे^३पा^३र्था^३स्ति^३क^३र्त^३व्यं^३
^३त्रि^३षु^३लो^३के^३षु^३किं^३च^३न॥^३ना^३न^३वा^३स^३म^३वा^३प्त^३व्यं^३व^३र्त^३ए^३
^३व^३च^३क^३र्म^३णि॥२२॥ ^३ये^३दि^३ह^३न^३व^३र्त^३यं^३जा^३तु^३क^३र्म

दते हैसह कर्मका
 ह मनुष्या देह त २३

निर्जालसः

ऽनलसः

आर्गमे

॥ भ. गी. ॥

॥ २३ ॥

५६
२४जनयेदनुत्पादयेत्
नेउत्पन्नेकरे २५

^{५६}एतद्वि^{सु}तः^{मेरे} ॥ ^{१२}ममवत्मानु^{१३}वर्तेते^{१४}मनुष्याः^{१५}पार्थ^{१६}सर्वशः^{१७}
^{१८}॥ २३ ॥ ^{१९}उत्सीदे^{२०}युरिमे^{२१}लोकान्^{२२}कु^{२३}प्यी^{२४}कर्म^{२५}चै^{२६}दहं^{२७} ॥
^{२८}संकरस्य^{२९}च^{३०}कर्ता^{३१}स्यामु^{३२}पह^{३३}न्यामि^{३४}माप्रजाः^{३५} ॥ २४ ॥ स^{३६}
^{३७}त्ताः^{३८}कर्म^{३९}एषा^{४०}विद्वांसो^{४१}येथा^{४२}कुर्वन्ति^{४३}भारत^{४४} ॥ कुर्या^{४५}
^{४६}द्वि^{४७}द्वांस^{४८}तथा^{४९}सक्त^{५०}श्चि^{५१}कीर्षु^{५२}र्त्तु^{५३}कसंग्रहं^{५४} ॥ २५ ॥ न^{५५}बु^{५६}
^{५७}द्धि^{५८}भेदं^{५९}जनये^{६०}दज्ञानां^{६१}कर्मसंगि^{६२}ना^{६३} ॥ जोषये^{६४}त्सर्व^{६५}
^{६६}कर्माणि^{६७}विद्वान्^{६८}युक्तः^{६९}समाचरन्^{७०} ॥ २६ ॥ प्रकृतेः^{७१}

॥ अ. ॥

॥ ३ ॥

कर्मस्य
अस्यफलममभ
यति २५ इति सश्रीनिउत्पादयेत् जे
॥ २३ ॥ येत्

सम्यकाचन्

गुणो व २०
आत्मानः २०

कैतो २०

नविन्नालयेत्
ननुदि मेरुजान
येत् २९

क्रियमाणानिगुणः कर्माणि सर्वशः ॥ अहंकारविमू
ढात्मा ह मिति मन्यते ॥ २७ ॥ तत्त्वविभु महाबाहो गुण
कर्मविभागयोः ॥ गुणा गुणेषु वर्तन्ते इति मत्वा न सं
ज्जते ॥ २८ ॥ प्रकृतेर्गुणसमूदाः सज्जन्ते गुणकर्म
सु ॥ तान् कृत्स्नविदो मन्दान् कृत्स्नविन् विचाल
येत् ॥ २९ ॥ मयि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्यात्मवे
नसा ॥ निराशी निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ॥

युद्धे प्रवर्तते

जन्तुना नी ३३ मर २८

गुणाः इन्द्रिय
गुणेषु विभज्या
केषु २८
नशासक्तिं करोति
निसृजते २८
३३ सक्तिः अहंकारी
निमज्जते २८
वयं कर्म कर्म २९
३८

विवेकबुद्ध्या ३८
क-

विगतशोकः ३८
शोक रहित

॥ भ. गी. ॥

॥ २४ ॥

३० ॥ ये मे मत्तमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः ॥ अद्वावं
 तो न सृयं तो मुच्यंते ते पिकर्मभिः ॥ ३१ ॥ ये ते तदभ्य
 सृयं तो नानुतिष्ठन्ति मे मतं ॥ सर्वज्ञानविमूढांस्तान्
 विद्धि नष्टानवेतसः ॥ ३२ ॥ सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृ
 तेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं
 करिष्यति ॥ ३३ ॥ इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थरागद्वेषो व्य
 वस्थितौ ॥ तयोर्न बशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपंथि

रागद्वेषयोः

रागद्वेषा

॥ अ. ॥

॥ ३३ ॥

 त्वेन्द्रियाणां सर्वेषु
 विविधेषु रागद्वेषा

॥ २४ ॥

चोरोद्वेषः ३३

नो॥३४॥^२श्रेयो^३न्व^४धर्मो^५विगुणः^६परधर्मो^७त्स्वनु^८द्वितात्^९
^६स्वधर्मो^७निधनं^८श्रेयः^९परधर्मो^{१०}भयावहः॥३५॥^{११}अर्जुन
^{१२}उवाच॥^{१३}अथ^{१४}केन^{१५}प्रयुक्तो^{१६}यं पापं^{१७}चरति^{१८}पुरुषः॥^{१९}अनि
^{२०}च्छन्^{२१}पि^{२२}बोर्ष्य^{२३}वला^{२४}दिवनि^{२५}योजितः॥३६॥^{२६}श्रीभग
^{२७}वानुवाच॥^{२८}काम^{२९}एष^{३०}क्रौ^{३१}धर^{३२}षरं^{३३}जोगुण^{३४}समुद्भवः॥
^{३५}महाशनो^{३६}महापाप्मा^{३७}विद्धे^{३८}नमिह^{३९}वेरिणं॥३७॥^{४०}धू
^{४१}मेना^{४२}त्रियते^{४३}देहि^{४४}र्यथा^{४५}दर्शो^{४६}मलेन^{४७}च॥^{४८}यथो^{४९}ल्बेना^{५०}दृष्ट

महाशानं भोज
 नं यस्य ३६

उत्तेन गणेश आदित्य
 गणवेश उल्ल

॥३८॥ यत्ने

कामिन
इति ज्ञानमप्यतम् ३८

कामक्रोधेन

भ-गी॥

॥२५॥

तो गर्भस्तथा तेनैदमावृतं ॥३८॥ आवृतं ज्ञानमेतेन जा
 निनो नित्यवैरिणा ॥ कामरूपेण कौंतेय दुःखरेणान
 लेन च ॥३९॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्य
 ते ॥ एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनं ॥४०॥ त
 स्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्र
 जहि श्रेयं ज्ञानविज्ञाननाशनं ॥४१॥ इन्द्रियाणि परा
 ण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बु

॥अ॥

॥३॥

दुःखकर्मद्वन्द्वेन
जाह

॥२५॥ मोहवति

काट ४१

सू. २. प. १॥ ४१

॥२५॥

कथं एतं

मनः संकल्प विकल्पात्मकं तस्य प्रवर्तकत्वात् मनसः परबुद्धेः अर्धवत् सोऽनात्मिकयोऽस्ति अत्राह बुद्धेः संकल्पादमनाद्यमना
यस्तु बुद्धेः परतस्तद्भासकत्वेनावस्थितः यदेहिनमिन्द्रियादिभिः राशयेषु क्तः कामो ज्ञानवरणद्वारेण मोहयतीत्युक्तं सबुद्धेः इष्ट
परमात्मा अत्रार्थे
कृतिः इन्द्रियेभ्य
रास्त्रेभ्य अर्थेभ्य
वपरमनः मनस्तु
राबुद्धि बुद्धेरात्मा
हान्परः १महजः
रमयक्तं मयक्ता
पुरुषः परः पुर
नपरं किंचित्
काकाशासापराग
तिरिति इन्द्रिया
पमान्याहः ॥४२

इः परतस्तु सः ॥४२॥ एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मान
मात्मना ॥ जहिरात्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदं ॥४३॥
इति श्री भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मा विद्यायां
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम
तृतीयोऽध्यायः ॥३॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विव
स्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययं ॥ विवस्वान्मनवे प्राह
मं नुरिक्ष्वक्वैव वीत ॥१॥ एवं परंपराप्राप्तमिमं रो

इति मन्त्रादा
प्राप्तिर्यस्य ४३

सूर्याय १

इदमध्याख्येनोक्तं योगज्ञाननिष्कलक्षणं कर्मनिरोधाय लभ्यम् ॥१॥

॥ भ. गी ॥

॥ २६ ॥

जयं यो विदुः ॥ सकालेन ह महता योगो नष्टः परं तपः ॥
 स एवायं न याते द्यौः योगः प्रोक्तः पुरातनः ॥ भक्तैस्तु
 मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमं ॥ ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥
 अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्दि
 जानीयां त्वमाहो प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवा
 च ॥ बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ ता
 न्हं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्स्य परंतप ॥ ५ ॥ अजोपि स

अ. ॥

॥ ४ ॥

अपरं प्रवाक्य
 देवगृहे जन्मः
 परं सूखं सर्गादौ
 आदित्यस्य ४

॥ २६ ॥

^४ न्न^५ व्यया^६ त्मा^७ भू^८ ताना^९ मी^{१०} भू^{११} रो^{१२} पिस^{१३} न॥ ^{१४} प्र^{१५} कृ^{१६} ति^{१७} स्वा^{१८} म^{१९} धि^{२०}
^{२१} छा^{२२} य^{२३} सं^{२४} भ^{२५} वा^{२६} म्पा^{२७} त्म^{२८} मा^{२९} य^{३०} या॥ ^{३१} इ॥ ^{३२} यं^{३३} दा^{३४} यं^{३५} दा^{३६} हि^{३७} धर्म^{३८} स्य^{३९}
^{४०} ग्लानि^{४१} भ^{४२} वति^{४३} भार^{४४} त॥ ^{४५} अ^{४६} भ्यु^{४७} त्थ्या^{४८} न^{४९} म^{५०} धर्म^{५१} स्य^{५२} तदा^{५३}
^{५४} त्मानं^{५५} स^{५६} जाम्यं^{५७} हं॥ ^{५८} ७॥ ^{५९} परि^{६०} त्रा^{६१} णा^{६२} य^{६३} सा^{६४} धू^{६५} नां^{६६} विना^{६७} शा^{६८}
^{६९} य^{७०} च^{७१} दु^{७२} कृ^{७३} तां॥ ^{७४} धर्म^{७५} सं^{७६} स्था^{७७} पना^{७८} र्था^{७९} य^{८०} सं^{८१} भ^{८२} वा^{८३} मियु^{८४} गे^{८५} यु^{८६}
^{८७} गे॥ ^{८८} ८॥ ^{८९} जन्म^{९०} कर्म^{९१} च^{९२} मे^{९३} दि^{९४} व्य^{९५} मे^{९६} वं^{९७} यो^{९८} वे^{९९} त्ति^{१००} त^{१०१} त्व^{१०२} तः॥
^{१०३} त्प^{१०४} क्ता^{१०५} दे^{१०६} हं^{१०७} पु^{१०८} न^{१०९} जन्म^{११०} नै^{१११} ति^{११२} मा^{११३} मे^{११४} ति^{११५} सो^{११६} र्जु^{११७} न॥ ^{११८} ९॥ ^{११९} वी^{१२०} ते॥

देहवान्जातश्च
 वशीकृतः

वास्तवज्ञो जातः
 ८

मोमेवरेति

सा सातपुत्रादयः १०
 श्री भेदेन साक्षात्तवन्तः
 १

ब्रह्मविन् इत्यादयः १०
 १

॥ भ. गी ॥

॥ २७ ॥

भजावि
 सत्कारकता ११

यागकुर्वन् यज्ञतः ११

सा सातपुत्रादयः १०
 रागभयक्रोधा मन्त्रयामानुषाश्रिताः ॥ बहवो ज्ञा
 नतपसां शूतामज्ञावमागताः ॥ १० ॥ ये यथामाप्रप
 द्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहं ॥ ममवत्मानुवर्तते मनु
 ष्याः पार्थ सर्वशः ॥ ११ ॥ काक्षन्तः कर्मणां सिद्धिं य
 जन्त इह देवताः ॥ क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भव
 तिकर्मजा ॥ १२ ॥ चातुर्वर्ण्यं मे यास्ये गुणकर्मवि
 भागशः ॥ तस्य कर्तारमपि मां विद्वाकर्तारमव्ययं ॥

ज्ञानमेव जपो मयः १०

॥ अ ॥

॥ छ ॥

शरणागतं ते ११
 शरणं आगच्छन्ति

॥ २७ ॥

१३॥ नमोऽं कर्मणि लिपंति न मे कर्म फले स्पृहा ॥ इति
 मां योभिजानाति कर्मभिर्न संबध्यते ॥ १४॥ एवं ज्ञा
 त्वा कर्तव्यं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ॥ कुरु कर्म वतस्मा
 त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतं ॥ १५॥ किं कर्म किमकर्माति क्व
 योऽप्यत्र माहिताः ॥ तत्रैकं कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ञात्वा
 मोक्षयेत् शुभात् ॥ १६॥ कर्मणा घापि बोधव्यं बोध
 व्यंच विकर्मणः ॥ अकर्मणश्च बोधव्यं गहना कर्म

कथं भूतं कर्म ददेह-
१५

अत्र विषये
१६

संसारवपया
१६

जाना चाहिये १६

कर्मबुद्धिर्न जानाति १८

॥ भ. गी. ॥

॥ २८ ॥

एणा गैतिः ॥ १७ ॥ ^१कर्मण्य ^२कर्मयः पश्येदकर्मणि च
^३कर्मयः ^४सबुद्धिमान् ^५नुष्येषु ^६सयुक्तः ^७कृत्स्नकर्म
^८कृत ॥ १८ ॥ ^९यस्य ^{१०}सर्वे ^{११}समारंभाः ^{१२}कामसं ^{१३}कल्यवर्जि
^{१४}ताः ॥ ^{१५}ज्ञानाग्निदग्धकर्मणां ^{१६}तमाहुः ^{१७}पंडितं ^{१८}बुधाः
 ॥ १९ ॥ ^{१९}त्यक्ता ^{२०}कर्मफला ^{२१}संगं ^{२२}नित्यतृप्ता ^{२३}निराश्रयः
^{२४}कर्मण्यभिप्रवृत्तो ^{२५}पिनैव ^{२६}किंचित्करोति ^{२७}सः ॥ २० ॥
^{२८}निराशीर्यतचित्तात्मा ^{२९}त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ २१ ॥

॥ अ. ॥

॥ ४ ॥

॥ २८ ॥

रंकेवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषं ॥२१॥ यदृच्छा
लाभसंतुष्टेर्दंष्ट्रातीतो विमत्सरः ॥ समः सिद्धावसि
द्धौ च कृत्वापि न निबध्यते ॥२२॥ गतसंगस्य मुक्त
स्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचरतः कर्मसम
ग्रं प्रवर्त्तयते ॥२३॥ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्ने
ब्रह्मणा हुतं ॥ ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्म कर्म समाधि
ना ॥२४॥ देवमेवापरेयज्ञं योगिनः पर्युपासते ॥

॥म.गी॥

॥२९॥

ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुहति ॥२५॥ ओवा
 हीनींद्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुहति ॥ शब्दादी
 निषयानन्ये इंद्रियाग्निषु जुहति ॥२६॥ सर्वोणीं
 दियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ॥ आत्मसंयमयोगा
 ग्ने जुहति ज्ञानदीपिते ॥२७॥ इन्द्रियज्ञास्तपो यज्ञा
 योगयज्ञास्तथापरे ॥ स्वाध्यायज्ञायै न ज्ञाश्च यतयः
 संशितव्रताः ॥२८॥ अपाने जुहति प्राणं प्राणेषानं

॥अ॥
॥४॥

॥२९॥

तथापरे ॥ प्राणापानगतीरुद्धा प्राणायामपरायणाः
२९ ॥ अपरे नियताहाराः प्राणान्मोक्षेषु जुहति ॥ स
र्वेष्वेते यज्ञविदो यज्ञक्षपितकल्मषाः ॥ ३० ॥ यज्ञ
शिष्टामृतभुजो यांति ब्रह्मसनातनं ॥ नायं लोको
स्त्ययज्ञस्य कुतो न्यः कुरु सततम् ॥ ३१ ॥ एवं बहुवि
धायज्ञावितता ब्रह्मणे मुखे ॥ कर्मजान्विद्धितान्
सर्वानैवं ज्ञात्वा विमोक्षसे ॥ ३२ ॥ श्रेयान्द्वयमया

॥ भ-गी ॥
॥ ३० ॥

द्यज्ञाज्ञानयज्ञः परंतप ॥ सर्वकर्मस्विलं पार्थ ज्ञानेष
रिसमाप्यते ॥ ३३ ॥ तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन से
वया ॥ उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ ३४ ॥
यज्ञात्मानपुनर्माह मे वं यास्यसि पांडव ॥ येन भूता
न्यशेषेणाद्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि ॥ ३५ ॥ अपि चेद
सि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृत्तमः ॥ सर्वज्ञानलवेनै
व ह्यजिनं संतरिष्यसि ॥ ३६ ॥ यथैधांसि समिधो अग्नि

॥ अ. ॥
॥ ४ ॥

॥ ३० ॥

नस्मसात्कुरुतेर्जुन ॥ ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्म
सात्कुरुते तथा ॥ ३७ ॥ न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमि
ह विद्यते ॥ तत्स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि
विंदति ॥ ३८ ॥ श्रद्धावांस्त्वभते ज्ञानं तत्परः संयते
द्वियः ॥ ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिं न विरेणाधिगच्छति
॥ ३९ ॥ अज्ञश्चाश्रद्धानश्च संशयात्मा विनश्यति
॥ नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः ॥ ४०

॥ भ. गी. ॥

॥ ३१ ॥

योगसंन्यस्तकर्मणस्तानसंछिन्नसंशयः ॥ आत्म
 वृत्तं न कर्माणि निबद्धांति धनं जय ॥ ४१ ॥ तस्माद्
 ज्ञानसंभूतं हृत्स्थं ज्ञानासि नात्मनः ॥ हित्वैनं सं
 शयं योगमातिष्ठेतिष्ठ भारत ॥ ४२ ॥ इति श्रीभग
 वद्गीता उपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री
 कृष्णार्जुनसंवादे कर्मसंन्यासयोगो नाम चतुर्थो
 ध्यायः ॥ ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासं कर्मणाम्

॥ भ. ॥

॥ ४१ ॥

॥ ३१ ॥

कृष्णपुनर्योगं च शंससि॥ यद्वै य एतयोरेकं तन्मे ब्रू
 हि सुनिश्चितं॥१॥ श्रीभगवानुवाच॥ संन्यासः कर्म
 योगश्च निःश्रेयसकरावुभौ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासा
 त्कर्मयोगो विशिष्यते॥२॥ ते यः सन्ति त्संन्यासी यो
 न द्वेष्टि न कांक्षति॥ निर्द्वेषो हि महाबाहो सुखं बंधा
 त्प्रमुच्यते॥३॥ सारथ्ययोगोष्ठ्यग्वालाः प्रवदन्ति न
 पंडिताः॥ एकमप्यास्थितः सम्यग्भयोर्विदते फलं

॥ भ. गी ॥

॥ ३२ ॥

॥ ४ ॥ यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥ ए
 कं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ॥ ५ ॥ संन्या
 सस्तु महाबाहो दुःखमाप्नुमयोगतः ॥ योगयुक्ता मु
 निर्ब्रह्म न चिरेणाधिगच्छति ॥ ६ ॥ योगयुक्ता विशु
 द्धात्मा विजितात्मा जितेंद्रियः ॥ सर्वभूतात्मभूता
 त्मा कुर्वन् न पि न लिप्यते ॥ ७ ॥ नैव किंचित्करोमीति
 युक्ता मन्येत तत्त्ववित् ॥ पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिह्र

॥ भ. ॥

॥ ५ ॥

॥ ३२ ॥

नभनगच्छन्स्वपन्स्वसन्॥८॥ प्रलपन्वैसृजन
 गृह्णन्नुन्मिषन्निमिषन्नपि॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु
 तैतदतिधारयन्॥९॥ ब्रह्मरूपाधायकर्मणि संगं
 त्यक्त्वा करोति यः॥ लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमि
 वांभसा॥१०॥ कायेन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रियैर
 पि॥ योगिनः कर्म कुर्वन्ति संगं त्यक्त्वा त्मशुद्धये॥११॥
 मुक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्टिकीं॥

॥भ. गी॥
॥३३॥

अयुक्तः कामकारणफलसक्तो निवध्यते ॥१२॥ स
र्वकर्माणि मनसा संन्यस्य स्ते सुखं वशी ॥ न वदारे
पुरे देही नैव कुर्वन्न कारयन् ॥१३॥ न कर्तृत्वं न क
र्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ॥ न कर्मफलसंयोगं
स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥१४॥ नादत्ते कस्यचित्पापं न चै
व सुकृतं विभुः ॥ अज्ञानेनावृतं ज्ञानं येन मुह्यति
जंतवः ॥१५॥ ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमा

॥अ. गी॥
॥५॥

॥३३॥

त्मनः॥ तेषामादित्यवद्भानं प्रकाशयति तत्परं॥ १६
 तद्बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः॥ ग
 र्हेत्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूता कल्मषाः॥ १७ ॥
 विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मेण गविहस्तिनि॥ सुनि
 चेक्यपाके च पंडिताः समदर्शिनः॥ १८ ॥ इहैव
 तैर्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थि मनः॥ निर्दोषं हि
 समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मण्यते स्थिताः॥ १९ ॥ न प्र

तं

॥भ.गी॥

॥३४॥

हृष्येत्त्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियं ॥ स्थिरबुद्धि
 रसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥ २० ॥ वास्यस्पर्श
 क्षमकात्मा बिंदत्मा त्मनियत्सुखं ॥ स ब्रह्मयो
 गयुक्तात्मा सुखमक्षयमश्नुते ॥ २१ ॥ ये हि संस्पर्श
 जाभोगादुःखेन यएव ते ॥ आद्यंतवन्तैकांते य न
 तेषु रमन्ते बुधः ॥ २२ ॥ शंक्नाती हैव यः सोढुं प्राक्
 शरीरविमोक्षणात् ॥ कामक्रोधोद्वेगं सयुक्तः

॥अ॥

॥५॥

॥३४॥

ससुखीनरः ॥ २३ ॥ यातसुखांतरारामस्तथांतर्ज्यो
 तिरेवयः ॥ सयोगीब्रह्मनिर्वाणंब्रह्मभूतोधिग
 द्धति ॥ २४ ॥ लभंतेब्रह्मनिर्वाणमृषयः क्षीणकल्म
 षाः ॥ छिन्नदैधायतात्मानः सर्वभूतहिते रताः
 २५ ॥ कामक्रेधाधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसां
 अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनां ॥ २६ ॥
 स्पर्शान् कृत्वा वहिर्वासांश्चक्षुश्चैवांतरेभुवः ॥

॥५०॥ गी

॥३५॥

प्राणापानोसमोक्तत्वासाभ्यन्तरचारिणो ॥२७॥
 यतेन्द्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः ॥ विगतेष्व
 भयक्रोधोयःसदासुक्तएवसः ॥२८॥ भोक्तारं य
 जतपसां सर्वलोकमहेश्वरं ॥ सुहृदं सर्वभूतानां ज्ञा
 त्वा मां शान्तिमश्नुते ॥२९॥ इति श्रीभगवद्गीतासूप
 निषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुन
 संवादे संन्यासयोगो नाम पंचमोऽध्यायः ॥५॥ श्री

॥३५॥

॥५॥

॥३५॥

श्रीभगवानुवाच ॥ अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म
करोति यः ॥ स संन्यासी च योगी च न निरग्निर्न चा
क्रियः ॥ १ ॥ यं संन्यासमिति प्राहुर्योगं तं विद्धि पांड
व ॥ न ह्यसंन्यस्तसंकल्पो योगी भवति कश्चन ॥ २ ॥
आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते ॥ योगा
रूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥ यदाहिने
न्द्रियार्थेषु न कर्मस्वनुषज्जते ॥ सर्वसंकल्पसंन्या

॥ भ. गी. ॥

॥ ३६ ॥

सी योगारूढस्तदोच्यते ॥ ४ ॥ उद्धरेदात्मनात्मानं
 नात्मानमवसादयेत् ॥ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरा
 त्मेव रिपुरात्मनः ॥ ५ ॥ बंधुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मे
 वात्मना जितः ॥ अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तेतात्मेव श
 त्रुवत् ॥ ६ ॥ जितात्मनः प्रशंस्य परमात्मा समा
 हितः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु तथा मानापमानयोः
 ॥ ७ ॥ ज्ञानविज्ञानतृप्ता कूटस्थो विजितेन्द्रियः ॥

॥ अ. ॥

॥ ६ ॥

॥ ३६ ॥

॥ ३६ ॥

युक्त इत्युच्यते योगी समलोष्टाश्मकांचनः ॥ ८ ॥ सु
 हृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थदेवबंधुषु ॥ साधुषु
 पित्रपापेषु समबुद्धिर्विशिष्यते ॥ ९ ॥ योगीयुंजी
 तमततमात्मानं रहसिस्थितः ॥ एकाकीयतचि
 तात्मानि राशीरपरिग्रहः ॥ १० ॥ शुचौ देशे प्रतिष्ठा
 प्यस्थिरमासनमात्मनः ॥ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं
 चैलाजिनकुशोत्तरं ॥ ११ ॥ तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा य

॥भ.गी॥

॥३७॥

तच्चित्तेंद्रियक्रियः ॥ ३७ ॥ उपावश्यासनेयुं ज्वाद्यागमा
 त्मविशुद्धये ॥ ३८ ॥ समं कायशिरो ग्रीवं धारयन् न
 लं स्थिरं ॥ ३९ ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोक
 यन् ॥ ४० ॥ पशंतात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिव्रते
 स्थितः ॥ ४१ ॥ मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आसीत मत्परः
 ॥ ४२ ॥ युंजन्नेवं सदात्मानं योगी नियतमानसः ॥
 शान्तिं निर्वाणपरमां मत्संस्थामधिगच्छति ॥ ४३ ॥

॥अ॥

॥६॥

॥३७॥

नात्यश्रितस्तु योगास्ति न च कांतमनश्चतः॥ न चाति
 स्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन॥ १६॥ युक्ताहार
 विहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु॥ युक्तस्वप्नावबोध
 स्य योगा भवति दुःखहा॥ १७॥ यदा विनियतं चित्त
 मात्मन्येवावतिष्ठते॥ निस्पृहः सर्वकामेभ्यो युक्त
 इत्युच्यते तदा॥ १८॥ यथा दीपो निवातस्थो नंगते
 सापमास्मृता॥ योगिना यतचित्तस्य युंजतो योग

॥ संलक्षाचापरंलाभं मन्यतेनाधिकंततः ॥

॥ भ. गी. ॥

॥ ३८ ॥

त

मात्मनः ॥ १९ ॥ यत्रोपरयते नितं निरुद्धयोगसेवया
 यत्र चैवात्मनात्मानं पश्यं नात्मनि नुष्यति ॥ २० ॥ सु
 खमात्स्यं तिकं यं ह्युद्दिग्राह्यमतींद्रियं ॥ वेत्ति यत्र न चै
 वायं स्थितश्चलति तत्त्वतः ॥ २१ ॥ यास्मिं स्थितो न दुः
 खेन गुरुणापि विचाल्यते ॥ तं विद्या दुःखसंयोगवि
 योगं योगसंज्ञितं ॥ स निश्चयेन योक्तव्यो योगो नि
 र्विश्वयेतसा ॥ २३ ॥ संकल्पप्रभवान्कामास्त्यक्त्वा

॥ अ. ॥
॥ ६ ॥

॥ ३८ ॥

सर्वानशेषतः॥ मनसैवोदिययामविनियम्यसमंत
तः॥ २४॥ शनैः शनैः रूपरमेक्षुद्धाधृतिगृहीत
या॥ आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किंचिदपि चिंत
येत्॥ २५॥ यतो यतो निश्चरति मनश्चंचलम
स्थिरं॥ ततस्ततो नियम्येतदात्मन्येव वशं नये
त्॥ २६॥ प्रशान्तमनसं ह्येनं योगिनं सुखमुत्तमं
उपैति शान्तरजसं ब्रह्मभूतमकल्मषं॥ २७॥

॥ भ. गी. ॥

॥ ३९ ॥

मुं जन्नेवं सदात्मानं योगी विगतकल्मषः ॥ सुखेन
 ब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतं सुखमश्नुते ॥ २८ ॥ सर्वभूतस्य
 मात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ इक्षते योगयुक्ता
 त्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ २९ ॥ यो मां पश्यति सर्वत्र सर्वं
 च मयि पश्यति ॥ तस्याहं न प्रणम्य मामिह न प्रण
 म्यति ॥ ३० ॥ सर्वभूतस्थितं यो मां भजत्येकत्वमा
 स्थितः ॥ सर्वथा वर्तमानोपि स योगी मयि वर्तते ॥ ३१

॥ अ. ॥

॥ ६ ॥

॥ ३९ ॥

आत्मोपम्येन सर्वत्र समं पश्यति यो र्जुन ॥ सुखं वा यदि
 वा दुःखं स योगी परमो मतः ॥ ३२ ॥ अर्जुन उवाच ॥
 योयं योगस्त्वया प्रोक्तः साम्येन मधुसूदन ॥ एतस्या
 हं न पश्यामि चंचलत्वात् स्थितिं स्थिरां ॥ ३३ ॥ चंचलं
 हि मनः क्लृप्तप्रमाथिवलवद्दृढं ॥ तस्याहं निग्रहं मन
 ये वायोरिव सुदुष्करं ॥ ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 असंशयं महाबाहो मनो दुर्निग्रहं चलं ॥ अभ्यासे

॥भ.गी॥

॥४०॥

ननु कौंतेय वैराग्येण च गृह्यते ॥ ३५ ॥ असंयतात्म
 नायोगो दुष्प्राप्य इति मे मतिः ॥ वश्यात्मना तु यत
 ता शक्वावाप्तुमुपायतः ॥ ३६ ॥ अर्जुन उवाच ॥
 अयतिः श्रद्धयोपेतो योगाच्चलितमानसः ॥ अप्रा
 प्य योगसंसिद्धिं कां गतिं कस्मिन् न च ॥ ३७ ॥ क
 चिन्नाभयविभ्रष्टश्चिन्नाभ्रमिव न स्पति ॥ अ
 प्रतिष्ठा महाबाहो विमूढो ब्रह्मणः पथि ॥ ३८ ॥

॥अ॥

॥ई॥

॥४०॥

एतन्मेसंशयकसमूहमुमहस्यशेषतः॥ त्वदन्यः सं
 शयस्यास्य ह्येतानमुपपद्यते॥ ३९॥ श्रीभगवानुवा
 च॥ पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते॥ न हि
 कल्याणकृत्कश्चिद्गुर्गतिं तात गच्छति॥ ४०॥ प्राप्य
 पुण्यकृतां लोकानुषित्वा शश्वतीः समाः॥ सुखी
 नां श्रीमतां गेहे योगभूषाभिजायते॥ ४१॥ अथ
 वा योगिनामेव कुले भवति धीमतां॥ एतद्धि दुर्ल

॥ भ. गी. ॥

॥ ४२ ॥

भतरं लोके जन्मयदीदृशं ॥ ४२ ॥ तत्र तं बुद्धिसंयोगं
 लभते पौर्वदैहिकं ॥ यदनेव ततोभ्यः संसिद्धौ कु
 रु नन्दन ॥ ४३ ॥ पूर्वोभ्यो न ते नैव हियते स्ववशो
 पिसः ॥ जिज्ञासुरपियोगस्पशब्दब्रह्मातिवर्तते ॥
 ॥ ४४ ॥ प्रयत्नाद्यतमास्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः
 ॥ अनेकजन्मसंसिद्धिस्ततोयांति परां गतिं ॥ ४५ ॥
 तपस्विभ्योधिको योगी ज्ञानिभ्योपिमतोधिकः ॥

॥ भ. ॥

॥ दै. ॥

॥ ४१ ॥

कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवाजुन ॥ ४६ ॥
 योगिनामपि सर्वेषां मङ्गतेनांतरात्मना ॥ श्रद्धावा
 न्भजते यो मां समेयुक्ततमो मतः ॥ ४७ ॥ इति श्रीभ
 गवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादे आत्मसंयमयोगो नाम षष्ठ
 मोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यासक्तम
 नाः पार्थ योगं युंजन्मदाश्रयः ॥ असंशयं समग्रं

॥भ. गी.॥

॥४२॥

मां यथाज्ञास्यसितच्छ्रुत्वा ॥१॥ ज्ञानं ते हं सविज्ञानमिदं
 वक्ष्याम्यशेषतः ॥ यज्ञात्त्वानेह भूयो न्यज्ञातव्यम
 वशिष्यते ॥२॥ मनुष्याणां सहेस्रयुकाश्चिद्यतति
 सिद्धये ॥ यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेति तत्त्व
 तः ॥३॥ भूमिरापो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ॥
 अहंकार इतीयं मे भिन्नाः प्रकृतिरष्टधा ॥४॥ अपरे
 यमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे परां ॥ जीवभूतां महा

॥अ.॥

॥४१॥

॥४२॥

बाहो ययेदंधायते जगत् ॥ ५ ॥ एतद्यानीनिभूतानि
 सर्वाणीत्युपधारय ॥ अहंकृत्स्नस्य जगतः प्रभवः
 प्रलयस्तथा ॥ ६ ॥ मतः परतरं नान्यत्किंचिदस्ति ध-
 नं जय ॥ मयि सर्वमिदं प्रोक्तं सूत्रे मणिगणा इव ॥ ७ ॥
 र सोहमं शुक्लौ ते य प्रभास्मि शशिसूर्ययोः ॥ प्रणव-
 : सर्ववेदेषु शब्दः खेपौरुषं नृषु ॥ ८ ॥ पुण्या गंधः पृ-
 थिव्यां च ते जश्वास्मि विभावसौ ॥ जीवनं सर्वभूतेषु

प

॥भ.गी॥

॥४३॥

तैश्चास्मितपासिषु ॥ ८ ॥ वीजं मां सर्वभूतानां विद्धि
 पार्थ सनातनं ॥ बुद्धिर्बुद्धि मतामस्मि ते जज्ञे ज
 सिनामहं ॥ १० ॥ बलं बलवतां चाहं कामरागवि
 वर्जितं ॥ धर्माविरुद्धाभूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ
 ॥ ११ ॥ ये चैव सात्विकाभावा राजसास्तामसाश्च ये
 मत एवेति तान् विद्धि न त्वेहं तेषु ते मयि ॥ १२ ॥ त्रिभि
 र्गुणमयेर्भावे रेभिः सर्वमिदं जगत् ॥ मोहितं ना

॥अ.॥

॥७॥

॥४३॥

भिजानातिमामेभ्यः परमव्ययं ॥ १३ ॥ देवीद्येषामु
 लामयीमममायादुरत्यया ॥ मामेवयेप्रपद्यंतेमा
 यामेतांतरंतिते ॥ १४ ॥ नमोदुष्कृतिनोमूढाः प्रप
 द्यंतेनराधमाः ॥ माययापहतज्ञानाआसुरंभाव
 माश्रिताः ॥ १५ ॥ चतुर्विधाभजंतेमांजनासुरकृति
 नोर्जुन ॥ अतो जिज्ञासुरर्थार्थीज्ञानीचभरत
 र्षभ ॥ १६ ॥ तेषांज्ञानीनित्ययुक्त एकभक्तिर्विशि

॥म. गी॥

॥४४॥

ष्यते ॥ पियोहि ज्ञानिनोत्पर्यमहं सचममप्रियः ॥

॥अ॥

॥७॥

॥१७॥ उदाराः सर्वएवैते ज्ञानीत्वात्मेवमेतत् ॥ आ

स्थितः सहियुक्तात्मा मामेवानुत्तमांगतिं ॥ १८ ॥

बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥ वासुदे

वः सर्वमिति समाहात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥ कामै

स्ते स्ते ह तज्ज्ञानाः प्रपद्यन्ते न्यदेवताः ॥ तं तं नि

॥४४॥

यममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥ २० ॥ यो यो

यांयांतनुंभक्तः श्रद्धयाचितुमिच्छति॥ तस्य तस्या
बलांश्रद्धांतामेवविदधाम्यहं॥२१॥ सतयाश्रद्ध
यायुक्तस्तस्याराधनमीहते॥ लभतेचततःका
मान्मयेवविहितान्हितान्॥२२॥ अंतर्वंतुफ
लंतेषांतद्भवत्यल्पमेधसां॥ देवान्देवयजोयांति
मद्भक्तायांतिमामपि॥२३॥ अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं
मन्यंतेमामबुद्धयः॥ परंभावमजानंतोममावय

॥ भ. गी ॥

॥ ४५ ॥

मनुजमं ॥ २४ ॥ नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमाया स
 मारतः ॥ मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मासजम
 व्ययं ॥ २५ ॥ वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जु
 न ॥ भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥ २६ ॥
 इच्छा द्वेषः समुत्थेन द्वंद्वमोहेन भारत ॥ सर्वभूता
 नि संमोहां सर्गयांति परंतप ॥ २७ ॥ येषां त्वंतं ग
 तं पापं जनानां पुण्यकर्मणां ॥ ते द्वंद्वमोहनि

॥ अ. ॥

॥ ७ ॥

॥ ४५ ॥

मुक्ताभजंते मां दृढव्रताः ॥ २८ ॥ जगत्तरणमाक्षाय
 मामाश्रित्य यतंतितये ॥ ते ब्रह्मतादिदुः कृत्स्नमध्या-
 त्मं कर्मचारिणः ॥ २९ ॥ साधिभूताधिदैवं मां साधि-
 यं ज्ञं च ये विदुः ॥ प्रयाणकाले पि च मां ते विदुर्युक्त-
 चेतसः ॥ ३० ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्र-
 ह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञान-
 विज्ञानयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अर्जुन उवा-

॥ भ. गी. ॥

॥ ४६ ॥

च ॥ किं तद्रूपं किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ॥ अ
 धिभूतं च किं प्रोक्तमाधिदैवं किमुच्यते ॥ १ ॥ अधि
 यज्ञः कथं कोत्र देहेऽस्मिन्मधुसूदन ॥ प्रयाणाका
 ले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः ॥ २ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते
 भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥ अ
 धिभूतं क्षरोभावः पुरुषश्चाधिदैवतं ॥ अधिय

॥ अ. ॥

॥ ७ ॥

॥ ४६ ॥

ह

ज्ञो मेवावदेहेदेहभृतांवरं ॥ ४ ॥ अंतकालेच
 मामेवस्मरन्मुक्ताकलेवरं ॥ यः प्रयातिसमज्ञा
 वंयातिनास्त्यत्रसंशयः ॥ ५ ॥ यंयंवापिस्मरन्भा
 वंत्यजत्यंतेकलेवरं ॥ तंतमेवेतिकौंतेयसदात
 ज्ञावभावितः ॥ ६ ॥ तस्मात्सर्वेषुकालेषु मामनु
 स्मरयुध्यच ॥ मय्यर्पितमनोबुद्धिर्मा मेवैष्यत्य
 संशयः ॥ ७ ॥ अभ्यासयोगयुक्तेनचेतसानान्य

॥ भ. गी. ॥

॥ ४७ ॥

गामिना ॥ परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिंतय
 त् ॥ ८ ॥ कविं पुराणमनुशाशितारमनोरक्षीयां
 समनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्य धातारमर्चिं स्वरूपमादि
 त्यवर्णति ममः परस्तात् ॥ ९ ॥ प्रयाणकाले मन
 साचलेन भक्त्यग्निं क्रोधागबलेन चैव ॥ भुवोर्म
 ध्ये प्राणमावेश्य सम्यक् ॥ सतं परं पुरुषमुपैति
 दिव्यं ॥ १० ॥ यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशंति यद्य

॥ अ. ॥

॥ ४८ ॥

॥ ४७ ॥

तयोवीतरागाः ॥ यदि छंतो ब्रह्म चर्यं चरंतिततेष
 दंसंग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥ सर्वद्वाराणि संयम्य मनो
 हृदि निरुध्य च ॥ मूर्ध्नि ध्यायात्मनः प्राणमास्थि
 तो योगधारणां ॥ १२ ॥ ॐ मित्येकाक्षरं ब्रह्म व्या
 हरन्मासनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति त्यजन् देहं स या
 ति परमां गतिं ॥ १३ ॥ अनन्यचेताः स ततं यो मां स्म
 रति नित्यशः ॥ तस्माहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य

॥ भ. गी. ॥
॥ ४८ ॥

योगिनः ॥ १४ ॥ मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमश्नु-
ते ॥ नानुवर्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥ १५ ॥
आब्रह्मभुवनालोकाः पुनरावर्तिनोर्जुन ॥ मामुपे-
त्य कौंतेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥ सहस्रयुगप-
र्यंतमहर्षद्ब्रह्मणो विदुः ॥ शत्रिं युगसहस्रांतांते हो-
रात्रविदो जनाः ॥ १७ ॥ अवकाशकयः सर्वाः प्र-
भवन्त्यहरागमे ॥ रात्रागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तं सं-

॥ अ. ॥
॥ ८ ॥

॥ ४८ ॥

जके ॥ १८ ॥ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते
 रात्रागमेव शः पार्थ प्रभवत्यह रागमे ॥ १९ ॥ परस्तस्मा
 तुभावो न्यो व्यक्तो व्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भू
 तेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ २० ॥ अयं केशर इत्यु
 क्तस्तमाहुः परमां गतिं ॥ यं प्राप्य न निवर्तते तद्धाम
 परमं मम ॥ २१ ॥ पुरुषः स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वन
 न्यया ॥ यस्यां तस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततं ॥

॥ भ. गी. ॥

॥ ४९ ॥

ज्यो

॥ २२ ॥ यत्र काले त्वनादृतिमादृतिं चैव योगिनः ॥ प्र
 यातायांति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ ॥ २३ ॥ अ
 ग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः स एषा सा उत्तरायणं ॥ त
 त्र प्रयाता गच्छंति ब्रह्म ब्रह्म विदो जनाः ॥ २४ ॥ धू
 मो रात्रिस्तथा कृष्णः स एषा सा दक्षिणायनं ॥ तत्र
 चांद्रमसं तिर्योगी प्राप्य निवर्तते ॥ २५ ॥ शुक्ल
 कृष्ण गतिं ह्येते जगतः शाश्वते मते ॥ एकया या

॥ अ. ॥

॥ ८ ॥

॥ ४९ ॥

सनादृतिमन्यथावर्तते पुनः॥ २६॥ नेते सती पार्थज
 ननर्योगी मुह्यति कश्चन॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु यो
 गयुक्तो भवार्जुन॥ २७॥ वेदेषु यज्ञेषु तपस्सु चैव दा
 नेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टं॥ अत्येति तत्सर्वमिदं वि
 दित्वा योगी परं स्थानमुपैति चाद्यं॥ २८॥ इति श्री
 भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशा
 स्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे महापुरुषयोगनाम

॥ भ. गी. ॥

॥ ५० ॥

अह मोक्षायः ॥ ८ ॥ श्रीम गगानुवाच ॥ इदं तु ते गु
 ष्यतमं प्रवक्ष्याम्यनुसूयके ॥ ज्ञानं विज्ञानमहिं तं
 यज्ञात्वा मोक्षयसे शुभात् ॥ १ ॥ राजविद्याराजयु
 षं पवित्रमिदमुत्तमं ॥ प्रत्यक्षावगमं धर्मं सुसु
 रं कर्तुमव्ययं ॥ २ ॥ अश्रद्धा नाः पुरुषा धर्मस्या
 स्प परंतप ॥ अप्राप्य मां निवर्तते मृत्युसंसारवर्त्म
 नि ॥ ३ ॥ मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ॥

॥ अ. ॥

॥ ५९ ॥

॥ ५० ॥

मत्स्थानी सर्वभूतानि न चाहं ते ह्यवस्थितः ॥४॥ न
 च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरं ॥ भूतभृ
 न्न च भूतस्थाममात्मा भूतभावन ॥५॥ यथाका
 शः स्थितो नित्यं वायुः सर्वत्र गोमहान् ॥ तथा स
 वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥६॥ सर्व
 भूतानि कौंतेय प्रकृतिं यांति मामिह ॥ कल्पस
 ये पुनस्तानि कल्पादौ विमृजाम्यहं ॥७॥ प्रकृतिं

॥ भ. गी. ॥

॥ ५१ ॥

स्वामवष्टभ्यविस्त्रजामि पुनः पुनः ॥ भूतग्राममिमं
 कृत्स्नमवशंप्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥ न च मां तानि भूता
 नि निबध्नांति धनं जय ॥ उदासीनवदासीनमसक्तं
 तेषु कर्मसु ॥ ९ ॥ मया धक्षेण प्रकृतिः सृयते स
 चराचरं ॥ हेतुनानेन कौंतेय जगद्विपरिवर्तते ॥
 १० ॥ अवजानंति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितं
 परं भावमजानंता मम भूतमहेश्वरं ॥ ११ ॥ मोघा

॥ अ. ॥

॥ ९ ॥

॥ ५१ ॥

शा मोघक मोरा मोघज्ञाना विचेतसः ॥ राक्षसी
 मासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः ॥ १२ ॥ महा
 त्मानस्तु मां पार्थ दैवी प्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजंत्य
 न न्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययं ॥ १३ ॥ सततं की
 र्तयंतो मां यतंतश्च दृढव्रताः ॥ नमस्तत्त्वमां भ
 क्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥ १४ ॥ ज्ञानयज्ञेन चाप्य
 न्ययजंतो मां मुपासते ॥ एकत्वेन प्रयत्नेन बहुधा

॥ भ. गी. ॥
॥ ५२ ॥

विश्वतोमुखं ॥ १५ ॥ अहं कृतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमे
 वधं ॥ मंत्रोहमहमेवाज्यमहमग्निरहंकुतं ॥ १६ ॥
 पितामहस्य जगतो माता धाता पितामहः ॥ वेद्यं
 पवित्रं मोक्षकारं ॥ क्लृप्तामयजुरेव च ॥ १७ ॥ गति
 र्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः शरणं सुहृत् ॥ प्रभवः
 प्रलयस्थानं निधानं बीजमव्ययं ॥ १८ ॥ तपाम्य
 हमहं वर्षे निगृह्णामुक्ताजामिव ॥ अमृतं चैव

॥ अ. ॥
॥ १९ ॥

॥ ५२ ॥

मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥ १८ ॥ त्रेविद्यामांसोमपाः
 पूतपापा ॥ यज्ञैरिद्धास्वर्गतिं प्रार्थयन्ते ॥ तेषु एष
 मासाद्य सुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान् दिवि देवभो
 गान् ॥ २० ॥ ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे
 पुण्ये भर्त्यलोकं विशन्ति ॥ एवं त्रयीधर्ममनुप्रप
 न्ना गता गतं कामकामालभन्ते ॥ २१ ॥ अनन्या
 श्रित्यन्तं यन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ॥ तेषां नित्याभि

॥भ.गी॥

॥५३॥

युक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहं ॥२२॥ येष्मन्यदेवताभ
 क्ताय जंतेश्च हयान्विताः ॥ तेपि मामेव कौंतेय य
 जंत्यविधिपूर्वकं ॥२३॥ अहं हि सर्वं यज्ञानां भोक्ता
 च प्रभुरेव च ॥ ननु मामभिजानंति तत्त्वना तश्च वं
 तिते ॥२४॥ यांति देवव्रता देवान्पितृन् यांति पि
 तृव्रताः ॥ भूतानि यांति भूते ज्ञायांति मद्याजिने
 पिमां ॥२५॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छ

॥अ.॥

॥९॥

॥५३॥

ति॥ तदहं भक्त्युपहतमभ्यानिप्रयतात्मनः॥ २६॥
 यत्करोषि यदभ्यासियञ्जुहोषि ददासियत्॥ यत्र
 पश्यसि कोतियतत्कुरुष्व मदर्थं॥ २७॥ शुभाशु
 भफलैरेवं मोक्षसकर्मबंधनैः॥ संन्यासयोगयु
 क्तात्मा विमुक्ता मामुपैष्यसि॥ २८॥ समो हं सर्वभूते
 षु न मे द्वेष्यास्ति न प्रियः॥ ये भजन्ति तु मां भक्त्या
 मयि ते तेषु चाप्यहं॥ २९॥ अपि चेत्सुदुराचारो भ

म.गी॥

॥५४॥

जनेमामनन्यभाक्॥ साधुरेवसमंततः सम्पद्यव
 सितोहिसः॥ ३०॥ शिप्रंभवतिधर्मात्माशश्वं
 तिनेगच्छति॥ कौंतेयप्रतिजानीहिनमेभक्तः प्र
 णस्यति॥ ३१॥ मां हि पार्थयपाश्रित्ययेपि स्युः पा
 पयानयः॥ स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्रास्तपियांति प
 रांगतिं॥ ३२॥ किंपुनर्ब्रह्मणाः पुण्याभक्ता राज
 ष्यस्तथा॥ अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भज

॥अ॥

॥९॥

॥५४॥

त्वमां ॥ ३३ ॥ मन्मनाभवमज्ञेतामद्याजीमांनम
 स्तु ॥ मामेवैष्यसियुक्तैवमात्मानंमत्परायण
 : ॥ ३४ ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्म
 विद्यायोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादे राज
 विद्याराजगुह्ययोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ भूय एव महाबाहो शृणु मे प
 रमं वच ॥ ये ते हं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्य

॥ भ. गी. ॥

॥ ५५ ॥

या ॥ १ ॥ नमेविदुः सुरगणाः प्रभवन्महर्षयः ॥
 अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वशः ॥ २ ॥ यो
 मामजमनादिंच वेतिलोकमहेश्वरं ॥ असंमृदः
 समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ बुद्धिज्ञानमसं
 मोहः क्षमासत्यंदमः शमः ॥ सुखंदुःखं भवोभा
 वो भयंचाभयमेव च ॥ ४ ॥ अहिंसा समता तु हि
 स्तपोदानं यशो यशः ॥ भवंति भावाभूतानां स

॥ अ. ॥

॥ १९ ॥

॥ ५५ ॥

तत्रैवैतद्विधाः ॥ ५ ॥ महर्षयः सप्तपूर्वे चत्वारो म
 नवस्तथा ॥ मद्भावामानसाजाता येषां लोक इ
 माः प्रजाः ॥ ६ ॥ एतां विभूतियों गंच मम यो वेत्ति
 तत्त्वतः ॥ सो विकंपे न योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥
 ॥ ७ ॥ अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ॥ इति म
 त्वा भजंते मां बुधा भावसमन्विताः ॥ ८ ॥ मच्चिता
 मद्गतः प्राण बोधयंतः परस्परं ॥ कथयंतश्च मां

॥ भ. गी. ॥

॥ ५६ ॥

नित्यं तुष्यंति चरमंति च ॥ ८ ॥ तेषां सततयुक्तानां
 भजतां प्रीतिपूर्वकं ॥ दशमिबुद्धियोगं तं येन मा
 मुपयांति ते ॥ १० ॥ तेषामेवानुक्तं पार्थ महमज्ञान
 जंतमः ॥ नाशयाम्यात्मभावस्थे ज्ञानदीपेन भा
 स्वता ॥ ११ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परं ब्रह्म परंधामप
 वित्रं परमं भवान् ॥ पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेव
 मजं विभुं ॥ १२ ॥ आहुस्त्वामवयः सर्वदेवर्षिर्ना

॥ ३१ ॥

॥ १० ॥

॥ ५६ ॥

रदस्यथा॥ असितो देवलो व्यासः स्वयं चैव ब्रवीषि
मे॥१३॥ सर्वमेतदृतं मन्ये यन्मां ब्रूदसि केशव॥ न
हिते भगवन् व्यक्तिं विदुर्देवानदानवाः॥१४॥ स्व
यमेवात्मनात्मानं वेत्स्यत्वं पुरुषोत्तमः॥ भूतभाव
नभूतेश देवदेव जगत्पते॥१५॥ वक्तुमर्हस्व शेषे
ण दिव्याद्यात्मविभूतयः॥ याभिर्विभूतिभिर्ह्य
कानि मां स्वं व्याप्तिष्ठसि॥१६॥ कथं विद्यामहं

॥म.गी॥

॥५७॥

योगिंस्त्वांसदापरिचिंतयन् ॥ केषुकेषुचभावेषुचिं
 सोसिभगवन्मया ॥ १७ ॥ विस्तरेणात्मनोयोगं
 विभूतिंचजनार्दन ॥ भूयः कथयतस्मिहि शृणु
 तोनास्तिमेमृतं ॥ १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंतते
 कथयिष्यामिदि व्याह्यात्मविभूतयः ॥ प्राधान्य
 तः कुरु श्रेष्ठनास्त्वंतोविस्तरस्यमे ॥ १९ ॥ अहमा
 त्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितः ॥ अहमादि

॥अ॥

॥३०॥

॥३७॥

अमध्यं च भूतानामंत एव च ॥ २० ॥ आदित्यानामहं
विष्णुर्ज्योतिषां रविरं शुभान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मि
नक्षत्राणामहं शशी ॥ २१ ॥ वेदानां सामं वेदोऽस्मि दे-
वानामस्मि वासवः ॥ इन्द्रियाणां मनश्चास्मि चूता-
नामस्मि चेतना ॥ २२ ॥ रुद्राणां शंकरश्चास्मि वि-
तेशो यक्षरक्षसां ॥ वसूनां पावकश्चास्मि मेरुः शि-
खरिणामहं ॥ २३ ॥ पुरोधसां च मुख्यमां विदिषार्थ

॥भ.गी॥

॥५८॥

बृहस्पतिं ॥ सेनानीनामहंस्कंदः सरसामस्मितागरः
 २४ ॥ महर्षीणां भृगुरहंगिरामस्य कर्मक्षरं ॥ यज्ञा
 नां जपयज्ञोऽस्मि स्यादराणां हिमालयः ॥ २५ ॥ अ
 श्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ॥ गंधर्वाणां
 चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः ॥ २६ ॥ उच्चैः श्र
 वणमश्वानां विद्धि माममृतोद्भवं ॥ ऐरावतंगजेन्द्रा
 णां नराणां च नराधिपं ॥ २७ ॥ आयुधानामहंवृजं

॥अ॥

॥१०॥

॥५८॥

धेनूनामस्मिकामधुक्रु ॥ प्रजनश्चास्मिकंदर्यः
 सर्पाणामस्मिवासुकिः ॥ २८ ॥ अनंतश्चास्मिना
 गानांवरुणायादसामहं ॥ पितृणामर्यमाचास्मि
 यमः संयमतामहं ॥ २९ ॥ प्रल्हादश्चास्मिदेत्यानं
 कालः कलयतामहं ॥ मृगाणांचमृगेण्डोहंवैनते
 यश्च पक्षिणां ॥ ३० ॥ पवनः लवतामस्मिरामः
 शस्त्रभृतामहं ॥ रुषाणामकरश्चास्मिस्वातसा

॥ भ. गी. ॥

॥ ५८ ॥

मस्मिजान्दवी ॥ सर्गाणामादिरंतश्च मध्यं चैवाहम
 जुन ॥ अथात्मविद्याविद्यानां वादः प्रवदतामहं ॥

॥ अ. ॥

॥ १० ॥

३२ ॥ अक्षराणामकारोस्मि द्द्वंद्वः सामासिकस्य च
 अहमेवाक्षयः कालोधाताहं विश्वतो मुखः ॥ ३३ ॥
 मत्सुः सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यतां ॥ कीर्तिः श्री
 वाक्कनारीणां स्मृतिर्मेधाधृतिः क्षमा ॥ ३४ ॥ बृह
 त्साम तथा साम्नां गायत्री छंदसामहं ॥ मामानां

॥ ५८ ॥

मार्गशीर्षो ह नृत्तनां कुसुमाकरः ॥३५॥ द्यूतं चल
यतामस्मि ते जसे जस्विना महं ॥ जयोस्मि यव
सायोस्मि सत्वं सत्ववतामहं ॥३६॥ वृष्णीनां वासु
देवोस्मि पांडवानां धनंजयः ॥ मुनीनामप्यहं व्या
सः कवीनामुशना कविः ॥३७॥ दंडो दमयिता
मस्मि नीतिरस्मि जिगीषतां ॥ मोनं चैवास्मि गुप्ता
नां ज्ञानं ज्ञानवतामहं ॥३८॥ यच्चापि सर्वभूतानां

॥ भ. गी. ॥

॥ ६० ॥

बीजं तदहमर्जुन ॥ न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भू-
 तं चराचरं ॥ ३९ ॥ नां तोस्मि मम दिव्यानां विभूतीनां
 परं तप ॥ एष तूद्देशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ॥
 ४० ॥ यद्यदिभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ॥ तन्न
 देवावगच्छत्वं मम तेजोऽशसंभवं ॥ ४१ ॥ अथ वा व-
 हुनोक्तेन किं ज्ञानेन तवार्जुन ॥ विष्टभाहमिदं क-
 त्सु मे कांशेन स्थितो जगत् ॥ ४२ ॥ इति श्रीभगव-

॥ अ. ॥

॥ १० ॥

॥ ६० ॥

नीलास्त्रं निषलुप्तं सन्निधाय योगशास्त्रं श्रीक
 स्मार्जुनसंवादे विभूतियोगो नाम दशमोऽध्यायः॥
 ॥१०॥ अर्जुन उवाच ॥ मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्या
 त्मसंज्ञितं ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तनमो होयं विगतो म
 म ॥१॥ भवाप्ययोहि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो म
 या ॥ त्वतः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाख्यं ॥
 २॥ एवमेतद्यथा त्यक्त्वा त्वमात्मानं परमेश्वर ॥ द्रष्टुमि

छामि

॥भ.गी॥

॥६१॥

तेरूपमेश्वरं पुरुषोत्तमं ॥ मन्यसे यदि तं क्वं मया
 द्रष्टुमिति प्रभो ॥ योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मा
 नमस्ययं ॥ योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मानमव्ययं
 ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशो
 यसहस्रशः ॥ नानाविधानि दिव्यानि ॥ नानावर्णा
 कृतीनि च ॥ ५ ॥ पश्पादि त्पान्वस्तुनुरुदानुश्विनौ
 मरुतस्तथा ॥ बहून्यदृष्टपूर्वाणि पश्पाश्चर्याणि भा

॥अ॥

॥३१॥

॥६१॥

रत॥६॥इहैकसंयजगत्कृतं पश्याद्यसचराचरे॥
 ममदेहेगुडाकेशयचान्यद्रुमिच्छसि॥७॥ननुमां
 शक्यमेद्रुमनेनैवस्वचक्षुषा॥दिव्यं हृदामितेचक्षुः
 पश्यमेयोगमैश्वरं॥८॥संजयउवाच॥एवमुक्त्वा
 ततोराजन्महायोगेश्वरोहरिः॥दर्शयामासपा
 र्थायपरमंरूपमैश्वरं॥९॥अनेकवक्त्रनयनम
 नेकाक्षतदर्शनं॥अनेकदिव्याभरणं॥द्व्यानेको

त

॥ भ. गी. ॥
॥ ईश ॥

द्यतायुधं ॥ १० ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यगंधानुले-
पनं ॥ सर्वाश्चर्यमयं देवमनंतं विश्वतोमुखं ॥ ११ ॥ दि-
विस्तर्य सहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता ॥ यदि भाः
सदृशीता स्याद्भासस्तस्य महात्मनः ॥ १२ ॥ तत्रैक-
स्य जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ॥ अपश्य देवदेव
स्य शरीरे पांडुवस्तदा ॥ १३ ॥ ततः स विस्मया विष्टो
रुष्टरो माधनं जयः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं कृतांजलि

॥ अ. ॥
॥ ११ ॥

॥ ईश ॥

रभाषत ॥ १४ ॥ अजुन उवाच ॥ पश्यामि देवांस्तव देव
 देहे सर्वोस्तथाभूतविशेषसंघान् ॥ ब्रह्माण्मीशं
 कमलासनस्थमृषींश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान् ॥ १५ ॥
 अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रं पश्यामित्वां सर्वतो नंत
 रूपं ॥ नांतं न मध्यं न पुनस्तवादिं पश्यामि विश्वे
 श्वरविश्वरूपं ॥ १६ ॥ किरीटिनंगदिनंचक्रिणंच
 तेजोराशिं सर्वतो दीप्तिमंतं ॥ पश्यामित्वां दुर्निरी

॥ भ. गी. ॥

॥ ६३ ॥

ह्यंसमंतादीमानलार्ककृतिमप्रमेयं ॥ १७ ॥ त्वमक्ष
 रं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानं ॥ त्वमव्य-
 यः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषो मतो मे ॥
 १८ ॥ अनादिमध्यान्तमनंतवीर्यमनंतबाहुं शशि-
 स्तर्यनेत्रं ॥ पश्यामि त्वां दीप्तद्रुताशवक्रं स्वतेजसा
 विश्वमिदं तपंतं ॥ १९ ॥ द्यावापृथिव्यारिदमंतरंहि-
 व्यान्नं त्वयैकेन दिशश्च सर्वाः ॥ दृष्ट्वाद्भुतं रूपमुग्रं

॥ अ. ॥

॥ ११ ॥

॥ ६३ ॥

तवेदे लोकत्रयं प्रवर्धितं महात्मनः ॥ २० ॥ अमीहि
 त्वांसुरसंघाविशंति केचिद्भीताः प्रांजलयागुणं
 ति ॥ स्वस्तीत्युक्ता महर्षिभिः संघास्तुवंति त्वांस्तु
 तिभिः पुष्कलाभिः ॥ २१ ॥ रुद्रादित्यावसंवाये च
 साध्या विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्णपाश्च ॥ गंधर्वयक्षा
 सुरसिद्धसंघा वीक्षंते त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे ॥ २२ ॥
 रूपं महते बहुवक्त्रं नेत्रं महाबाहो बहुबाहुरुपादे

॥ भ. गी. ॥

॥ ६४ ॥

बहूदरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्त
 धाहं ॥ नभः स्पृशं दीप्तमनेकवर्णं व्यात्ताननं दीप्त
 विशालनेत्रं ॥ दृष्ट्वा हित्वां प्रव्यथितां तरात्मा धृतिं
 न विंदामि समंच विष्णो ॥ २४ ॥ दंष्ट्राकरालानि च
 ते मुखानि दृष्ट्वा कालानलसन्निभानि ॥ दिशो
 न जाने न लभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवासः
 २५ ॥ अमी च त्वां धतरा इत्यपुत्राः सर्वे सहेवावनि

॥ अ. ॥

॥ ३१ ॥

॥ ६४ ॥

पालसंधैः॥भीष्मोद्राणःसूतपुत्रस्तथासोमहा
 स्मदीयैरपियोधमुखैः॥२६॥वक्त्राणितेत्वरमा
 णाविशंतिदंष्ट्राकरालानिभयानकानि॥केचि
 द्दिलग्नादशनांतरेषुसंदृश्यतेचूर्णितैरुत्तमा
 गैः॥२७॥यथानदीनांबहवोबुबुवेगाःसमुद्रमेवा
 भिमुखाद्भवन्ति॥तथातवामीनरलोकवीराविशं
 तिवक्त्राण्यभिविज्वलन्ति॥२८॥यथाप्रदीपंज्वल

॥ भ. गी. ॥

॥ ६५ ॥

न पतंगा विशांति नाशाय समृद्धवेगाः ॥ तथैव नाशाय
 विशांतिलोकास्तवापि वक्त्राण्यभिविज्वलन्ति
 २९ ॥ लेलिह्यसेयुसमानः समन्ताल्लोकान्समया
 न्वदनैज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रं भा
 सस्तवोग्राः प्रतपन्ति विष्णो ॥ ३० ॥ आख्याहि मे को
 भवानुग्ररूपो नमोस्तु ते देववरपसीद ॥ विज्ञानु
 मिच्छामि भवं तमाद्यं न हि प्रजानामितव प्रवृत्तिं

॥ ६५ ॥

२१॥ श्रीभगवानुवाच॥ कालोऽस्मि लोकक्षयकृत्वश्च
 कालो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः॥ अतोऽपि त्वां न भवि
 ष्यंति सर्वे ये वस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः॥ तस्मा
 त्त्वमुत्तिष्ठ यशो लभस्व जित्वा शत्रून् भुङ्क्ष्व राज्यं स
 मृद्धं॥ मयैवैते निहताः पूर्वं मे वनिमित्तमात्रं भव
 स व्यसाचिन्॥ २३॥ द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च
 कर्णं तथा न्यानपियोद्धवीरान्॥ मया हतास्ता

भ. गी.
॥ ६६ ॥

जहिमाव्याधिषायुष्यस्वजेतासिरणोसपत्नान् ॥ ३४ ॥
 संजय उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचनं केशवस्य कृतांज
 लिर्वेपमानः किरीटी ॥ नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं
 संग्रहं भीतभीतः प्रणम्य ॥ ३५ ॥ अर्जुन उवाच ॥
 स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुर
 ज्यते च ॥ रक्षां सिभीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नमस्यं
 ति च सिद्धसंधाः ॥ ३६ ॥ कस्माच्चेतन न मे रन्महा

॥ अ. ॥
॥ ११ ॥

॥ ६६ ॥

लनगरीयसे ब्रह्मणोप्यादिकर्त्रे ॥ प्रसीददेवेश
 जगन्निवासः त्वमक्षरं सदसत्परं यत् ॥ ३७ ॥ त्व
 मादिदेवः पुरुषः पुराणस्त्वमस्य विश्वस्य परं नि
 धानं ॥ वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्व
 मनंत रूपं ॥ ३८ ॥ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशंकः
 प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ॥ नमोनमस्तेस्तु स
 हस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमोनमस्ते ॥ ३९ ॥ न

॥ भ. गी. ॥

॥ ६७ ॥

मः पुरस्तादथष्टतस्तेन मोक्षुते सर्वत एव सर्व ॥
 अनंतवीर्यामितविक्रमस्त्व सर्वसमाप्नोषिततो
 सि सर्वः ॥ ४० ॥ सरेवतिमत्वा प्रसभं यदुक्तं हे कृष्ण
 हेयादवहे सरेवति ॥ अजानतामहिमानं तवेदं
 मया प्रसादात्प्रणयेन वापि ॥ ४१ ॥ यच्चावहासा
 र्थमसत्कृतो सि विहारस्य्यासनभोजनेषु ॥ ए
 कोयवाप्यच्युततत्समक्षंतत्क्षामयेत्वामहम

॥ अ. ॥

॥ ११ ॥

॥ ६७ ॥

प्रमेयं ॥४२॥ पितासिलोकस्य चराचरस्य त्वमस्य
 पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् ॥ न त्वत्समो रूपभ्यधिकः कु
 तो न्योलोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभावः ॥४३॥ तस्मात्प्र
 णम्यप्रणिधाय कायं प्रसादयेत्वा महामीशमीजं
 ॥ पितेव पुत्रस्य सरेव वसरयुः प्रिया प्रिया याह
 सि देवो साहं ॥ अहं पूर्वहृषितोऽस्मि हृष्टा भये
 न च प्रव्यथितं मनो मे ॥ तदेव मे दर्शय देवरूपं प्रसी

म. गी. ॥

॥ ६८ ॥

देवेश जगन्निवास ॥ ४५ ॥ किरीटि नंगादिनं चक्रह
 स्तामिच्छामित्वां प्रद्युम्नं हंतयेव ॥ तेनैव रूपेण चतुर्भु
 जेन सहस्रबाहो भवविश्वमूर्ते ॥ ४६ ॥ श्रीभगवानु
 वाच ॥ मया प्रसन्नेन तवार्जुने दं रूपं परंदर्शितमा
 त्मयोगात् ॥ तेजोमयं विश्वमनंतमाद्यं येन त्वद
 न्येन न प्रसृष्टं पूर्वं ॥ ४७ ॥ न वेद यज्ञाध्ययनेन दानेन
 च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रेः ॥ एवं रूपः शक्यः अहं

॥ अ ॥

॥ ११ ॥

॥ ६८ ॥

नृलोके द्रष्टुं त्वदन्तेन कुरु प्रवीरः ॥४८॥ माते व्यथा
 माच विमूढभावाद्दृष्ट्वा रूपं घोरमीह अमेदं ॥ व्य
 पेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं तदेव मे रूपमिदं प्रप
 श्य ॥४९॥ संजय उवाच ॥ इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथा
 क्त्वा स्वकं रूपं दर्शयामास भूयः ॥ आश्वासयामा
 चैव स भीतमेनं भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्महात्मा ॥५०॥
 अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वा दं मानुषं रूपं तव सौम्यं जना

॥भ.गी॥

॥६९॥

र्दन॥ इदानीमस्मि संवृत्तः सचेताः ॥ गतः ॥ ५१ ॥
 श्रीभगवानुवाच॥ सुदुर्दर्शमिदं रूपं दृष्ट्वानसि य
 न्मम॥ देवा अप्यस्वरूपस्य नित्यं दर्शनं कांक्षिणः
 ५२॥ नाहं वेदैर्न तपसा न दानेन न चैज्यया॥ श
 क्य एवं विधोऽद्भुतं दृष्ट्वानसि मां यथा॥ ५३॥ भ
 क्त्वा त्वनन्यया शक्य अहमेवं विधोर्जुन॥ ज्ञातुं
 ५४॥ मत्कर्मक

॥अ॥

॥११॥

॥६९॥

नमस्वरमोमद्भुतः संगवर्जितः ॥ निर्वैरः सर्वभू-
 तेषु यः समामेति पांडव ॥ ५५ ॥ इति श्रीभगव-
 नीतासूय निषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्शननामै-
 कादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवं स-
 ततयुक्ता ये भक्तास्त्वापर्युपासते ॥ ये चाप्य-
 क्षरमव्यक्तं तेषां के योगविजिताः ॥ १ ॥ श्रीभग-

॥ भ० गी ॥

॥ ७० ॥

नानुवाच ॥ मय्यावेश्यमनोयैमानि त्वयुक्ता उपास
 ते ॥ श्रद्धया परयोपेतास्ते मे युक्ततमा मताः ॥ २ ॥
 ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते ॥ सर्वत्र गम
 चित्संचकूटस्थमवलंघ्रवं ॥ ३ ॥ सन्नियमैर्द्रिय
 ग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः ॥ तेषां प्रवृत्तिर्मा मेव सर्व
 भूतहिते रताः ॥ ४ ॥ क्लेशो धिक्तरस्तेषामव्य
 क्ता सक्तचेतसां ॥ अव्यक्ता हि गतिर्दुःखं देहवद्भि

॥ अ० ॥

॥ १२ ॥

॥ ७० ॥

रवाप्यते॥ ये तु सर्वाणि कर्माणि भविसन्त्यस्य मत्पराः
 अनन्येनैव योगेन मां ध्यायन्त उपासते॥ ६ ॥ तेषां
 महं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात्॥ भवामि न
 चिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसां॥ मय्येव मन आ
 धत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय॥ निवशिष्यसि मय्येव
 अत ऊर्ध्वं न संशयः॥ ८ ॥ अथ चित्तं समाधातुं न
 शक्नोषि मयि स्थिरं॥ अभ्यासयोगेन ततो मामि

क

म. गी.

॥७१॥

छासुंधनं जय ॥ ९ ॥ अभ्यासोऽप्यसमर्थो सिमत्तमे पर
 मो भव ॥ सदर्थमपि कर्माणि कुर्वन् सिद्धिं न वा
 प्नुयति ॥ १० ॥ अथैतदप्यशक्नोति कर्तुं मद्योगभा
 श्रितः ॥ सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवा
 न् ॥ ११ ॥ श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ञानाध्यानं वि
 शिष्यते ॥ ध्यानात्कर्मफलत्यागोऽस्यागाच्छांतिरने
 तरं ॥ १२ ॥ अद्वेष्य सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव

॥ अ. ॥

॥ १२ ॥

॥ ७१ ॥

च॥ निर्ममो निरहंकारः समदुःखसुखसमी ॥ १३ ॥ सं
 तुष्टः सततं योगीयतात्मा हृदनिश्चयः ॥ मय्यर्पितम
 नो बुद्धिर्यो मद्भक्तः समेष्वियः ॥ १४ ॥ यस्मान्नो द्वि
 जते लोको लोकान्नो द्विजते च यः ॥ हर्षमर्षभयो
 द्वे गैर्मुक्तो यः स च मेष्वियः ॥ १५ ॥ अनपेक्षः शुचि
 र्दक्षः उदासीनो गतव्यथः ॥ सर्वारंभपरित्यागी
 यो मद्भक्तः समेष्वियः ॥ १६ ॥ यो न हृष्यति न द्वेष्टि

भ. गी॥

॥७२॥

नशोचति न कांक्षति॥ शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमा
 न्यः समे प्रियः॥ १७॥ समः शत्रौ च मित्रे च तथा मा
 नापमानयोः॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु समः संगवि
 वर्जितः॥ १८॥ तुल्यनिंदास्मृतिर्मोनी संतुष्टाये
 न केनचित्॥ अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमान्मे
 प्रियो नरः॥ १९॥ ये तु धर्म्णामृतमिदं यथोक्तं पर्युपा
 सते॥ श्रद्धाधाना मत्परमाभक्तास्ते तीव्रमे प्रियाः

॥अ॥

॥३२॥

॥७२॥

२०॥ इति श्रीनगव नीतास्य निषत्सु ब्रह्मविद्या
 या योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुन संवादे भक्तियोगो
 नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इ
 दं शरीरं कौंतेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्यो वे
 त्ति तं प्रादुः क्षेत्रज्ञं तद्विदः ॥ १ ॥ क्षेत्रज्ञं चापि
 मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं
 यत्तज्ज्ञानं मतं मम ॥ २ ॥ तत्क्षेत्रं यच्च यादृक्कथं

अर्जुन उवाच ॥ प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च ॥ एतद्वेदितुं सिद्ध्यति किं
 न ज्ञेयं यः केशव ॥ १ ॥

म. गी॥
७३॥

द्विकारियतश्चयत्॥ सचयोयत्प्रभावश्चतत्समा
सेनमेश्मणु॥ ३॥ ऋषिभिर्बहुधागीतं ह्येताभि
र्विविधैः पृथक्॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भि
र्विनिश्चितैः॥ ४॥ महाभूतान्यहंकारो बुद्धिर
व्यक्तमेव च॥ इन्द्रियाणि दशैकं च पञ्च चेन्द्रिय
गोचराः॥ ५॥ इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं संघातश्च
तनाधृतिः॥ एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमु

अ॥
१३॥

७३॥

दाहने॥६॥ अमानित्वमहंभित्वमहिंसाक्षांतिरार्जवं
आचार्योपासनंशौचंस्थैर्यमात्मविनिग्रहः॥७॥
इन्द्रियार्थेषुवैराग्यमनहंकारएवच॥जन्ममृत्यु
जराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनं॥८॥ असक्तिरन
भिर्धंगःपुत्रदारगृहादिषु॥नित्यंचसमवित्तत्वमि
ष्टानिष्टोपपत्तिषु॥९॥ मयिचानन्ययोगेनभक्ति
रव्यभिचारिणी॥विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जन

॥भ.गी॥

॥७४॥

संसदि ॥ ११ ॥ अथात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थ
 दर्शनं ॥ एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानं यदतो न्यथा
 ॥ ११ ॥ ज्ञेयं यत्तत्प्रवक्ष्यामि यज्ञात्वा मृतमश्नुते
 । अनादिमत्परं ब्रह्म न स तन्मा स दुच्यते ॥ १२ ॥
 सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं ॥ स
 र्वतः श्रुतिमह्यो के सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ १३ ॥
 सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितं ॥ अस

॥अ॥

॥१३॥

॥७४॥

कंसर्वभृच्चैवनिर्गुणंगुणभोक्तृच॥१४॥बहिरंत
 श्वभृतानामचरंचरमेवच॥सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञे
 यंदूरस्थंचांतिकेचतत्॥१५॥अविभक्तंचभूते
 षुविभक्तमिवचस्थितं॥भूतभर्तृचतद्भेदयंग्र
 सिष्णुप्रभविष्णुच॥१६॥ज्योतिषामपितज्ज्या
 तिस्तमसःपरमुच्यते॥ज्ञानंज्ञेयंज्ञानगम्यंह
 दिसर्वसंस्थितं॥१७॥इतिक्षेत्रंतथाज्ञानंज्ञेयं

पि

भ. गी. ॥

॥ ७५ ॥

चोक्तं समासतः ॥ मद्भक्त एतद्विज्ञाय मद्भक्त्याये
 पपद्यन्ते ॥ १८ ॥ प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्वानादी उभा
 वपि ॥ विकारांश्च गुणंश्चैव विद्धि प्रकृति संभवा
 न् ॥ १९ ॥ कार्यकारणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते
 पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते ॥ २० ॥
 पुरुषः प्रकृतिस्थो हि भुङ्क्ते प्रकृतिजान् गु
 णान् ॥ कारणगुणसंगोऽस्य सदसद्योनिज

अ. ॥

॥ १३ ॥

॥ ७५ ॥

नमः ॥ २१ ॥ उपद्रष्टानुमंताचभतोभोक्तामहेश्वरः ॥
 परमात्मेतिचायुक्तोदेहेस्मिन्पुरुषः परः ॥ २२ ॥
 यएवंवेत्तिपुरुषंप्रकृतिंचगुणैः सह ॥ सर्वथावर्त
 मानोपिनसभ्रयोभिजायते ॥ २३ ॥ ध्यानेनात्म
 निपश्यंतिकेचिदात्मानमात्मना ॥ अन्येसांरेण
 योगेनकर्मयोगेनचापरे ॥ २४ ॥ अन्येत्वेवमजानं
 तः श्रुत्वान्येभ्यउपासते ॥ तेपिचातितरंत्येवम

॥भ.गी॥

॥७६॥

श्य

सुंश्रुतिपरायणाः ॥ २५ ॥ यावत्संजायते किं
 चित्सत्त्वं स्यादवरजंगमं ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्त
 द्विदिभरतर्षभ ॥ २६ ॥ समंसर्वेषु भूतेषु तिष्ठं
 तं परमेश्वरं ॥ विनश्यत्स्वविनश्यत् ॥ यः पश्य
 त्सपश्यति ॥ २७ ॥ समं पश्यति सर्वत्र समं ब
 स्थितमीश्वरं ॥ न हिनस्तेनात्मना ततो या
 ति परां गतिं ॥ २८ ॥ प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमा

॥अ.॥

॥३॥

श्य

॥७६॥

एगानिसर्वेशः॥ यः पश्यति तथात्मानमकर्तारं स
 पश्यति ॥२९॥ यदाभूतं पृथग्भावमेकस्थं नुप
 श्यति॥ ततएव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा॥३०॥
 अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः
 शरीरस्थापि कोऽन्ते यन करोति न लिप्यते॥३१॥
 यथा सर्वगतं सौक्ष्मादाकाशं नोपलिप्यते॥
 सर्वत्रावस्थितो देहे तथात्मानोपलिप्यते॥३२॥

म

॥भ.गी॥

॥७७॥

यथाप्रकाशयत्येककृत्स्नंलोकमिमंरविः क्षेत्रं
 क्षेत्रीतथाकृत्स्नंप्रकाशयतिभारत॥३३॥ क्षेत्रक्षे
 त्रज्ञयोरेवमंतरंज्ञानचक्षुषा॥भूतप्रकृतिमोक्षं
 चयैरिदुर्यातितेपरं॥३४॥ इतिश्रीभगवद्गीतासु
 पानिषत्सु ब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णा
 र्जुनसंवादे क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोगानामत्रयोदशो
 ध्यायः॥१३॥ श्रीभगवानुवाच॥ परंभूयःप्रव

॥अ०॥

॥१३॥

॥७७॥

स्वामिज्ञानानां ज्ञानमुत्तमं ॥ यज्ञात्वा मुनयः स
र्वपरां सिद्धिं मिता गताः ॥ १ ॥ इदं ज्ञानमुपाश्रित्य
मम साधर्म्यमागताः ॥ सर्गेऽपि नोपजायंते प्रलये
न व्ययंति च ॥ २ ॥ मम योनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन् गर्भं
दधाम्यहं ॥ संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भार
त ॥ ३ ॥ सर्वयोनिषु कौंतेय मूर्तयः संभवन्ति याः
तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता ॥ ४ ॥

॥ भ. गी ॥

॥ ७८ ॥

त

सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृति संभवाः ॥ निव
 धन्ति महाबाहो देहे देहिनमव्ययं ॥ ५ ॥ तत्र सत्त्वं
 निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयं ॥ सुखसंगेन व
 द्धाति ज्ञानसंगेन चानघ ॥ ६ ॥ रजो रागात्मकं
 विदित्वा संगसमुद्भवं ॥ तन्निबद्धाति कौंतेय
 कर्मसंगेन देहिनं ॥ ७ ॥ तमस्त्वज्ञानजं विदि मा
 ह न सर्वदेहिनां ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निव

॥ अ. ॥

॥ १४ ॥

॥ ७८ ॥

ज्ञातिभारत॥ सत्त्वंसुखे संजयति रजः कर्मणि
 भारत॥ ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयत्युत॥
 ॥८॥ रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत॥ र
 जः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वं रजस्तथा॥ १०॥ सर्व
 दारेषु देहेस्मिन् प्रकाश उपजायते॥ ज्ञानं यदा
 तदा विद्याद्विरुद्धं सत्त्वमित्युत॥ ११॥ लोभः प्रवृत्ति
 रारंभः कर्मणामशमः स्पृहा॥ रजसे पतानि जायं

॥ भ. गी. ॥

॥ ७९ ॥

ते विवृद्धे भरतर्षभ ॥ १२ ॥ अप्रकाशे प्रवृत्तिश्च प्रमा
दो मोह एव च ॥ तमस्मेतानि जायंते विवृद्धे कुरुनंद
न ॥ १३ ॥ यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं यांति देहभृत्
तदा तमविदां लोकानमलान्प्रतिपद्यते ॥ १४ ॥
रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसंगिषु जायते ॥ कर्मणः
सुकृतस्पाहुं सात्विकं निर्मलं फलं ॥ १५ ॥ रजस
स्तु फलंदुःखमज्ञानं तमसः फलं ॥ सत्त्वात्स जा

॥ अ. ॥

॥ १४ ॥

॥ ७९ ॥

यते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ॥ प्रमाद मोहो तमसो
 भवतो ज्ञानमेव च ॥ १७ ॥ उद्धं गच्छति स त्वस्था
 मध्येति घंतिराजसा ॥ जघन्यगुणवृत्तिस्था अधो
 गच्छति तामसा ॥ १८ ॥ नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा
 द्रष्टुं नुपश्यति ॥ गुणेभ्यश्च परं वेति मद्भावं सोधि
 गच्छति ॥ १९ ॥ गुणानेता न तीत्यत्री न देहो देहस
 मुद्भवान् ॥ जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तो मृतम्

॥ भ. गी. ॥

॥ ८० ॥

२

श्रुते ॥ २० ॥ अजेन उवाच ॥ केलिं गेस्त्री नृगुणा
 नेतानतीतो भवति प्रभो ॥ किमाचारः कथंचे
 तां स्त्रीं गुणानतिवर्तते ॥ २१ ॥ श्रीभगवानुवा
 च ॥ प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पांडव ॥ न ह
 सि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि कांक्षति ॥ २२ ॥ उदा
 सी नवदासीनो गुणैर्यो न विचाल्यते ॥ गुणा व
 र्त्तत इत्येवं यो वतिष्ठति नेंगते ॥ २३ ॥ समदुःख

॥ अ. ॥

॥ १४ ॥

॥ ८० ॥

सुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकांचनः॥ तुल्यप्रियाप्रि
योधीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः॥ २३॥ मानापमा
नयोस्तुल्यस्तुलोमित्रारिपक्षयोः॥ सर्वारंभप
रित्यागीगुणातीतः स उच्यते॥ २४॥ मांचयाव्य
भिचारेणभक्तियोगेनसेवते॥ सगुणान्समती
त्यैतान्ब्रह्मभूयायकल्पते॥ २५॥ ब्रह्मणेहिप्र
तिष्ठाहममृतस्याव्ययस्यच॥ शाश्वतस्यचधर्म

भ.गी.

॥८१॥

ससुरवस्येकांतिकस्य च ॥ २७ ॥ इति श्रीभगव
 श्रीताम्रपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादे गुणत्रयविभागो नाम
 चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ७
 हृन्मूलमधःशारवमश्वत्थं प्राकुरव्ययं ॥ वृंदा
 सियस्य पर्णानियन्त वेदसंवेदवित् ॥ १ ॥ अ
 धश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शरणा गुणप्रवृद्धा

॥अ॥

॥१४॥

॥८१॥

विषयः प्रबालाः ॥ अथ मूलान्पुनस्ततानिक
 भानुबंधीनिमनुष्यलोके ॥ २ ॥ नरूपमस्मेहतथो
 पलभ्यतेनांतोनचादिर्नचसंप्रतिष्ठा ॥ अथ त्वमे न
 मूलं सुविरूढमूलमसंगशस्त्रेण हृदेन छित्वा ॥ ३ ॥
 ततः पदं तत्परि मार्गितव्यं यस्मिन् गताननिवर्त
 तिभूयः ॥ तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येतः प्रयतिः
 प्रसृतापुराणी ॥ ४ ॥ निर्मानमोहाजितसंगदो

भ.गी.

॥८२॥

षाञ्छात्मनित्याविनिवृत्तकामा॥ इंद्रेविमुक्ता
 : सुखदुःखसंज्ञैर्गच्छन्त्यमृताः पदमव्ययंतत॥ ५
 नतद्ज्ञासयते सूर्यो न शशांको न पावकः॥ यद्ग
 त्वाननिवर्तते तद्धाम परमं मम॥ ६॥ ममैवांशो
 जीवलोके जीवभूतः सनातनः॥ मनःषष्ठानीं
 द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति॥ ७॥ शरीरं य
 दवाप्नोति यच्चाप्नुत्कामतीश्वरः॥ गृहीत्वैतानि

अ॥

॥१५॥

॥८२॥

संयातिवायुर्गंधानिवाशयात् ॥ ८ ॥ श्रोत्रं चक्षुः
स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ अधिष्टाय मनश्चा
यं विषयानुपसेवते ॥ ९ ॥ उत्कामं तं स्थितं वापि
भुंजानं वा गुणान्वितं ॥ विमूढानानुपश्यंति प
श्यंति ज्ञानचक्षुषः ॥ १० ॥ यतंतो योगिनश्चैनं प
श्यंत्यात्मन्यवस्थितं ॥ यतंतोऽप्यकृतात्मानो नैनं
पश्यंस्त्यचेतसः ॥ ११ ॥ यदादित्यगतं तेजो जग

॥भ.गी॥

॥८३॥

ज्ञासयतेखिलं॥यच्चंद्रमसियच्चाग्नौततेजोवि
 दिमामकं॥१२॥गामाविश्यचभूतानिधारया
 म्यहमोजसा॥पुष्मानिचोषधीःसर्वाःसोमो
 भूत्वारसात्मकः॥१३॥अहंवैश्वानरोभूत्वा
 प्राणिनां देहमाश्रितः॥प्राणायानसमायुक्तः
 पचाम्यन्नंचतुर्विधं॥१४॥सर्वस्य चाहं हृदि सं
 निविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमप्यहं न च॥वेदैश्च

॥अ॥

॥१५॥

॥८३॥

सर्वैरहमेववेद्योवेदांतकृद्देवविदेवचाहं॥१५॥
 द्वाविमोपुरुषौलोकेक्षरश्चाक्षरएवच॥क्ष
 रःसर्वाणिभूतानिकूटस्थेक्षरउच्यते॥१६॥
 उत्तमःपुरुषस्त्वन्यपरमात्म्यत्पुराहृतः॥यो
 लोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः॥१७॥
 यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपिचेत्तमः॥अ
 तोस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमः॥

भ. गी॥

॥८४॥

१८॥ यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोऽत
मं ॥ स सर्वविद् जतिमां सर्वभावेन भारत ॥
१९॥ इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयानघ
एतद्बुद्धाबुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥
२०॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि
द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे पुरु
षोत्तमयोगो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ श्री

॥अ॥

॥१५॥

॥८४॥

४ वा नुवाच ॥ अभयं सत्संशुद्धिज्ञानयोगव्य
वस्थितिः ॥ दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तपश्चा
र्जवं ॥ १ ॥ अहिंसा सत्यमक्रोधः स्थागः शान्तिर
पैशुनं ॥ दया भूतेष्वलोलुप्तमार्दवं ह्रीरचाप
लं ॥ २ ॥ तेजः क्षमा धृतिः शौचं मद्रोहो नातिमा
निता ॥ भवंति संपदं देवीमभिजातस्य भारत
॥ ३ ॥ दंभो दर्पो भिमानश्च क्रोधः पारुष्यमेव च

॥म.गी॥

॥८५॥

अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदं सुखं ॥४॥ दे
 वी संपदि मोक्षाय निबन्धाया सुखी मता ॥ मा
 शुचः संपदं देवी मभिजातो सि पांडव ॥५॥
 द्यौ भूतसर्गो लोके स्मिन् देव आसुर एव च
 ॥ देवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृ
 णु ॥६॥ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानां विदुरा
 सुराः ॥ न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु वि

॥अ.॥

॥१६॥

॥८५॥

धते ॥ ७ ॥ असत्समप्रतिष्ठंते जगदाहुरनीश्वरं ॥ अप
 रस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकं ॥ ८ ॥ एतां दृष्टि
 मवष्टभ्य नष्टात्मानो ल्यबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्रकर्मा
 णः क्षयाय जगतो हिताः ॥ ९ ॥ काममाश्रित्य दुः
 स्मृरं दंभमानमदान्विताः ॥ मोहाहूहीत्वासङ्गा
 हान् प्रवर्तन्ते शुचिब्रताः ॥ १० ॥ चिन्तामपरमे
 यां च प्रलयांतामुपाश्रिताः ॥ कामोपभोगपर

॥ भ. गी ॥

॥ ८६ ॥

मां एतावदिति निश्चिताः ॥ ११ ॥ आशापाशा
 तैर्वद्धाः कामक्रोधपरायणाः ॥ ईहंते कामभो
 गार्थमन्यायेनार्थसंचयान् ॥ १२ ॥ इदमद्यम
 यालद्धमिमं प्राप्स्य मनोरथं ॥ इदमस्तीदमपि
 मे भाविष्यति पुनर्धनं ॥ १३ ॥ असौ मया हतः श
 त्रुर्हे निष्येचापरानपि ॥ ईश्वरो ह महं भोगी सिद्धो
 हं बलवान्सुखी ॥ १४ ॥ आढ्याभिजनवानस्मि

॥ अ. ॥

॥ १६ ॥

॥ ८६ ॥

को न्योस्ति सदृशो मया ॥ यद्वेदास्यामि मोदिष्य
 इत्यज्ञानविमोहिताः ॥ १५ ॥ अनेकचित्तविभ्रां
 तामोहजालसमावृताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगेषु
 पतन्ति नरकेश्वरौ ॥ १६ ॥ आत्मसंभावितास्त
 आधनमानमदान्विताः ॥ यजन्ते नामयज्ञैस्ते
 दंभेनाविधिपूर्वकं ॥ १७ ॥ अहंकारं बलं दर्पका
 मक्रोधं च संश्रिताः ॥ मा मात्मपरदेहेषु प्रदिपे

भ. गी॥

॥८७॥

तोभ्यसूयकाः॥१८॥ तानहं द्विषतः क्रूरान्संसारं
 पुनराधमान्॥ क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वे
 वयोनियु॥१९॥ आसुरीयोनिमापन्नामूढाज
 न्मनिजन्मनि॥ मामप्राप्यैव कौंतेय ततोयात्प
 धमांगतिं॥२०॥ त्रिविधं नरकस्पदं द्वारं नाशन
 मात्मनः॥ कामक्रोधस्तथालोभस्तस्मादेतव
 यंत्यजेत्॥२१॥ एतैर्विमुक्तः कौंतेय तमोद्वारै

अ. ॥

॥१६॥

॥८७॥

स्त्रिभिर्नरः॥ आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततोयांतिष
 रंगतिं॥२२॥ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते का
 मकारतः॥ नमसिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परंग
 तिं॥२३॥ तस्माच्छास्त्रप्रमाणेन कार्याकार्यव्यव
 स्थितौ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहा
 र्हसि॥२४॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु
 ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवा

॥ भ. गी. ॥

॥ ८८ ॥

देव वासुरसपतियोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
 ॥ अर्जन उवाच ॥ येशास्त्रविधिमुत्सृज्य
 यजंते श्रद्धयान्विताः ॥ तेषां निघ्नानुकाकृष
 सत्वमाहो रजस्तमः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा खभावजा ॥
 सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥
 २ ॥ सत्त्वानुत्पत्ता सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत ॥

॥ अ. ॥

॥ १६ ॥

॥ ८८ ॥

अहमयोयं पुरुषो योय बुद्धः स एव सः ॥३॥ य
 जंते सात्त्विका देवान्यक्षरक्षांसि राजसाः ॥ प्रेता
 न्भूतगणाश्चान्ये यजंते तामसा जनाः ॥४॥
 अशास्त्रविहितं धारं तप्यंते ये तपो जनाः ॥ दंभा
 हंकारसंयुक्ताः कामरागसंमन्विताः ॥५॥ क
 ष्यंते शरीरस्थ भूतग्राममचेतसः ॥ मां चै
 वातः शरीरस्थे तान् विधासुरनिश्चयान् ॥

बला

॥ भ. गी. ॥

॥ ८९ ॥

॥ इ. ॥ आहारस्त्वपि सवेत्सन्निविद्यो भवति प्रियः ॥
 यत्नस्तपस्तथादानं तेषां भेदमिमं शृणु ॥ ७ ॥
 आयुः सत्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धना
 ॥ रस्यास्निग्धास्थिरा हृद्या आहारा सात्विक
 प्रियाः ॥ ८ ॥ कद्वम्ललवणत्पुष्पतीक्ष्णरूक्ष
 विदाहिनः ॥ आहारा राजसंस्पृष्टा दुःखशोका
 मयः प्रदाः ॥ ९ ॥ यातया संगतरसं प्रतिपर्युषि

॥ अ. ॥

॥ १७ ॥

॥ ८९ ॥

ॐ

तं च यत् ॥ ३ ॥ इमपि चामेधं भोजनं तामसाप्रियं
 १० ॥ अफलाकांक्षिभिर्यज्ञोविधिदृष्टो यद्वैज्यते ॥
 यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय स सात्विकः ॥ ११ ॥
 अभिसंधाय तु फलदं भार्यमपि चैव यत् ॥ इज्यते
 भरतश्चेष्टतं यज्ञं विदिराजसं ॥ १२ ॥ विधिहीनम
 सृष्टान्नं मंत्रहीनमदक्षिणं ॥ अक्षाविरहितं यज्ञं
 तामसं परिचक्षते ॥ १३ ॥ देवदिजगुरुप्राज्ञपूजनं

म. गी.

॥६०॥

शौचमार्जवं ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसाचशारीरं तप उच्य
 ते ॥ १४ ॥ अनुदेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितं च यत्
 स्वाध्यायाभ्यासनं चैव दाज्जयंतप उच्यते ॥ १५ ॥
 मनः प्रसादसौम्यत्वं मोनमात्मविनिग्रहः ॥ भा
 वसंशुद्धिरित्येतत्तपोमानस उच्यते ॥ १६ ॥ श्रद्ध
 या परया तप्तं तपस्तन्निविधं नरैः ॥ अफलाकां
 क्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥ १७ ॥ सत्कार

॥ अ. ॥

॥ १७ ॥

॥ ६० ॥

मानपूजांयतेपोदंभेनचैवयत्॥क्रियतेतदिह
 प्रोक्तंराजसंचलमध्रवं॥१८॥मूढग्राहेणात्मने
 यत्पीडयाक्रियतेतपः॥परस्योत्सादनार्थंवात
 तामसमुदाहृतं॥१९॥दातव्यमितियदानंदीयते
 नुपकारिणे॥देशकालेचपात्रेचतदानंसात्वि
 कंस्मृतं॥२०॥यत्तुप्रत्युपकारार्थंफलमुद्दिश्य
 वापुनः॥दीयतेचपरिक्लिष्टंतद्राजसमुदाहृतं

भ. गी.

॥८१॥

॥२१॥ अदेशकालेयदानमपात्रेभ्यश्चदीयते ॥ अ
 सत्कृतमवज्ञातंतत्तामसमुदाहृतं ॥ २२ ॥ अंतस्त
 दितिनिर्देशो ब्रह्मणास्त्रिविधः स्मृतः ॥ ब्रह्मणा
 स्तनवेदाश्च यज्ञाश्चविहिताः पुरा ॥ २३ ॥ तस्मा
 दामित्युदाहृत्य यज्ञदानतत्पंक्रियाः ॥ प्रवर्तते
 विधानोक्ताः सततंब्रह्मवादिनां ॥ २४ ॥ तदित्यन
 भिसंधायफलं यज्ञतत्पंक्रियाः ॥ दानक्रियाश्च

अ. गी.

॥८१॥

॥८१॥

विविधाः क्रियन्ते मोक्षकांक्षिभिः ॥ २५ ॥ सद्भावे
 साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते ॥ प्रशस्तकर्म
 शितथा सशब्दः पार्थयुज्यते ॥ २६ ॥ यजेतपसि
 दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते ॥ कर्मचैव तद
 र्थयिं सदित्येवाभिधीयते ॥ २७ ॥ अश्रद्धया हु
 तं हतं तपस्तप्तं कृतं च यत् ॥ असदित्युच्यते पा
 र्थन च तत्प्रेत्यनो ॥ २८ ॥ इति श्री भगवद्गी

॥ भ. गी. ॥

॥ ९२ ॥

तासू प निषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री
 कृष्णार्जुनसंवादे त्रिविधश्चैव विवेकयोगो
 नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अर्जुन उवाच ॥
 संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुं ॥ त्या
 गस्य च हृषीकेश षष्ठ्यङ्के शिनिमूदन ॥ १ ॥ श्री
 भगवानुवाच ॥ काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं
 कथयो विदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं

॥ अ. ॥

॥ १७ ॥

॥ ९२ ॥

विचक्षणाः॥२॥ त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुः
 र्मनीषिणः॥ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति
 चापरे॥३॥ निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतस
 नम॥ त्यागो हि पुरुष व्याघ्रत्रिविधः संप्रकी
 र्तितः॥४॥ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यं कार्यं
 मेव तत्॥ यज्ञोदानंतपश्चैव पावनानि मनी
 षिणः॥५॥ एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य त्का

॥भ.गी॥

॥९३॥

फलानि च ॥ कर्तव्यानीतिमेषार्थे निश्चितं म
 तमुत्तमं ॥ ६ ॥ नियतस्य तु संन्यासः कर्मणा
 नोपपद्यते ॥ मोहान्तस्य परित्यागस्तमसः
 परिकीर्तितः ॥ ७ ॥ दुःखमित्येव यत्कर्म का
 यक्लेशभयात्पजेत् ॥ सकृत्पाराजसं त्यागं
 नेव त्यागफलं लभेत् ॥ ८ ॥ कार्यमित्येव य
 त्कर्म नियतं क्रियते ॥ ९ ॥ संगं त्यक्त्वा फलं

॥अ.॥

॥९८॥

॥९३॥

करुते ५

चेव सत्यागः सात्विको मतः ॥ ८ ॥ न द्वेष्ट्यकुशलं
 कर्म कुशलेनानुषज्जते ॥ त्यागी सत्त्वसमाविष्टो
 मेधावी छिन्नसंशयः ॥ ९ ॥ न हि देहभृता शक्यं
 त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥ यस्तु कर्मफलत्यागी
 स त्यागीत्यभिधीयते ॥ १० ॥ अनिष्टमिष्टं मिश्रं
 च त्रिविधं कर्मणः फलं ॥ भवत्यत्यागिनां प्रेत्य
 न तु संन्यासिनां क्वचित् ॥ ११ ॥ पंचैतानि महा

॥ भ. गी. ॥

॥ ९४ ॥

बाहोकारणानिनिबोधमे ॥ सारवेकतांतेप्रोक्ता
 निमिद्धयेसर्वकर्मणां ॥ ९३ ॥ अधिष्ठानंतथाक
 र्ताकरणंचपृथग्विबधं ॥ विविधाश्चपृथक्केष्टादे
 वमेवान्नपंचमं ॥ ९४ ॥ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म
 प्रारभतेनरः ॥ न्यायंवाविपरीतंवापंचेतेतस्य
 हेतवः ॥ ९५ ॥ तत्रैवंसतिकर्तारमात्मानंकेव
 लेतुयः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्नसपश्यतिदु

॥ अ. ॥

॥ १८ ॥

॥ ९४ ॥

मतिः॥१६॥ यस्य नाहं कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लि
 प्यते॥ हत्वापि सदमां लोका न हंति न निवध्य
 ते॥१७॥ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचाद
 ना॥ करणं कर्मकर्तेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः॥
 १८॥ ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः॥ प्रो
 च्यते गुणसंख्याने यथा वच्छुणुता न्यपि॥१९॥
 सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते॥ अवि

॥म. गी॥

॥९५॥

भक्तं विभक्तेषु तद्ज्ञानं विदिसात्त्विकं ॥ २० ॥ एष
 क्तेन तु यद्ज्ञानं नानाभावात् एषा विधान् वेत्ति
 सर्वेषु भक्तेषु तद्ज्ञानं विदिराजसं ॥ २१ ॥ यत्तु कृत्य
 वदेकस्मिन् कार्यासक्तमहेतुकं ॥ अतत्त्वार्यवद
 ल्यं च तन्नामसमुदाहृतं ॥ २२ ॥ नियतं संगरहित
 मरागदेषतः कृतं ॥ अफलप्रेषु नाकर्म यत्तत्सा
 त्विकमुच्यते ॥ २३ ॥ यत्तु कामेषु नाकर्म साहंकारे

अ. ॥

॥९८॥

॥९५॥

रावापुनः॥ क्रियते बहुलाया संतदा जसमुदाह
 तं॥२४॥ अनुबंधं क्षयं हिंसा मनवेक्ष्य च पौरुषं॥
 मोहादारभ्य ते कर्म तन्नाम समुदाहृतं॥२५॥ मु
 क्तसंगो न हं वादी धत्सुत्साह समन्वितः॥ सिद्ध
 सिद्धो॥ निर्विकारः कर्ता सात्विक उच्यते॥२६॥
 रागी कर्मफलप्रेषुर्लुब्धो हिंसात्मको शुचिः॥
 हर्षशोकान्वितः कर्तारं जसः परिकीर्तितः॥२७॥

॥ भ-गी ॥
॥ ९६ ॥

अयुक्तः प्राकृतस्तद्धः शरीरैकैकालसः ॥ वि
वादीदीर्घसूत्रीचकर्ता नाम स उच्यते ॥ २८ ॥ बुद्धे
भेदं धत्ते श्रेयगुणतस्त्रिविधं मृगं ॥ प्रोच्यमान
मशेषेण दृश्यते कनधनं जय ॥ २९ ॥ प्रवृत्तिं च निवृ
त्तिं च कार्या कार्येभ्यामभये ॥ बंधं मोक्षं च यो वेत्ति
बुद्धिः सा पार्थ सा त्विकी ॥ ३० ॥ यथा धर्ममधर्मं च
कार्यं चाकार्यमेव च ॥ अथैवावत्प्रजानातिबुद्धिः

अ ॥
॥ १८ ॥

॥ ९६ ॥

सापार्थराजसी॥ च धर्मधर्ममितियामन्यनेतम
 सावता॥ सर्वार्थान्निपरीतांश्च बुद्धिः सापार्थताम
 सी॥ ३२॥ धत्ताययाधारयतेमनः प्राणेंद्रियः क्रि
 याः॥ योगेनाव्यभिचारिण्याधतिः सापार्थसात्वि
 की॥ ३३॥ ययानुधर्मकामार्थान्धत्ताधारयतेजु
 न॥ प्रसंगेनफलाकांक्षीयतिः सापार्थराजसी॥ ३४॥
 ययास्वप्नभयंशोकंविषादं मदमेवच॥ नविमुंच

॥भ.गी॥

॥९७॥

तिदुर्मेधाधतिः सापार्थनामसी ॥ ३५ ॥ सुखं त्वि
 दानी त्रिविधं मृणुमे भरतर्षभ ॥ अभ्यासाद्गमते य
 त्तदुःखं तं च निगच्छति ॥ ३६ ॥ यत्तदये विषमि
 व परिणामे नृतोपमं ॥ तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमा
 त्मबुद्धिप्रसादजं ॥ ३७ ॥ विषयेन्द्रियसंयोगाद्य
 त्तदये नृतोपमं ॥ परिणामे विषमिव तत्सुखं रा
 जसं स्मृतं ॥ ३८ ॥ यदये चानुबन्धे च सुखं मोहन

॥अ॥

॥१८॥

॥९७॥

मात्मनः ॥ निजालस्यप्रमादोत्थं न ज्ञामसमुदा
 हृतं ॥ ३९ ॥ न तदस्ति पृथिव्यावादि विदेवेषु वा
 पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यान्निभिर्गु
 णैः ॥ ४० ॥ बाह्येण क्षत्रियविशांश्च द्राणां च परं
 तपः ॥ कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवेर्गुणैः
 ॥ ४१ ॥ शमो ह मस्तपः शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च
 ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्मस्वभावजं ॥ ४२ ॥
 शौर्यं तेजो धर्तिर्दक्षिणं युद्धं चाप्यपलायनं ॥

भ. गी.

॥९८॥

दानमीश्वरभावश्चक्षान्नकर्मस्वभावजं ॥ ४३ ॥
 कृषिगोरक्षवाणिज्यवैश्यकर्मस्वभावजं ॥ परिच
 योत्सकंकर्मश्चद्रुम्यापिस्वभावजं ॥ ४४ ॥ स्वस्वे
 कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ॥ स्वकर्मणि
 रतः सिद्धिं यथाविंदति तच्छ्रेयः ॥ ४५ ॥ यतः प्र
 वृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततं ॥ स्वकर्मणा त
 मभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ॥ ४६ ॥ श्रेयान्स्व
 धर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वभाव

॥अ॥

॥९८॥

॥९८॥

नियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषं ॥ ४७ ॥ स
 ह जं कर्म कौंतेय सदोषमपि न त्यजेत् ॥ सर्वा
 रंभा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ॥ ४८ ॥ अ
 सक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतः स्पृहः ॥
 नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां संन्यासेनाधिगच्छति ॥
 ॥ ४९ ॥ सिद्धिं प्राप्नो यथा ब्रह्म तथाप्नोति निबो
 धमे ॥ समासेनैव कौंतेय निष्ठा ज्ञानस्य याप

॥भ॥

॥९९॥

रा ॥५०॥ बुद्ध्याविमुद्धयायुक्तो धृत्वात्मानं नि
 यम्य च ॥ शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ बु
 दस्य च ॥ ५१ ॥ विविक्तसेवी लब्ध्वाणीयतवा
 क्तायमानसः ॥ ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं स
 मुपाश्रितः ॥ ५२ ॥ अहंकारं बलं दर्प्यं कामं क्रो
 धं परिग्रहं ॥ विमुच्य निर्ममः शान्तो ब्रह्मभूया
 य कल्पते ॥ ५३ ॥ ब्रह्मभूतप्रसन्नात्मानशो

॥अ॥

॥१८॥

॥९९॥

वतिनकांक्षति॥ समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं ल
 भते परां॥ ५४॥ भक्त्या मामभिजानाति या वा
 न्यश्चास्मि तत्त्वतः॥ ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा वि
 शते तदनंतरं॥ ५५॥ सर्वकर्माण्यपि सदा कु
 र्वेण मद्ब्रुवा श्रयः॥ मत्प्रसादा दवाप्नोति
 शाश्वतं पदमव्ययं॥ ५६॥ चेत्तस्मात्सर्वकर्मा
 णि मयि संन्यस्य मत्परः॥ बुद्धियोगमुपा

म. गी॥
॥१००॥

श्रित्यमच्चित्तः सततं भव ॥ ५७ ॥ मच्चित्तः सर्वदु
र्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि ॥ अथ चेत्त्वमहंकारा
न्मञ्जोष्यसि विनंक्ष्यसि ॥ ५८ ॥ यदहंकारमाश्रि
त्य न योत्स्य इति मन्यसे ॥ मिथ्यैव व्यवसायस्ते
प्रकृतिस्त्वं नियोक्ष्यसि ॥ ५९ ॥ स्वभावे जनकौंते
यानि बद्धः स्वेन कर्मणा ॥ कर्तुं नेच्छसि यन्मेहा
त्करिष्यस्य वशोपितत् ॥ ६० ॥ ईश्वरः सर्वभूता

अ-॥
॥५८॥

॥१००॥

नां हृद्देशेर्जुनतिष्ठति॥ भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रा
 रूढानिमायया॥ ६१॥ तमेवशरंगगच्छसर्वभा
 वेनभारत॥ तत्प्रसादात्प्रसंगं शान्तिंस्थानं प्राप्स्य
 सिशाश्वतं॥ ६२॥ इति ते ज्ञानमारुपातं गुह्याद्गु
 ह्यतरं मया॥ विमृश्येत्तदशेषेण यथेच्छमितंथा
 कुरु॥ ६३॥ इति गुह्यतमंभूयः शृणु मे परमं व
 च॥ इष्टे सिमे हृदमिति ततो वक्ष्यामि ते हितं॥

॥ भ. गी.

॥ १०१ ॥

६४ ॥ मन्मना भव मद्रक्तो मद्या जीमां नम
 स्कु र ॥ मभि वैष्णवसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियो
 मि मे ॥ ६५ ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शर
 णं व्रज ॥ अहं त्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि
 मा शु च ॥ ६६ ॥ इदं ते नातपस्काय नाभक्ता
 य कदाच न ॥ न चाशुश्रूषे वाच्यं न च मां ये
 भ्यस्तु यति ॥ ६७ ॥ य इदं परमं गुह्यं मद्रक्तैश्च

॥ अ. ॥

॥ १८ ॥

॥ १०१ ॥

भिधास्यति॥ भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्
 संशयः॥ ६८॥ न च तस्मान्ननुष्येषुकश्चिन्मपि
 यत्कृतमः॥ भवितान च मे तस्मादन्यः प्रियतरो
 भुवि॥ ६९॥ अध्येष्यते च य इमं धर्मं संवा दमाव
 योः॥ ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टस्यामिति मेमतिः
 ॥ ७०॥ श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपियान
 रः॥ सोऽपि मुक्तः शुभां ह्येकाकान् प्राप्नुयात्पुण्य

॥ भ. गी. ॥

॥ १०२ ॥

कर्मणां ॥ ७१ ॥ कश्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वये काग्रेण
 चेतसा ॥ कश्चिदज्ञानसंमोहः प्रणष्टस्ते धनं
 जय ॥ ७२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ नष्टो माहः स्मृतिर्ल
 ब्धा त्वत्प्रसादान्मया श्रुता ॥ स्थितोऽस्मि गतसं
 देहः करिष्ये वचनं तव ॥ ७३ ॥ संजय उवाच ॥ इ
 त्पहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ संवा
 दमिममश्रोष्य मद्भुतं रोमहर्षणं ॥ ७४ ॥ व्यास

॥ अ. ॥

॥ १०१ ॥

॥ १०२ ॥

प्रसादाद्भुतवानेतद्गुह्यमहंपरं॥ योगयोगेश्वरा
 त्कस्मात्ताक्षात्कथयतः स्वयं॥ ७५॥ राजसंस्म
 त्यसंस्मत्यसंवादमिममद्भुतं॥ केशवार्जुनेयाः
 पुण्यहृष्यामिचमुहुर्मुहुः॥ ७६॥ तच्चसंस्मत्यसं
 स्मत्यरूपमत्यद्भुतंहरैः॥ विस्मयेामेमहानरा
 जनहृष्यामिचपुनःपुनः॥ ७७॥ यत्रयोगेश्व
 रः कस्माद्यत्रपार्थोधनुर्धरः॥ तत्रश्रीविजयो

भ.गी॥

॥१०३॥

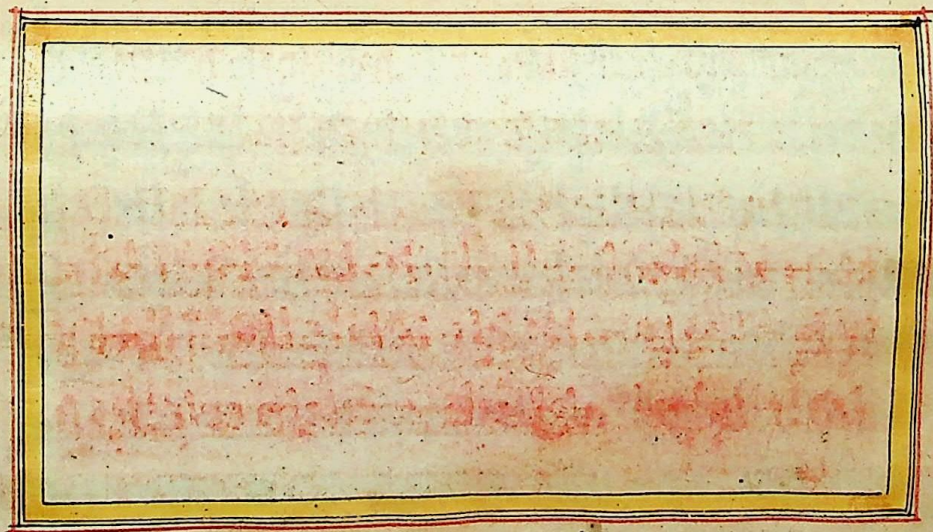
भूतिर्ध्वानीतिर्मतिर्मम ॥ ७८ ॥ इति श्रीभग
वद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशा
स्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादे मोक्षसंन्यासयोगो
नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ शुभमस्तु ॥

॥अ०॥

॥१८॥

॥१०३॥

वि. स. ॥

॥१॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ यस्य स्मरणमात्रेण जन्मसं
 सारबंधनात् ॥ विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभवि
 स्मवे ॥ १ ॥ नमः समस्तभूतानामादिभूताय भूभृ
 ते ॥ अनेकरूपरूपाय विष्णवे प्रभवि स्मवे ॥ २ ॥
 वैशंपाय न उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावना
 निचसर्वशः ॥ युधिष्ठिरः शांतनवं पुनरेवाभ्यभा
 षत ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमेकंदैवतं लोके

स
॥१॥

॥१॥

किं वाप्येकं परायणं ॥ सुवतः कं कमर्चैतः प्राप्नुयु
 मानवाः शुभं ॥ ४ ॥ को धर्मः सर्वः धर्माणां भवतः
 परमो मतः ॥ किं जपन्मुच्यते जेतुर्जन्मसंसारवं
 धनात् ॥ ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ जगत्प्रभुं देवदेवम
 नंतं पुरुषोत्तमं ॥ सुवन्नामसहस्रेण पुरुषः स
 ततोत्थितः ॥ ६ ॥ तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरु
 षमव्ययं ॥ ध्यायन्सुवन्नमसंश्च यजमानस्तमे

वि. स. ॥

॥२॥

वच ॥७॥ अनादिनिधनं विश्वं सर्वलोकमहेश्वरं
 ॥ लोकाध्यक्षं सुवर्णितं सर्वदुःखातिगोभवेत्
 ८॥ ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्धनं ॥ लो
 कनार्यं महद्भूतं सर्वभूतभवाद्भवं ॥ ९॥ एष मे स
 र्वधर्माणां धर्मो धिक्कृतमो मतः ॥ यद्वाक्यं पुं
 रीकाक्षं स्तवैरर्च्यं नरः सदा ॥ १०॥ परमं यो महते
 जः परमं यो महत्तपः ॥ परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः

॥२॥

परायणं ॥ ११ ॥ पवित्राणां पवित्रं यो मंगलानां च मं
 गलं ॥ दैवतं देवतानां च भूतानां यो व्ययः पिता ॥
 १२ ॥ यतः सर्वाणि भूतानि भवंत्यादियुगागमे
 यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव युगक्षये ॥ १२ ॥ त
 स्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूयते ॥ विष्णो
 र्नामसहस्रं मे शृणु पापभयापहं ॥ १३ ॥ यानि ना
 मानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः ॥ ऋषि

वि० स॥
॥३॥

भिःपरिगीतानितानिवक्ष्यामिभूतये॥१५॥ ऋषि
नाम्नांसहस्रस्यैवदव्यासोमहामुनिः॥ छंदोनु
ष्टुप्रतथादेवो नगवानन्देवकीसुतः॥१६॥ ॐ वि
सुंजि सुंमहाविसुं प्रभविसुं महेश्वरं॥ अनेकरू
पदैत्यांतेनमामिपुरुषोत्तमं॥१७॥ ॐ अस्यश्री
विष्णोर्दिव्यसहस्रनामस्तोत्रमालामंत्रस्य॥ श्रीभ
गवान्वेदव्यासऋषिः॥ अनुष्टुप्छंदः॥ श्रीलक्ष्मः

॥३॥

परमात्मादेवता ॥ आत्मयोनिः स्वयं जात इति वी
 जं ॥ देवकी नंदनः स्वप्नेति शक्तिः उद्भवः क्षोभयो
 देव इति परमो मंत्रः ॥ शंखभृन्नंदकीचक्रीतिका
 लकं त्रिसामासामगः सामेतिकवचं ॥ शार्ङ्गध
 न्वागदाधर इत्यस्त्रं ॥ श्रीरुक्मप्रीत्यर्थपादे विनि
 योगः ॥ ॐ शिरसि श्रीवेदव्यास ऋषेय नमः ॥ मु
 खे अनुष्ठुपुच्छं दसे नमः ॥ हृदये श्रीरुक्मपरमा

वि.सग

॥४॥

त्मादेवतायेनमः॥गुह्येअमृतांमृद्नोभानुरितिबी
 जायनमः॥पादयोदेवकीनंदनःस्रष्टेतिशक्तयेन
 मः॥सर्वांगेशंखभृन्नंदकचक्रीतिकीलकायन
 मः॥करसंपुटेभीकृष्णभीत्यर्थेपाठेविनियोगः॥
 इतित्रय्यादिन्यासः॥ॐविश्वंविष्णुर्वषट्कार॥
 अंगुष्ठाभ्यांनमः॥ॐअमृतांमृद्नोभानुरिति
 तर्जनीन्यांनमः॥ॐब्रह्मणेयाब्रह्महृद्ब्रह्मेति म

॥४॥

ध्यामाभ्यां नमः ॥ सुवर्णविंदुरक्षोभ्य इति अनामि
 काभ्यां नमः ॥ आदित्या ज्योतिरादित्य इति कनि
 ष्ठिकाभ्यां नमः ॥ शार्ङ्ग-धन्वा गदाधर इति करत
 लकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ इति कर न्यासः ॥ अथ हृ
 दयादि ॥ ॐ विश्वं विष्णुर्वषट्कार इति हृदयाय न
 मः ॥ ॐ अमृतां मूकं वा भानुरिति शिरसे स्वाहा
 ॐ ब्रह्मणे वा ब्रह्म रुद्र ह्येति शिखायै वषट् ॥ ॐ

॥ वि. स. ॥

॥ ५ ॥

सुवर्णविंदुरक्षोभ्य इति कवचाय हुं ॥ ॐ आदित्यो
 ज्योतिरादित्य इति नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ॐ शार्ङ्ग
 धन्वागदधर इत्यस्त्राय फट् ॥ अथ ध्यानम् ॥
 ॐ शान्ताकारं भुजगशायनं पद्मनाभं सुरेशं ॥ वि
 श्वाधारंगगनसदृशं मेघवर्णं शुभांगं ॥ लक्ष्मी
 कान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यं ॥ वंदे वि
 ष्णुं भवभयहरं सर्वलोकेकनाथं ॥ १ ॥ ॐ विश्वं

॥ ५ ॥

विष्णुर्वैद्यकांरोभूतभव्यभवत्प्रभुः॥भूतकृद्
 तभूद्भावोभूतात्माभूतभावनः॥१८॥इतात्माप
 रमात्माचमुक्तानांपरमागतिः॥अव्ययःपुरुष
 : साक्षीक्षेत्रज्ञोक्षरएवच॥१९॥योगोयोगविदां
 नेताप्रधानपुरुषेश्वरः॥नारसिंहवपुःश्रीमान्
 केशवःपुरुषोत्तमः॥२०॥सर्वःशर्वःशिवःस्था
 णुर्भूतादिनिधिरव्ययः॥संभवोभावनोभर्ता

वि-स॥

॥ ६ ॥

प्रभवः प्रभुरीश्वरः ॥ २१ ॥ स्वयंभूः शंभुरादित्यः पुष्क
 राक्षोमहास्वनः ॥ अनादिनिधनो धाता विधाता
 धातुरुत्तमः ॥ २२ ॥ अप्रमेयो हृषीकेशः पद्मना
 भोमरः प्रभुः ॥ विश्वकर्मा मनुस्वर्णस्थविष्ठः स्थ
 विरोधकवः ॥ २३ ॥ अग्राह्यः शाश्वतः कृष्णलोहि
 ताक्षः प्रतर्दनः ॥ प्रभूतस्त्रिककुक्षामपवित्रं मंग
 लंपरं ॥ २४ ॥ ईशानः प्राणदः प्राणज्येष्ठः श्रेष्ठः प्रजा

॥ ६ ॥

पतिः॥ हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुद्वन्द्वः॥ २५ ॥ सु
 ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः॥ अ
 नुत्तमो दुराधर्षः कृतज्ञः कृतिरात्मवान्॥ २६ ॥
 सुरेशः शरणं शर्मा विश्वरेताः प्रजाभवः॥ अहः सं
 वत्सरो व्यालः प्रत्ययः सर्वदर्शनः॥ २७ ॥ अजः स
 र्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादि रस्युतः॥ वृथा कपि
 रमेयात्मा सर्वयोगविनिस्सृतः॥ २८ ॥ वसुर्व

वि-स.॥

॥७॥

सुमनाः सत्यः समात्मा समितः समः॥ अमोघः
 पुंडरीकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः॥ २८॥ रुद्रो व
 रुशिरावभक्तः विश्वयोनिः शुचिश्रवाः॥ अमृतः
 शाश्वतः स्थायुर्वैराग्यो महानृपाः॥ ३०॥ सर्व
 गः सर्वविज्ञानुः विष्वक्सेनो जनार्दनः॥ वेदो
 वेदविद व्यंगो वेदांगो वेदवित्कविः॥ ३१॥ लोका
 ध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्मो ध्यक्षः कृताकृतः॥ चतु

॥७॥

गत्माचतुर्व्यूहस्तुर्दंष्ट्रस्तुर्भुजः॥३२॥ भ्राजि
 सुर्भोजनं भोक्तासहिस्सुर्जगदादिजः॥ अनेघो
 विजयो जेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः॥३३॥ उपे
 दो वामनः प्रांशुरेमाघः शुचिरुर्जितः॥ अती
 द्रः संग्रहः सर्गो धृतात्मानियेमायमः॥३४॥ वे
 द्यो वैद्यः सदा योगी वीरहामाधवो मधुः॥ अती
 द्रियो महामायो महोत्साहो महाबलः॥३५॥ म

॥वि.स॥

॥८॥

हाबुद्धिर्महावीर्योमहाशक्तिर्महाद्युतिः॥ अनिर्दे
 श्यवपुःश्रीमानमेयात्मा महादिधक॥३६॥ महे
 खासोमहीभर्ताश्रीनिवासःसतांगतिः॥ अनि
 रुद्धःसुगनंदोगोविंदोगोविदांपतिः॥३७॥ मरी
 चिर्दमनोहंसःसुपयोग्यभुजगोत्तमः॥ हिरण्य
 नाभःसुतपाःपद्मनाभःप्रजापतिः॥३८॥ अ
 मृत्युःसर्वदृक्सिंहःसंधातासंधिमानस्थिरः

२

॥८॥

अजो दुर्मयः शास्ता विश्वतात्मा सुगारिहा ।
 ३९ ॥ गुरुर्गुरुतमो धामसत्यः सत्यपराक्रमः ॥
 निमियो निमिषः सृग्वी वाचस्पतिरुदारधी
 : ॥ ४० ॥ अग्रणीर्गोमणिः श्रीमानन्यायेनेता समीर
 णः ॥ सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ ४१ ॥
 आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रमर्दनः ॥ अहः संव
 र्त्तको वह्निरनिलो धरणीधरः ॥ ४२ ॥ सुप्रसादः प्रस

वि०स०॥

॥९॥

रूपो

आत्माविश्वधृग्विश्वभुग्विश्वः॥सत्कर्तासत्कृतिःसाधु
 जनुर्नारायणोनरः॥४३॥असंख्येयोप्रमेयात्मावि
 शिष्टःशिष्टकृच्छुचिः॥सिद्धार्थःसिद्धसंकल्पःसि
 धिदःसिद्धिसाधनः॥४४॥वृषाहीवृषभोविष्णुर्वृष
 षोवृषोदरः॥वर्धनोवर्द्धमानश्चविविक्तःश्रुतिसा
 गरः॥४५॥सुभुजोदुर्धरोवाग्मीमहेन्द्रोवसुदोवसुः
 नेकैरुहद्रूपःशिपिविष्टःप्रकाशनः॥४६॥

॥९॥

ओजसेजोद्युतिधरः प्रकाशात्माप्रतापनः ॥ ४६ ॥ इदं
 साक्षरोमंत्रं श्रुत्वां शुभास्करद्युतिः ॥ ४७ ॥ अमृतांश्च
 द्रवोभानुः शशिविंदुः सुरेश्वरः ॥ औषधं जगतः से
 तु सत्यधर्मपराक्रमः ॥ ४८ ॥ भूतभव्यभवन्नाथः पव
 नः पावनो नलः ॥ कामहा कामरुत्कांतः कामी का
 मप्रदः प्रभुः ॥ ४९ ॥ युगादिकुद्युगावर्तो नैकमायो
 महाशनः ॥ अदृशो व्यक्तरूपश्च सहस्रजिदनंतजि

॥ वि. स. ॥

॥ १० ॥

त् ॥ ५० ॥ इष्टे विशिष्टः शिष्टेष्टः शिखंडी नहुषो वृ
 षः ॥ क्रोधहा क्रोधकृत्फर्त्ता विम्वबाहुर्महीधरः ॥
 ५१ ॥ अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदेवा सवानुज
 ॥ अर्पा निधि रत्न धिष्ठानमप्रमत्तः प्रतिष्ठितः ॥ ५२
 स्कंदः स्कंदधरो धुर्यो वरदे वायुवाहनः ॥ वासुदे
 वो बृहन्नानुरादिदेवः पुरंदरः ॥ ५३ ॥ अशोकस्त
 रणस्तारः ॥ शौरिर्जनेश्वरः ॥ अनुकूलः शता

॥ १० ॥

वर्तः पद्मीपद्मनिभेक्षणः॥५४॥ पद्मनाभोरविं
 दाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत्॥ महर्षिः ऋद्धो वृद्धा
 त्मा महाक्षोगरुडध्वजः॥५५॥ अतुलः शरभो
 भीमः समयज्ञो हविर्हरिः॥ सर्वलक्षणलक्षणेण
 लक्ष्मीवान्सामितिंजयः॥५६॥ विक्षरो रोहितो
 मार्गो हेतुर्दामोदरः सहः॥ महीधरो महाभागेव
 गवानमिताशनः॥५७॥ उद्भवः क्षोभरेणो देवः

वि. स.

॥११॥

श्रीगर्भः परमेश्वरः ॥ करणं कारणं कर्ता विकर्ता ग
 हनो गुहः ॥ ५८ ॥ व्यवसायो व्यवस्थानः संस्था
 नः स्थानं दौर्ध्रवः ॥ परर्द्धिः परमस्य पृस्तुष्टः पुष्टः
 शुभेक्षणः ॥ ५९ ॥ रामो विरामो विरजो मार्गो नयो
 नयोनयः ॥ वीरः शक्तिमतां श्रेष्ठो धर्मो धर्मविदु
 त्तमः ॥ ६० ॥ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रण
 वः पृथुः ॥ हिरण्यगर्भः शत्रुघ्ना व्याप्तो वायुरधो

॥११॥

राजः॥ क्रतुः सदृशीनः कालः परमेष्ठीपरिग्रहः
 उग्रः संवत्सरोदक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः॥
 ६२॥ विस्तारः स्थावरः स्थाणुः प्रमाणं बीज
 मव्ययं॥ अर्थो नर्थो महाकोशो महाभोगो महा
 धनः॥ ६३॥ अनिर्विणः स्थविष्ठो भूर्द्धर्मयूपो
 महामरुतः॥ नक्षत्रनेमिर्नक्षत्रीक्षमः क्षामः स
 मीहनः॥ ६४॥ यज्ञर्ज्योमहेज्यश्चक्रतुः सचंस

वि. स.
॥१२॥

तांगतिः ॥ सर्वदर्शी विमुक्तात्मा सर्वज्ञानमुत्तमं
 ६५ ॥ सुव्रतः सुमुखः सुहृत् सुघोषः सुखदः सु
 हृत् ॥ मनोहराजितक्रोधोवीरबाहुर्विदारणः ॥
 ६६ ॥ स्थापनः स्ववशो व्यापी नैकात्मानैककर्मकृ
 त् ॥ वत्सरो वत्सलो वत्सीरत्नगर्भो धनेश्वरः ॥ ६७ ॥
 धर्मगुणधर्मकृद्धर्मी सदसक्षरमक्षरं ॥ अविज्ञाता
 सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ॥ ६८ ॥ गभस्ति

॥१२॥

नेमिः सत्वस्थः सिंहो भूतमहेश्वरः ॥ आदिदेवो म
 हादेवो देवेशो देवभद्रुरुः ॥ ६८ ॥ उत्तरो गोपतिर्गो
 पालानगम्यः पुरातनः ॥ शरीरभूतभृद्भोक्ता कर्षाद्रो
 भूरिदक्षिणः ॥ ७० ॥ सोमपोमृतपः सोमः पुरुजि
 त्पुरुसत्तमः ॥ विनयो विजयः सत्पादा शार्हः सा
 त्वतां पतिः ॥ ७१ ॥ जीवो विनयिता साक्षी मुकुंदो
 मितविक्रमः ॥ अंभो निधिरनंतात्मा महोदधिश

संधो

सुतः॥ वरुणा वारुणा वक्षः पुष्कराक्षो महामनाः
 ७६॥ भगवान् भगवान् दीवनमाली हलायुधः॥
 आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्मृर्गतिमनमः॥ ७७
 सुधन्वाखंडपरस्मृदोरुणाद्रविणः प्रदः॥ दिवः
 सृक्सर्वहग्यासो वाचस्पतिरयोनिजः॥ ७८॥ त्रि
 सामासामगः सामः निर्वारंभेषजंभिषक्॥ सं
 न्यासकृच्छमः शांतो निष्ठाशान्तिः परायणः॥ ७९

ation, Delhi a

nd. Ashraf P

वि. स.

॥१३॥

भोतकः ॥७२॥ अजोमहार्हः स्वाभाव्योजितामित्रः
 प्रमोदनः ॥ आनंदो नंदनो नंदः सत्यधर्मात्रिवि
 क्रमः ॥७३॥ महर्षिः कपिलाचार्यः कृतज्ञामे
 दिनीपतिः ॥ त्रिपदस्त्रिदशगध्यक्षो महाशृंगः क
 तांतकृत् ॥७४॥ महावराहो गोविंदः सुषेणः क
 नकांगदी ॥ गुह्यागभीरोगहनो गुप्तश्चक्रगदाध
 रः ॥७५॥ वेधाः स्वांगोजितः कृष्णादृढः संकर्षणा

॥१३॥

सुतः॥ वरुणेण वारुणेण वृक्षः पुष्कराक्षो महामनाः
 ७६॥ भगवान् भगवान् नंदीवनमाली हलायुधः॥
 आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्मृर्गति सत्तमः॥ ७७
 सुधन्वाखंडपरशुर्दारुणेण द्विविणः प्रदः॥ दिवः
 सृक्सर्वहग्यासो वाचस्पतिरयोनिजः॥ ७८॥ त्रि
 सामा सामगः सामः निर्वारं भेषजं भिषक्॥ सं
 न्यासकृच्छ्रमः शांतो निष्ठा शांतिः परायणः॥ ७९

वि. स.

॥१२॥

तांगतिः ॥ सर्वदर्शी विमुक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञानमुत्तमं
 ६५ ॥ सुव्रतः सुमुखः सुहृत् सुधोषः सुखदः सु
 हृत् ॥ मनोहरो जितक्रोधो वीरबाहुर्विदारणः ॥
 ६६ ॥ स्थापनः स्ववशो व्यापी नैकात्मानैककर्मक
 त् ॥ वत्सरो वत्सलो वत्सीरत्नगर्भो धनेश्वरः ॥ ६७ ॥
 धर्मगुप्धर्मकृद्दमी सदसक्षरमक्षरं ॥ अविज्ञाता
 सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ॥ ६८ ॥ गभस्ति

॥१२॥

नेमिः सत्वस्थः सिंहो भूतमहेश्वरः ॥ आदिदेवो म
 हादेवो देवेशो देवभद्रुरुः ॥ ६८ ॥ उत्तरो गोपतिर्गो
 माज्ञानगम्यः पुरातनः ॥ शरीरभूतभृद्भोक्ता कर्षांद्भो
 भूरिदक्षिणः ॥ ७० ॥ सोमपोमृतपः सोमः पुरुजि
 त्पुरुसत्तमः ॥ विनयो विजयः सत्यो दाशार्हः सा
 त्वतां पतिः ॥ ७१ ॥ जीवो विनयिता साक्षी मुकुंदो
 मितविक्रमः ॥ अंभो निधिरनंतात्मा महोदधिश

संधो

वि. स.

॥१३॥

योतकः ॥७२॥ अजोमहर्षिः स्वाभाव्योजितामित्रः
 प्रमोदनः ॥ आनन्दो नन्दनो नन्दः सत्यधर्मात्रिवि
 क्रमः ॥७३॥ महर्षिः कपिलाचार्यः कृतज्ञामे
 दिनीपतिः ॥ त्रिपदस्त्रिदशगन्धर्वा महामृगः क
 तांतकृत ॥७४॥ महावराहो गोविन्दः सुषेणः क
 नकांगदी ॥ गुह्योगभीरोगहनो गुप्तश्चक्रगदाध
 रः ॥७५॥ वेधाः स्वांगोजितः कृष्णादृढः संकर्षणा

॥१३॥

सुतः॥ वरुणा वारुणा वृक्षः पुष्कराक्षो महामनाः
 ७६॥ भगवान् भगवान् दीवनमाली हलायुधः॥
 आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्मर्गति सत्तमः॥ ७७
 सुधन्वा खंडपरशुर्दारुणा द्रविणः प्रदः॥ दिवः
 सृक् सर्वहृग्या सो वाचस्पतिरयोनिजः॥ ७८॥ त्रि
 सामा सामगः सामः निर्वाणं भेषजं भिषक्॥ सं
 न्यासकृच्छ्रमः शान्तो निष्प्रशान्तिः परायणः॥ ७९

वि.स.॥

॥१४॥

शुभांगः शांतिदः सुष्टाकुमुदः कुवलयेशयः ॥ गोहि
 तोगोपतिर्गोप्तावृषभाक्षोवृषः प्रियः ॥ ८० ॥ अ
 निवर्ती निवृत्तात्मा संक्षेप्ताक्षेपकृच्छिवः ॥ श्रीव
 त्सवक्षाः श्रीवासः श्रीपतिः श्रीमतांवरः ॥ ८१ ॥ श्री
 दः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः ॥
 श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रीमाल्लोकत्रयाश्रयः ॥ ८२ ॥
 स्वक्षः स्वंगः शतानंदो नंदिर्ज्योतिर्गणेश्वरः ॥ वि

॥१४॥

जितात्माविधेयात्मासत्कीर्तिः छिन्नसंशयः ॥ ८३ ॥
 उदीर्णः सर्वतश्चक्षुरनीशः शाश्वतः स्थिरः ॥ भूषा
 यो भूषणे भूतिर्विशोकः शोकनाशनः ॥ ८४ ॥ अ
 र्विष्मानर्वितः कुंभो विशुद्धात्मा विशोधनः ॥ अ
 निरुद्धो प्रतिरथः प्रद्युम्नामित विक्रमः ॥ ८५ ॥ का
 लनेमिनिहावीरः शु रि : सर्वजनेश्वरः ॥ त्रिलो रि
 कात्मा त्रिलोकेशः केशवः केशिहा हरिः ॥ ८६ ॥ का

वि.स.
॥१५॥

मदेवः कामपालः कामीकांतः कृतागमः ॥ अ
निर्देश्यवपुर्विष्णुः वीरो नंतो धनंजयः ॥ ८७ ॥ ब्रह्म
रूपो ब्रह्मकृद्ब्रह्मा ब्रह्मब्रह्मविवर्धनः ॥ ब्रह्मविद्ब्र
ह्मरूपो ब्रह्मी ब्रह्मज्ञो ब्राह्मणप्रियः ॥ ८८ ॥ महाक
र्मो महाकर्मा महातेजो महोरगः ॥ महाक्रतुर्महा
यज्वामहायज्ञो महाहविः ॥ ८९ ॥ सव्यस्तवप्रियः
स्तोत्रं स्तुतिः स्तोत्रारण्यप्रियः ॥ पूर्णः पूरयिता

॥१५॥

पुण्यः पुण्यकीर्तिरनामयः ॥ ९० ॥ मनोजवस्तीर्थ
 करोवसुरेतावसुप्रदः ॥ वसुप्रदोवासुदेवोवसुर्व
 सुमनाहविः ॥ ९१ ॥ सऋतिः सत्कृतिः सत्तासद्भूति
 : सत्यरायणः ॥ शूरसेनायपुष्पेशः सन्निवासः
 सुयामुनः ॥ ९२ ॥ भूतावासोवासुदेवः सर्वासुनि
 लयोनलः ॥ दर्पहादर्पदोदृष्टोदुर्धरोथापराजि
 तः ॥ ९३ ॥ विश्वमूर्तिर्महामूर्तिः दीप्तमूर्तिरमूर्

तिमान्

वि. स. ॥
॥ १६ ॥

अनेकमूर्तिरव्यक्तः शतमूर्तिः शताननः ॥ एको
नेकः सवः कः किंयत्तत्पदमनुजमं ॥ लोकबंधु
लोकनाथो माधवो भक्तवत्सलः ॥ ९५ ॥ सुवर्ण
वर्णो हेमंगो वरांगश्चंद्रनागदी ॥ वीरहाविषमः
भूयो धृताशीरचलश्चलः ॥ ९६ ॥ अमानीमा
नदामान्यो लोकस्वामी त्रिलोकधृक् ॥ सुमेधा
मेधजोधन्यः सत्यमेधाधराधरः ॥ ९७ ॥ तेजो

॥ १६ ॥

चतुरात्मा चतुर्भावं चतुर्भुजं चतुर्गतिः सर्वविदेकपात् ४

त्रयोद्युतिधरः सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ अग्रहो नियहो
 व्यग्रानैकशृंगो गदाग्रजः ॥ ९८ ॥ चैतुरात्मा चतु
 र्भावचतुर्वेदविदेकपात् ॥ चैतुर्मूर्तिश्चतुर्बाहुः
 चतुर्व्यूहश्चतुर्गतिः ॥ ९९ ॥ समावेर्तो निवृत्तात्मा
 दुर्जयोदुरतिक्रमः ॥ दुर्लभो दुर्गमो दुर्गोदुरा
 वासादुरारिहा ॥ १०० ॥ शुभांगो लोकसारंगः सु
 तंतुस्तनुवर्धनः ॥ इन्द्रकर्मामहाकर्मकृतकर्मा

वि. स. ॥

॥१७॥

कृतागमः ॥ १ ॥ ३ ॥ इवः सुंदरः सुंदोरत्ननाभः सुलो-
 चनः ॥ अर्कोवाजसनः अंगीजयंतः सर्वविज्ज-
 यी ॥ २ ॥ सुवर्णविंदुरक्षोभ्यः सर्ववागीश्वरेश्वरः
 महाहृदो महागर्तो महाभूतो महानिधिः ॥ ३ ॥
 कुसुदः कुंदरः कुंदः पर्जन्यः पूर्वो नलः ॥ अ-
 मृतांशो मृतवपुः सर्वज्ञः सर्वतोमुखः ॥ ४ ॥ सु-
 लभः सुव्रतः सिद्धः शत्रुजिह्वुतापनः ॥ न्य

॥१७॥

ग्रीधोदुवरोभवत्यश्वाण्णरांधिनिमूदनः॥५॥ स
 हस्वार्चिःसप्तजिह्वःसप्तैधाःसप्तवाहनः॥अमूर्ति
 रनघोचिंत्योभयकृद्भयनाशनः॥६॥अणुर्वह
 त्कशःस्थूलोऽगुणभृन्निर्गुणोमहान्॥अधतः
 स्वधतःस्वास्पःप्राग्वंशोवंशवर्द्धनः॥७॥भारभृ
 त्कथितोयोगीयोगीशःसर्वकामदः॥आश्रमः
 श्रमणःक्षामःसुपेणवायुवाहनः॥८॥धनुर्ध

वि.स.॥

॥१८॥

राधनुर्वेदोदंडोदमयिताहमः॥ अपराजितः
 सर्वसंहानियंता नियमोयमः॥ ९॥ सत्ववान्दसा
 त्विकः सत्यः सत्यधर्मपरायणः॥ अभिप्रायः पि
 याहोर्हः प्रियलुत्पीतिवर्द्धनः॥ १०॥ विहायसम
 तिर्ज्योतिः सुरुचिर्हुतभुग्विभुः॥ रविर्विरोच
 नः सूर्यः सवितारविलोचनः॥ ११॥ अनंतोद्भूत
 भुग्भोक्ता सुखदोनैकदोयजः॥ अनिर्विल्लः स

॥१८॥

दामयीलोकाधिष्ठानमधुनः॥ सनात्सनातनत
 मःकपिलःकपिरव्ययः॥ स्वस्तिदः स्वस्तिहृत्स्व
 र्त्तस्वस्तिभुक् स्वस्तिदक्षिणः॥ १३॥ अरौद्रःकुं
 उलीचक्रीविक्रम्यूर्जितशासनः॥ शब्दातिगःश
 ब्दसहःशिशिरःशर्वरीकरः॥ १४॥ अक्रूरःपेशलो
 दक्षोदक्षिणःक्षमिणावरः॥ विद्वत्तमोवीतभय
 :पुण्यःश्रवणकीर्तनः॥ १५॥ उत्तारयोगदुहृति

वि.स.॥
॥१९॥

हापुण्योदुःस्वप्ननाशनः॥ वीरहारक्षणः शांतोजी
वनः पर्यवस्थितः॥१६॥ अनंतरूपेनंतस्त्रीः जित
मनुर्भयापहः॥ चतुरस्मागंभीरात्माविदिशोया
दिशोदिशः॥१७॥ अनादिर्भर्तुर्बोलक्ष्मीः सुवी
रोरुचिरांगदः॥ जननेजनजन्मादिभीमोभीम
पराक्रमः॥१८॥ आधारनिलयोधातापुष्पहास
ः प्रजागरः॥ अर्ध्वगः सत्ययाचारः प्राणदः प्रण

॥१९॥

वः पणः ॥ १९ ॥ प्रमाणं प्राणनिलयः प्राणभृत्या
 णजीवनः ॥ तत्त्वं तत्त्वविदे कात्मा जन्ममृत्युज
 रातिगः ॥ २० ॥ भूभुवः स्वस्तरुस्तारः सपिताप्रपि
 तामहः ॥ यज्ञो यज्ञपतिर्यज्वा यज्ञांगो यज्ञवाहनः
 २१ ॥ यज्ञभक्ष्यज्ञरुद्यज्ञी यज्ञभुग्यज्ञसाधनः ॥
 यज्ञांतरुद्यज्ञगुह्यमन्नमन्नादएव च ॥ २२ ॥ आ
 त्मयोनः स्वयं जातो वैखानः सामगायनः ॥ देव

सर्वप्रहरणायुध

वि.स.
॥२०॥

कीर्तनः स्रष्टाक्षितीशः पापनाशनः ॥ शंखभृन्नं
दकीचक्रीशार्ङ्ग-धन्वागदाधरः ॥ रथांगपाणिर
होभ्यः सर्वप्रहरणायुधः ॥ १२५ ॥ ॐ नमोनमः
इतीदं कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः ॥ नाम्नां
सहस्रदिव्यानामशेषेण प्रकीर्तितं ॥ १२६ ॥ यद्दंष्ट
णुयान्नित्यं यश्चापि परिकीर्तयेत् ॥ नाशुभं प्राप्नुया
त्किञ्चित्सोमुन्नेह च मानवः ॥ १२७ ॥ वेदांतगोब्राह्म

॥२०॥

तस्यात्सत्रियोविजयीभवेत्॥ वैश्वो धनसमृद्धः स्यात्
 तच्छ्रद्धः सुखमवाप्नुयात्॥ २७॥ कामानवाप्नुयात्का
 मीप्रजार्थी चाप्नुयात्प्रजा॥ धर्मार्थी चाप्नुयाद्दर्मम
 र्थार्थी चार्थमाप्नुयात्॥ २८॥ शक्तिमान्यः संदोषा
 यः शुचिस्तद्गतमानसः॥ सहस्रं वासुदेवस्य ना
 म्नामेतत्प्रकीर्तयेत्॥ २९॥ यशः प्राप्नोति विपुलं
 ज्ञातिप्राधान्यमेव च॥ अचलां श्रियमाप्नोति श्रे

॥वि.स॥

॥२१॥

यः प्राप्नोत्यनुत्तमं ॥३१॥ न भयं कचिदाप्नोति वीर्यते
 जश्च विंदति ॥ भवत्यरोगी द्युतिमान्बलरूपगुण
 न्वितः ॥३२॥ रोगार्तो मुच्यते रोगाद्दोमुच्येत बंध
 नात् ॥ भयान्मुच्येत भीतस्तु मुच्येदापन्न आपदः
 ३३ ॥ दुर्गाण्यतितरत्याशु पुरुषः पुरुषोत्तमं ॥ स्तु
 वन्नामसहस्रैरनित्यं भक्ति समन्वितः ॥३४॥ वा
 सुदेवाश्च यो मर्त्यो वा सुदेव परायणः ॥ सर्वपापवि

॥२१॥

ना

विशुद्धात्मायातिब्रह्मसनातनं ॥ ३५ ॥ नवासुदेवभ
 क्तौमशुभंविद्यतेकचित् ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिन
 यंनैवोपजायते ॥ ३६ ॥ इदंस्तवमधीयानः श्रद्धाभक्ति
 समन्वितः ॥ युजेतात्मासुखक्षांतिश्रीधृतिस्मृति
 कीर्तिभिः ॥ ३७ ॥ नक्रोधोनचमात्सर्यंनलोभोना
 शुभामतिः ॥ भवंतिलुतपुण्यानांभक्तानांपुरुषोत्त
 मे ॥ ३८ ॥ द्यौःसर्वंशर्वेनक्षत्रारवंदिशोभूर्महोदधिः

वि.स.

॥२२॥

वासुदेवस्पर्शयेण विधत्तानि महात्मनः ॥३९॥ ससु
 रासुरगंधर्वसयक्षोरगराक्षसं ॥ जगद्वशो वर्तते दं
 कृष्णस्य सचराचरं ॥ ४० ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः स
 त्वं तेजो बलं धृतिः ॥ वासुदेवात्मकान्याहुः क्षेत्रं क्षेत्रं
 त्रलभेव च ॥ ४१ ॥ सर्वागमानामाचारः प्रथमं परि
 कल्पते ॥ आचारः प्रभवो धर्मो धर्मस्य प्रभुरच्युतः
 ४२ ॥ ऋषयः पितरो देवा महाभूतानि धातवः ॥ जं

॥२२॥

मा

गंजंगमं चेदं जगन्नागयणे गङ्गवं ॥ ४३ ॥ योगो ज्ञानं
 तथा सांख्यविद्याशिल्पादिकर्मच ॥ वेदाः शास्त्रा
 णिविज्ञानमेतत्सर्वं जनार्दनात् ॥ ४४ ॥ एको विष्णु
 र्महद्भूतं पृथग्भूतान्येषाः ॥ ४५ ॥ श्रीलोकान्व्याप्य
 त्माभुंक्ते विश्वभुगव्ययः ॥ ४६ ॥ इमं सर्वं भग
 वतो विष्णोर्व्यासेन कीर्तितं ॥ पठेद्यश्चेत्पुरुषः श्रे
 यः प्राप्तुं सुखानि च ॥ ४७ ॥ विश्वेश्वरमजं देवं जगत्

भूता

वि.स.॥
॥२३॥

प्रभवाप्ययं॥ भजंतियेषु कृशं न ते यांति पराभवं
४७॥ युधिष्ठिर उवाच॥ पद्मपत्रविशालाक्षपद्मना
भसुरोत्तम॥ भक्तानामनुरक्तानां चाताभवजना
देन॥ ४८॥ श्रीभगवानुवाच॥ यो मां नामसहस्रशोऽपि
तु भिच्छति पांडव॥ सोऽहमेकेन श्लोकेन स्तुत एव न
संशयः॥ ४९॥ ॐ नमोऽस्तुते नृणां सहस्रमूर्तये सह
स्रपादाक्षिशिरोरुबाहवे॥ सहस्रनाम्ने पुरुषाय शान्ते

॥२३॥

भवते सहस्रकोटीयुगधारिणे नमः ॥ ५० ॥ नमः कम
 लनाभाय नमस्ते जलशायिने ॥ नमस्ते केशवानंत
 वासुदेवनमोस्तुते ॥ ५१ ॥ वासनाद्वासुदेवस्य वासि
 तं भुवनत्रयं ॥ सर्वभूतनिवासीनां वासुदेवनमोस्तुते
 ५२ ॥ नमो ब्रह्मण्य देवाय गौब्राह्मणहिताय च ॥ ज
 गद्धिताय कृष्णाय गोविंदाय नमो नमः ॥ ५३ ॥ आका
 शगत्यति तंतोयं यथा गच्छति सागरे ॥ सर्वदेवनम

वि.स॥

॥२४॥

स्कारः केशवं प्रतिगच्छति ॥ ५४ ॥ एष निष्कंठकः पं
 थायत्र संपूज्यते हरिः ॥ कृपयंतं विजानीया मे गविं
 दरहितागमं ॥ ५५ ॥ सर्ववेदेषु यत्सु एयं सर्वतीर्थे
 शुभफलं ॥ तत्फलं समवाप्नोति स्तुत्वा देवं जनार्द
 नं ॥ ५६ ॥ यो नरः पठते नित्यं त्रिकालं केशवालये
 द्विकालमेककालं वा कुरं सर्वं व्यपोहति ॥ ५७ ॥
 दस्यंते रिपवस्तस्य सोम्याः सर्वे सदा गृहाः ॥ विलीयं

॥२४॥

तेचपापानिस्तवेद्यस्मिन्वकीर्तिते॥५८॥ येनध्यातंश्रु
 तंयेनयेनार्यंषठितःस्तवः॥ इत्तानिसर्वदानानिसुराः
 सर्वेसमर्चिताः॥५९॥ इहलोकेपरेवापिनभयंविद्य
 तेकचित्॥ नाम्नांसहस्रंयोधीतेद्वादश्याममसन्नि
 धौ॥६०॥ सनिर्दहतिपापानिकल्पकोटिशतानिच
 अश्वत्थसन्निधौपार्थतत्त्वमानसिकेशवः॥६१॥ पठे
 न्नामसहस्रंतुगवांकोटिफलंलभेत्॥ शिवालयेषठे

वि.स.॥

॥२५॥

नित्यं तुलसीवनसंस्थितः ॥ नरो मुक्तिमवाप्नोति चक्र
पाणेर्वचो यथा ॥ ब्रह्महत्यादिकं पापं सर्वपापं विनश्य
ति ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशातसाहस्र्यां संहिता
यां दानधर्माक्षरेषु विस्मोर्दिव्यसहस्रनामसंपूर्णा ॥

॥२५॥

श्रीगणेशाय नमः॥ जनमेजय उवाच॥ शरत्काले
 शयानस्तु भारतानां पितामहः॥ कथमुत्सृष्ट्वा
 न्देहे कंचिद्योगमधारयत्॥ १॥ वेशं पायन उवा
 च॥ शृणु धावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः॥
 भीष्मस्तुकुरुशार्दूलदेहोत्सर्गं समाश्रयत्॥ २॥ निव
 र्त्तमाने त्वयनेत्युत्तरे वैदिवाकरे॥ समाविशद्यदा
 त्मानमात्मन्येव समाहितः॥ ३॥ मुक्तपक्षस्य चा

॥भी.स्त॥

॥९॥

ष्टम्यामाद्यमासस्य पार्थिव॥ प्राजापत्ये च नक्षत्रे
मध्यं प्राप्ते हि वाकरे॥ ४॥ विकीर्णां सुरि वाहित्या
भीष्मः शरशतैर्हतः॥ शुशुभे परया लक्ष्म्या ज्ञेता
ब्राह्मणसत्तमैः॥ ५॥ व्यासेन वेदभ्रवसानारदे
न सुरर्षिणा॥ देवस्थानेन वात्सेन तथा स्माकं सु
मंतुना॥ ६॥ तथा जैमिनिना चैव पेलेन च महा
त्मना॥ शांडिल्यगौतमात्रेयैर्भारिद्वाजेन धीम

॥९॥

ता॥७॥ शेव्येनयाज्ञवल्केनशंखेनलिखितेनवा
 देवराजेनधीरेणदक्षमन्वत्रिशौनकेः॥८॥ एते
 श्वान्यैर्मुनिगणैर्महाभागैर्महात्मभिः॥अद
 धानैःपुरस्कारैर्हतश्वंद्रवग्रहेः॥९॥ भीष्मस्तु
 पुरुषव्याघ्रकर्मणामनसागिरा॥ शरतल्यग
 तःकृष्णप्रदध्मौप्रांजलिःशुचिः॥१०॥ स्वरेणह
 ष्टपुष्टेनतुष्टावमधुसूदनं॥ योगेश्वरंपद्मनाभं

॥भी.स्त॥

॥२॥

ना

विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिं ॥११॥ कृतां जलियुतो भूत्वा
 वाग्विदं प्रवरः प्रभुः ॥ भीष्मः परमधर्मात्मा वा
 सुदेवमथास्तु वन्द्य ॥१२॥ भीष्म उवाच ॥ आराध
 याम्यहं विष्णुं वाचा जिगदिष्याम्यहं ॥ तथा व्या
 ससमासी ॥ प्रीयतां पुरुषोत्तमः ॥१३॥ श्रुचिं
 श्रुचिपदं हंसं तत्परं परमेष्ठिनं ॥ युक्तं सर्वात्म
 नात्मानं प्रपद्ये तं प्रजापतिं ॥१४॥ अनाद्यं तं प

॥२॥

रं ब्रह्मन देवानर्षयो विदुः ॥ एकोयं वेद भगवान्
धाता नारायणो हरिः ॥ १५ ॥ नारायण मृषिग
ण तथा सिद्ध महारगाः ॥ देवा देवर्षयश्चैव
यं विदुर्दुःख भेषजं ॥ १६ ॥ देवदानवगंधर्वायक्ष
राक्षसकिन्नराः ॥ येन जानंति कोऽस्य कुतो वा
भगवानिति ॥ १७ ॥ यस्मिन् विभूतानि भूतानि ति
ष्ठन्ति च विराजन्ति च ॥ गुणभूतानि भूतेशसूत्रे

॥भी.स्त॥

॥३॥

मणिगणाद्व॥ १८॥ अस्याविश्वस्यकतोमो
 जगतः तस्युषांपतिः॥ वदंति जगतो ध्यक्षम
 ध्यात्मपरिचिंतकः॥ १९॥ यस्मिन्नित्येतत्तेतं
 तोदृढे स्रगिवतिष्ठति॥ सदसद्भूयितं विश्वं
 विश्वांगे विश्वकर्मणि॥ २०॥ हरिं सहस्रशि
 रसं सहस्रकमलेशरं॥ सहस्रबाहुमुकु
 टं सहस्रवदेनाज्वलं॥ २१॥ प्रादुर्नारायणं

॥३॥

दिवं यं विश्वस्य परायणं ॥ अणीयसा मणीयां संस्थविष्ठं
 च स्थवीयसां ॥ २२ ॥ गरीयसां गरिष्ठं च श्रेष्ठं च श्रेयसा
 मपि ॥ यं वा के धनु वा के धु निषत्सुप निषत्सु च ॥ २३ ॥
 गृणांति सत्यकर्माणं सत्यं सत्येषु सामैसु ॥ चतुर्भि
 श्चतुरात्मानं सत्वस्य सात्वतां पतिं ॥ २४ ॥ यदि व्येदे
 वमर्चंति गुह्यैः परमनामभिः ॥ यस्मिन्नित्येतपस्त
 त्रयदंगे धनुर्निष्ठति ॥ २५ ॥ सर्वात्मा सर्ववित्सर्वः स

कर्मसु

॥भी.स्त॥

॥४॥

वैगः सर्वभावनः ॥ यंदे वंदे वकीदेवी वसुदेवा दजी
जनत् ॥ २६ ॥ भौमस्य ब्रह्मणोगुप्ते दीप्तमग्निमि
वारणे ॥ यमनन्यव्यये तासीरात्मानं वीतकल्मषं
२७ ॥ दृष्टानं त्यागो विंदं पश्यं त्यात्मानमात्मनि ॥
अतिवागींद्रकर्मणमति सूर्याग्नि तेजसं ॥ २८ ॥
अतिबुद्धीं द्रियात्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिं ॥ पुराणं
पुरुषं प्रोक्तं ब्रह्म प्रोक्तं युगादिषु ॥ २९ ॥ क्षये सं

॥४॥

कृषेणं प्रोक्तं तमुपास्यमुपास्महे ॥ यमेकं बहुधात्म
नं प्रादुर्भूतमधोक्षजं ॥ ३० ॥ नान्यभक्ताः क्रियावं
तो यजन्ते सर्वकामदं ॥ यमाहुर्जगतः कोशं यस्मि
न्सन्निहिताः प्रजाः ॥ ३१ ॥ यस्मिंस्त्रोकाः स्फुरन्ती
मेजलेशकुनयो यथा ॥ ३२ ॥ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म
यत्तत्सदसतः परं ॥ अनादिमध्यपर्यन्तं न देवानं
र्षयो विदुः ॥ ३३ ॥ यंसुरासुरगंधर्वाः ससिद्धिर्म

॥भी.स॥

॥५॥

होरगाः॥प्रयत्नानित्यमर्चन्तिपरमंदुःखभेषजं॥३४॥
 अनादिनिधनंदेवमात्मयोनिंसनातनं॥अप्रत
 कर्षमविज्ञेयंहरिं नागयणंविभुं॥३५॥यंवेविश्व
 स्यकर्तारंजगतस्तस्युषांपतिं॥वदन्तिजगतोध्य
 क्षमध्यात्मपरिचिंतकाः॥३६॥हिरण्यवर्णंयं
 गर्भमदितेदैत्यनाशनम्॥एकंद्वादशधायज्ञे
 तस्मैसूर्यात्मनेनमः॥३७॥ॐ नमोभगवते

स्व

॥५॥

वासुदेवाय नमो नमः ॥ शुक्ले देवान्यितृ नृक्षेतर्पयं
 त्यमृते नमः ॥ यश्च राजा द्विजातीनां तस्मै सोमात्म
 ने नमः ॥ ३८ ॥ यंबृहंतंबृहत्पुक्कं यमग्निं च महा
 ध्वरे ॥ यं विप्रसंधागायंति तस्मै वेदात्मने नमः ॥ ३९
 महतस्तमसः पारे पुरुषं ह्यति ते जसं ॥ यं ज्ञात्वा मृ
 तमभ्येति तस्मै ज्ञानात्मने नमः ॥ ४० ॥ ऋग्यजुः सा
 मधामानं दशार्धं हविराकृतिं ॥ यंसप्ततंतुं तन्वति

॥भी.स्त॥

॥६॥

तस्मै यज्ञात्मने नमः ॥ ४१ ॥ यः सुपर्णा यजुर्नाम चंदो
 गायस्त्रिष्टुतिगः ॥ रथंतरं बृहत्साम तस्मै स्तोत्रात्म
 ने नमः ॥ ४२ ॥ यः सहस्रसंवेयज्ञे यज्ञो विश्वं सृजन्
 विः ॥ हिरण्यवर्णं शकुनिं तस्मै तार्क्ष्यात्मने नमः ॥ ४३ ॥
 पदांगमंधिपर्वाणं स्वरव्यंजनभूषणं ॥ यमाकुरस्वरं
 नित्यं तस्मै वागात्मने नमः ॥ ४४ ॥ यं पृथग्धर्मचर
 णाः पृथग्धर्मफलैषिणः ॥ पृथग्धर्मैः समर्चति त

॥६॥

सौधर्मात्मनेनमः॥४४॥ यस्मिन्निनातिसतांसेतुमृतेना
 नृतयोनिना॥ धर्मार्थव्यवहारांगैस्तस्मै सत्पात्मने
 नमः॥४५॥ हुताशनमुरैवेदेवैर्ध्यायते सकलं जग
 त्॥ हविः प्रथमभोक्ता रंतस्मै भोक्त्रात्मनेनमः॥४६॥
 यं व्यक्तं स्थितं मयं क्तं विचिन्वन्ति महर्षयः॥ क्षेत्रक्षे
 त्रज्ञमासीनंतस्मै क्षेत्रात्मनेनमः॥४७॥ यं त्रिधात्मा
 नुमात्मस्य दृते षोडशभिर्गुणैः॥ प्राहुः सप्तदशं सां

भी.स्त

॥७॥

रव्यास्तस्मै सांख्यात्मने नमः ॥ ४९ ॥ यं विनिद्राजि
 तश्चासाशांतादाताजितेन्द्रियाः ॥ ज्योतिः पश्यति
 युं जानास्तस्मै योगात्मने नमः ॥ ५० ॥ अपुण्यपुण्या
 परमेयं पुनर्भवनिर्भयाः ॥ शांताः संन्यासिनो यांति
 तस्मै मोक्षात्मने नमः ॥ ५१ ॥ यस्याग्निरास्यं द्यौर्मू
 र्धाखं नाभिश्चरलोसितिः ॥ सूर्यः चक्षुर्दिशः श्रो
 त्रे तस्मै लोकात्मने नमः ॥ ५२ ॥ संभक्ष्य सर्वभूतानि

॥७॥

कृत्विष्यैवासादिं जगत् ॥ बालः स्वपितृयश्चैकः
 तस्मै मायात्मने नमः ॥ ५३ ॥ यो सौ युगसहस्रांते प्र
 दीपार्चिर्विभावसुः ॥ संभक्षयति भूतानि तस्मै धारा
 त्मने नमः ॥ ५४ ॥ अजस्य नाभौ संभूतं यस्मिन् विश्वं
 प्रतिष्ठितं ॥ पुष्करं पुष्कराक्षस्य तस्मै पद्मात्मने न
 मः ॥ ५५ ॥ सहस्रशिरसे चैव पुरुषायामितात्मने
 चतुःसमुद्रपर्याययोगनिद्रात्मने नमः ॥ ५६ ॥ भूतं

यस्य केरा पुनः मूलानयः सवान साधु पुनः

॥ भी. सा. ॥

॥ ८ ॥

भव्यं भविष्यच्च भूतानां प्रभुरव्ययः ॥ योग्यजः सर्वभू-
 तानां तस्मै भूतात्मने नमः ॥ ५७ ॥ कुक्षौ समुद्राः
 स्वत्वारस्तस्मै तोयात्मने नमः ॥ ५८ ॥ ब्रह्मावक्रं
 भुजौ क्षत्रं कृत्स्नमूरुदरं विशः ॥ पादौ यस्याश्चिन्ता
 : श्रद्धास्तस्मै वर्णात्मने नमः ॥ ५९ ॥ अन्नपाने धन
 मयोरसप्राणविवर्द्धनः ॥ यो धारयति भूतानि त
 स्मै प्राणात्मने नमः ॥ ६० ॥ वैद्युते जाठरश्चैव पावकः

॥ ८ ॥

अचिरेव च॥ दहनः सर्वभक्षणां तस्मै ब्रह्मात्मने नमः
 ६१॥ विषये वर्तमानानां युतं वैशेषिकैर्गुणैः॥ प्राहुः
 विषयगोपारं तस्मै गोप्रात्मने नमः॥ ६२॥ ज्वलना
 केंदुताराणां ज्योतिषां दिव्यरूपिणां॥ यस्ते जयति
 ते जांसितस्मै ते जात्मने नमः॥ ६३॥ अप्रमेयशरी
 राय सर्वतो बुद्धिचक्षुषे॥ अपारपरिमाणाय तस्मै
 दिव्यात्मने नमः॥ ६४॥ युगेष्वावर्तते यो सौ दिवसा

॥भी.स्त॥

॥९॥

यनहायनैः॥सर्गप्रलययोःकर्ता तस्मै कालात्मने
 नमः॥६५॥ परः कालात्परो यज्ञात्परः सदस
 तच्चयः॥ अनादिरादिविभ्वस्य तस्मै विश्वात्मने
 नमः॥६६॥ आत्मज्ञानमिदं ज्ञानं ज्ञात्वा यंच व्यव
 स्थितं॥ यं ज्ञानेनाधिगच्छति तस्मै ज्ञानात्मने नमः
 ६७॥ जदिनेदं डिने नित्यं लंबोदरशरीरिणे॥ क
 मंडलुनियंगाय तस्मै ब्रह्मात्मने नमः॥६८॥ भस्म

॥९॥

स्निग्धशरीराय व्याघ्रचर्मनिवासिने ॥ त्रिशूलउम
 रुहस्ताय तस्मै रुद्रात्मने नमः ॥ ७० ॥ शंखिने ग
 दिने चैव शङ्खिने पीतवाससे ॥ वनमालाधरायैव
 तस्मै कृष्णात्मने नमः ॥ ६९ ॥ शिरः कपालमाला
 यत्वाद्गर्धचर्मनिवासिने ॥ भिक्षोदनशरीराय तस्मै तु
 र्यात्मने नमः ॥ ७१ ॥ यो मोहयति भूतानि तेन ह पा
 शानुबन्धनैः ॥ सर्गस्वरक्षणार्थाय तस्मै मोहात्म

॥भी.स्त.॥

॥१०॥

नेनमः॥७२॥पंचभूतात्मभूतायभूतानांनिधनाय
 च॥अक्रोधक्रोधमोहायतस्मैशांतात्मनेनमः॥
 ७३॥यःशोतेक्षीरपर्यंकेदिव्यनागविभूषिते॥फ
 णासहस्ररचितेतस्मैनिद्रात्मनेनमः॥७४॥नदेवा
 नचगंधर्वा नदैत्या नचदानवाः॥नविदुर्यस्यत
 त्वंहितस्मैतत्वात्मनेनमः॥७५॥विश्वायेमरुत
 श्चैवरुद्रादित्याम्बिनाश्चये॥वसवःसिद्धसाध्या

॥१०॥

अतस्मै देवात्मने नमः ॥ ७६ ॥ अव्यक्तबुद्ध्यहंका
 रामनोभूतेन्द्रियाणि च ॥ तन्मात्राणिविशेषश्च त
 स्मै तत्त्वात्मने नमः ॥ ७७ ॥ यंहिसूक्ष्मं विचिन्वन्ति ये
 तु सूक्ष्मविदो जनाः ॥ सूक्ष्मतत्त्वमिदं ब्रह्मतस्मै स
 क्ष्मात्मने नमः ॥ ७८ ॥ स्वरूपात्रिमुनिपूर्वाऋषयः
 परदेहि नः ॥ यस्य गात्रेषु संभूतास्तस्मै रक्षात्मने न
 मः ॥ ७९ ॥ तारा मये कालनेमि हत्वा दानवपुंगव ॥

॥भी.स्त॥

॥११॥

ददौ राज्यं महेंद्राय तस्मै भक्तात्मने नमः ॥ ८० ॥ आ-
 ब्रह्मस्तं न पर्यंतं जगत्सर्वं करोति यः ॥ तस्मादुत्प-
 द्यते देही तस्मै बीजात्मने नमः ॥ ८१ ॥ मत्स्यरूपम-
 हो कृत्वा वेदानां हृत्पदमे ॥ रसातलाद्ददौ यश्च त-
 स्मै मत्स्यात्मने नमः ॥ ८२ ॥ क्षीराब्धौ कूर्मरूपायः
 पृष्टेनामृतमंथने ॥ दधानो मंदरं तुंगं तस्मै कूर्मात्म-
 ने नमः ॥ ८३ ॥ वाराहरूपमास्थाय महीं सवनपर्वतां

॥११॥

उज्जहारैकदंष्ट्राग्रेतस्मैक्रौञ्चात्मनेनमः॥ ८४॥ ना
 रसिंहं वपुः कृत्वा सर्वलोकभयंकरं॥ हिरण्यकशि
 पुं जघ्ने तस्मै सिंहात्मनेनमः॥ ८५॥ पिंगेक्षणं सटं य
 स्वरूपं दंष्ट्रानखायुधं॥ दानवेन्द्रांतकरणं तस्मै हृत्ता
 त्मनेनमः॥ ८६॥ वामनं रूपमास्थाय बलिं संयम्य
 भायया॥ त्रैलोक्यं क्रांतवान्यस्तु तस्मै क्रांतात्मने
 नमः॥ ८७॥ जमदग्निस्तु तो भूत्वा रामः परशुवान्

॥भी.स्त.

॥१२॥

रो॥ जघानकार्तवीर्यादींस्तस्मैरा मात्मनेनमः॥ ८८
 त्रिसप्तकृत्वायश्चेकोधर्मसुक्तांतगौरवान्॥ जघान
 क्षत्रियान्संख्येतस्मैकोषात्मनेनमः॥ ८९॥ त्रिसप्त
 कृत्वापृथिवीं कृतानिः क्षत्रियांपुरा॥ कश्यपायम
 हीं प्रादात्तस्मैघोरात्मनेनमः॥ ९०॥ रामोदाशरथि
 भूत्वासेतुं कृतवामहोदधौ॥ जघानराक्षसेन्द्रादीन्
 तस्मैक्षत्रात्मनेनमः॥ ९१॥ चक्रियोगदिनेनित्यं

॥१२॥

लांगूलायुधधारिणे ॥ अनंतबलदेवाय तस्मै भद्रात्म
 ने नमः ॥ यो हलीमुसली श्रीमान् नीलांबरधरः सुविः
 रामायणो हि रेयाय तस्मै योग्यात्मने नमः ॥ ९३ ॥ दा
 नवांश्च वशीकृत्वा पुनर्बुद्धत्वा गतः ॥ धर्मस्वरक्ष
 णार्थाय तस्मै बुद्धात्मने नमः ॥ ९४ ॥ ब्राह्मणस्य सु
 तो भूत्वा कल्किरूपेण यो हरिः ॥ कल्याणं ते संहरे
 त्सर्वं तस्मै कल्पात्मने नमः ॥ ९५ ॥ देवकीनिन्दनः

॥भी.स्त॥

॥१३॥

श्रीमान्सुरानंदयतेविभुः॥ कुपितोभूभृतांदधे
तस्मैकृष्णात्मनेनमः॥९६॥ वसुदेवसुतोभूत्वाकृ
ष्णात्मानंदगोकुले॥ कंसस्यतुवधार्थायतस्मैक्रीडा
त्मनेनमः॥९७॥ क्षत्रियाणांसहस्राणिप्रयुतान्य
बुद्धानिच॥ योवधीन्नारतेयुद्धेतस्मैक्रीडात्मनेनमः
॥९८॥ यःसर्वपाणिनांप्राणःसाक्षिरूपोव्यवस्थित
ः॥ अक्षरःक्षरमाणायतस्मैसांख्यात्मनेनमः॥९९॥

॥१३॥

रसातलगतः श्रीमाननंतो भगवान् हरिः ॥ सर्वेधा
रयते यो सो तस्मै शोषात्मने नमः ॥ १०० ॥ यस्मिन्स
र्वं यतः सर्वं यः सर्वं सर्वतश्च यः ॥ यश्च सर्वमेवादे
वस्तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ १०१ ॥ विश्वकर्मानम
स्तु विश्वात्मा विश्वसंभवः ॥ अपवर्गोऽसि भू
तानां पंचानां परतः स्थितः ॥ १०२ ॥ नमस्तु त्रिषु
लोकेषु नमस्तु परतः त्रिषु ॥ नमस्तु सर्वदीक्षा

॥भी.स्त॥

॥१४॥

सुत्वं हि सर्वपरायणः ॥ ३ ॥ नमस्ते भगवान् विष्णो लोका
 नां प्रभवा प्रयो ॥ त्वं हि कर्ता हृषीकेश संहर्ता चापरा
 जितः ॥ ४ ॥ येन पश्यामि ते दिव्यान् भावान् हि त्रियुव
 र्त्मसु ॥ तच्च पश्यामि तत्त्वेन यत्ते रूपं सनातनं ॥ ५ ॥ द्यौ
 श्वते शिरसा व्यासापद्भ्यां देवी वसुंधरा ॥ विक्रमेण
 त्रयो लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः ॥ ६ ॥ अतसीषु
 ष्य संकाशं पीतवाससमच्युतं ॥ येन मत्पंतिगोवि

॥१४॥

दंततेषां विद्यते भयं ॥ ७ ॥ नागायण परं ब्रह्म नागायण प
 रंतपः ॥ नागायण परं सर्वं नागायण परात्परं ॥ ८ ॥ यथा
 विष्णु मयं सत्यं यथा विष्णु मयं हरिः ॥ यथा विष्णु मयं स
 र्वं पापं नाशयते तथा ॥ ९ ॥ त्वं प्रपन्नाय भक्ताय गति
 मिष्टां जिगीषवे ॥ यच्छ्रेयः पुंडरीकाक्ष संधाय स्वसु
 रेश्वरः ॥ १० ॥ इति विद्या तपो यो निरयो निर्विस्मुरीडि
 तः ॥ वाग्यज्ञेनार्चितो देवः प्रीयतां मे जनार्दनः ॥ ११ ॥

॥भी.स्त॥

॥१५॥

वेशं पाथ न उवाच ॥ एतावदुक्तावचनं भीष्मस्तुतमा
 नमः ॥ नमस्कृत्यैव रुक्माय प्रणामकरोत्तदा ॥ १२ ॥ अ
 भिगम्य तु योगेन भक्तिं भीष्मस्य माधवः ॥ त्रैलोक्य
 दर्शनं ज्ञानं दिव्यं दत्वा ययौ हरिः ॥ १३ ॥ तस्मिन्नुपर
 ते देवे ततस्तब्रह्मवादिनः ॥ भीष्मं च शनकैः सर्वप्रशं
 संते पुनः पुनः ॥ १४ ॥ भीष्मं वाग्भिश्चास्तु कंठं प्रशशं
 मुर्महामतिं ॥ तेस्तु वं तश्च विप्राग्धाः केशवं पुरुषोत्त

॥१५॥

मं॥१५॥ विदित्वा भक्तियोगं तं भीष्मस्य पुरुषोत्तमः
 सहसोत्थाय संदृष्टो भीष्ममेवानुपद्यत॥१६॥ केश
 वः सात्यकिश्चैव रथे नैकेन जग्मतुः॥ अतरेण महा
 त्मानो युधिष्ठिर धनं जयौ॥१७॥ भीमसेनो यमौ
 चोभौरथमेकं समाश्रिताः॥ कृपयुयुत्सुः सूतश्च सं
 जयश्च परं रथं॥१८॥ तैरथैर्गगनाकारैः प्रयाताः
 पुरुषर्षभाः॥ तेन घोषेण महता कं पयंतो वसुंधरां

॥भी.स्त॥

॥१६॥

१९॥ ततो गिरः पुरुषं वरस्तवे रिताः ॥ सुरादिभिः प
 थि सुमनाश्च सुश्रुवे ॥ कृतां जलिं प्रणतमथा परं ॥ ज
 नं सकेशवो मुदितमनास्तवा हतः ॥ २०॥ अनादि
 निधनं देवमप्रमेयपराक्रमं ॥ लोकाध्यक्षं सुवन्नि
 त्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २१॥ कृष्णरताः कृष्णमनुस्म
 रन्ति रात्रौ च कृष्णं पुनरुत्थिता ये ॥ ते भिन्नदेहाः प्र
 विशन्ति कृष्णं हविर्यथा मंत्रं हुतं हुताशे ॥ २२॥ शुक्ल

॥१६॥

पक्षेदिवाभूमौ गंगायां चोत्तरायणे ॥ धन्यास्तातमरि
 ष्यंति हृदयस्य जनार्दने ॥ २३ ॥ यं योगिनः प्राणवियोग
 कालेयं त्वेकचित्तं विनिवेशयंति ॥ साक्षात् पुरस्ता
 द्दरिमीक्ष्यमाणः प्राणान् जहौ प्राप्त कालो हि भी
 ष्मः ॥ २४ ॥ इति स्तवः पठति शार्ङ्गधन्विनः श्रेण
 ति वायुपुङ्गवः कुलनन्दनस्तव ॥ स चक्रधत्स्वतिहतकि
 ल्विषो जनो जनार्दनं प्रविशति देहसंक्षये ॥ २५ ॥

भी.स्त॥

॥१७॥

असितनिशितधारंयस्यचक्रंकराग्रे॥ भणिकनकवि
चित्रेकुंडलेयस्यकर्णे॥ अमरशतसहस्रेः सेव्यते
यस्यमालाह्यसुरकुलनिहंताप्रीयतांवासुदेवः॥
२६॥ स्तवराजःसमाप्तायंविस्मारद्भुतकर्मणः॥ गं
गेयेनपुरागीतोमहापातकनाशनः॥ २७॥ इति श्री
महाभारतेशान्तिपर्वणिराजधर्मेषुभीमप्रोक्त
स्तवराजसंपूर्ण॥ शुभंमस्तु॥ शिवः॥ राम ॥

॥१७॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीराताना क ३ वाच ॥ महातेज
 महाप्राज्ञः सर्वशास्त्रविशारद ॥ अक्षीणकर्मबंध
 सुपुरुषो विजसतम ॥ १ ॥ मरणाय ज्ञपेज्जाप्यं यं
 च भावमनुस्मरेत् ॥ परमं पदमाप्नोति तन्मे ब्रूहि
 सुनिश्चितं ॥ २ ॥ शौनक उवाच ॥ श्रीवत्सांकं ज
 गद्भीजं अनंतं लोकसाक्षिणं ॥ पुरा नारायणं
 देवं नारदः पर्यृच्छत् ॥ ३ ॥ नारद उवाच ॥

अनु॥
॥१॥

भगवन्भूतभव्येशश्च दधानैर्जितेन्द्रियैः॥ कथं भक्तैः
विचिंत्योसिमरणे पर्युपस्थिते॥४॥ किं वानित्यं ज
पेज्जायंत ल्यापुल्यायमानवः॥ सुतोविश्वदेवा
ये च तन्मे ब्रूहि सनातन॥५॥ श्रुत्वा तस्य तु देवर्षे
र्वाक्यं वाक्यविशारदः॥ प्रोवाच भगवान् विष्णु
नीरदं जगतां पतिः॥६॥ श्रीभगवानुवाच॥ हं
तते कथयिष्यामि मुने दिव्यामनुस्मृतिं॥ मरण

॥१॥

यामनुस्मृत्यप्राप्नोतिपरमांगतिं॥७॥ॐकारमा
 दितः कृत्वामामनुस्मृत्यचात्मना॥एकाग्रः प्र
 यतोभूत्वा त्विमं मंत्रमुदीरयेत्॥८॥ॐ नमो भ
 गवते वासुदेवाय॥अनंतं शाश्वतं देवमव्यक्तं
 पुरुषोत्तमं॥प्रपद्ये प्रांजलिर्विष्णुमन्युतं परमे
 श्वरं॥९॥पुराणं पुरुषं विष्णुमनंतं लोकसाक्षि
 णं॥प्रपद्ये पुंडरीकाक्षं भीमं भक्तानुकंपिनं॥

॥ अनु ॥

॥ २ ॥

१० ॥ लोकनाथं सहस्राक्षमक्षरं परमं पदं ॥ भगवंतं प्र
 पन्नोऽस्मि भूतभव्यभवत्प्रभुं ॥ ११ ॥ सृष्टारं सर्वलो
 कानां मनंतं बलपौरुषं ॥ पद्मनाभं हृषीकेशं प्रप
 द्ये सत्यमव्ययं ॥ १२ ॥ हिरण्यगर्भं भूगर्भममृतं
 विश्वतोमुखं ॥ प्रभाकरमनाद्यंतं प्रपद्ये भास्कर
 द्युतिं ॥ १३ ॥ सहस्रशिरसे देवं वैकुण्ठं तार्क्ष्यवाहनं
 प्रपद्ये सूक्ष्ममचलं वरेण्यमभयप्रदं ॥ १४ ॥ नाराय

॥ २ ॥

सांनारसिंहं योगात्मानं मनातनं ॥ शरणं सर्वभूता
 नां प्रपद्ये ध्रुवमीश्वरं ॥ १५ ॥ अथ कौवक्तमुत्पन्नम
 व्यक्ताद्यः परः प्रभुः ॥ तस्मात्परतरं नास्ति तमस्मि
 शरणं गतः ॥ १६ ॥ चिंतयंते हि यं नित्यं ब्रह्मेशानारय
 : प्रभुं ॥ निश्चयं नाधिगच्छंति तमस्मि शरणं गतः ॥
 १७ ॥ यं प्राप्य न निवर्तते तमस्मि शरणं गतः ॥ १८ ॥
 जितेन्द्रिया महात्मा तौ ज्ञानध्यानपरायणाः ॥ १९ ॥

नो

॥ अनु ॥
॥ ३ ॥

यः प्रभुः सर्वभूतानां येन सर्वमिदं ततं ॥ चराचरगु
रुर्देवः समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ १९ ॥ येकांशेन जग
त्सर्वं यो ब्रह्मस्थितो गुरुः ॥ अग्राक्षो निर्गुणः
शक्ता तमस्मि शरणं गतः ॥ २० ॥ यस्माज्जातः पुरा
ब्रह्मापस्येयानिः पितामहः ॥ प्रसीदतु समे विष्णुः
पितामह परः प्रभुः ॥ २१ ॥ यः पुरा प्रलये प्राप्ते नष्ट
लोके चराचरे ॥ एकस्तिष्ठतियागात्मा समे विष्णुः

॥ ३ ॥

प्रसीदतु ॥ २२ ॥ पर्जन्यः पृथिवीसस्य कामो धर्मो क्रि
 याफलं ॥ गुणाकरः प्रभुर्मेशवासुदेवः प्रसीदतु ॥ २३ ॥
 अग्नि सोमार्क ताराणां ब्रह्मयोगेन्द्र योगिनां ॥ स्वस्ति
 सूर्यस्य ते जांसि स मे विसुः प्रसीदतु ॥ २४ ॥ चतुर्भिश्च
 चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च ॥ हूयते च पुनर्द्वाभ्यां
 तस्मै यज्ञात्मने नमः ॥ २५ ॥ दिवाकरस्य सौम्यं हि म
 ध्ये पंचवक्त्रवस्थितं ॥ क्षेत्रज्ञमिति यं प्राहुः समहात्मा

अनु॥

॥४॥

प्रसीदतु॥२६॥ अथ यस्मिन्महात्मा चतुर्विज्ञेयः सना
तनः॥ आस्थितः प्रकृतिं भुंक्ते समहात्मा प्रसीदतु
२७॥ क्षेत्रज्ञं पञ्चधा भुंक्ते प्रकृतिं बहुधा गुणैः॥ मनो
गुणांश्च यो भुंक्ते समहात्मा प्रसीदतु॥२८॥ सारथ्ये
गश्च यो गात्मा साध्याश्चैव महर्षयः॥ यं विदित्वा विमु
च्यते समहात्मा प्रसीदतु॥२९॥ शमी गर्भस्य योग
र्भतस्य गर्भस्येति रिपुः॥ रिपु गर्भस्येति गर्भः समे

॥४॥

विष्णुः प्रसीदतु ॥३०॥ यस्य हस्तगदाचक्रं गरुडायस्य
 वाहनं ॥ शंखः करतले यस्य समेषु विष्णुः प्रसीदतु ॥३१॥
 चतुर्भुक्तिः परं धाम लक्ष्मीवासो विराचितः ॥ सर्वा
 धिवासनान्योऽसिवासु देवनमोस्तुते ॥३२॥ योगावा
 सनमस्तुभ्यं सर्वावासवरः प्रदः ॥ यज्ञगर्भमहाभा
 गपंच यज्ञनमोस्तुते ॥३३॥ जगन्मूर्ते जगद्धामल
 क्ष्मीवासवरप्रदः ॥ सर्वावासनमस्तु साक्षिभूत

॥ अनु-॥

॥ ५॥

जगत्पते ॥ अजयः खंडपरशुर्विष्णुमूर्तिर्वृषाकपिः
 त्रिगुणोपंचकालायनमस्ते ज्ञानसागरः ॥ ३५ ॥ न
 मस्ते सर्वतोभद्रसर्वतोदक्षिशिरोमुखः ॥ निर्विका
 रनमस्ते सुसाक्षिभूतोद्भवस्थिते ॥ ३६ ॥ अतींद्रि
 यनमस्तुभ्यं लिंगेष्वमनुगीयते ॥ येन भूनाभिजा
 नं तिसंसारे संसरंतिते ॥ ३७ ॥ नमस्ते पुंडरीकाक्ष
 पुनरेव नमोस्तुते ॥ ईश्वरोमिजगन्नाथ किमतः प

॥ ५ ॥

रमुच्यते॥ रागद्वेषविनिर्मुक्तो लोभमोहविवर्जितः॥
 अशरीरः शरीरस्थः समः सर्वेषु देहिषु॥ ३८॥ अव्य
 क्तबुद्ध्यहंकारः मात्राभूतेन्द्रियाणि च॥ त्वयितानि
 नतेषु त्वं तेषु त्वं तानि न त्वयि॥ ४०॥ स्वप्नाभोक्तसि
 कूटस्थे गुणानां प्रभुरीश्वरः॥ प्रकृत्या हेतुरहितः
 प्रभुरात्मा व्यवस्थितः॥ ४१॥ भक्तानां यो हि देहस्तु
 त्वं धामास्तु नरोत्तमः॥ समो भूतेषु संयोगो न पुनर्भव

॥ अनु ॥

॥ ६ ॥

जन्मनी ॥ ४३ ॥ विषयेरिन्द्रियैः चैव मामेभूयात्समाप्त
 मः ॥ पृथिवीपातुमेघाणं पातुमेरसनाजलं ॥ ४४ ॥
 चक्षुर्हृताशनं पातुस्पर्शमेपातुमाकृतं ॥ शब्देऽप्या
 काशमध्ये तु चंद्रे वेकारिकं मनः ॥ ४५ ॥ अहंकार
 श्चमेबुद्धिं त्वयि बुद्धिः समेतु च ॥ वियोगः सर्वका
 र्मेण गुणैर्भूतैश्च मे भवेत् ॥ ४६ ॥ सत्त्वं रजस्तम
 श्चैव प्रकृतिं प्रविशंतु ते ॥ सा केवलपदं देवी प्रया

॥ ६ ॥

तुपरमंतव॥४७॥ एकभावेभुवेवास्तुमामेजन्मभ
 वेत्सुनः॥ नमोभगवतेतस्मैविस्मवेप्रभविस्मवे॥
 ४८॥ त्वन्मनाः त्वरुतः प्राणः त्वद्भक्तः त्वत्पराय
 णः॥ मामेवानुस्मरेनित्यंमरणेपर्युपस्थिते॥४९॥
 पूर्वदेहेकृतायेमेव्याधयस्तेविशंतुमां॥ मर्दयंतुच
 दुःखानिऋणंमेप्रतिमुच्यतां॥५०॥ विनष्टंयां
 तुमेरोगायेमयापूर्वसंचिताः॥ अनरण्यं तुमिच्छा

॥ अनु ॥

॥ ७ ॥

मितदिस्माः परमंपदं ॥ ५१ ॥ कर्मेन्द्रियाणि संयम्य पंच
 बुद्धीन्द्रियाणि च ॥ दर्शेन्द्रियाणि मनसित्वहंकारे त
 थामम ॥ ५२ ॥ अहंकारं तथा बुद्धौ बुद्धिं चात्मनि
 योजयेत् ॥ जितबुद्धीन्द्रियः पश्यद्बुद्ध्या बुद्धेः परा
 त्परं ॥ ५३ ॥ मायायोर्येतत्तत्त्वाहं येन सर्वमिदं ततं ॥
 आत्मनात्मनि संयोज्य परमात्मानमव्ययं ॥ ५४ ॥
 ततो बुद्धेः परं बुद्ध्या लभते न पुनर्भवं ॥ नमो भगव

॥ ७ ॥

ते तस्मै च न सर्वमिदं ततः ॥ ५५ ॥ अहं भगवतस्तस्य म
 नवा सोऽसुरेश्वरः ॥ तस्माहं न प्रणम्यामि स च मे न प्र
 णम्यति ॥ ५६ ॥ इमा मनुस्मृतिं दिव्यं वैष्णवी पाप
 नाशिनीं ॥ स्वप्ने विबुधस्तु परे त्रिसंध्यं वापि यः स्म
 रेत् ॥ ५७ ॥ अपि पापसमाचारः सोऽपियाति परं पदं
 मरणं वापि संप्राप्ते य इमां स मनुस्मरेत् ॥ ५८ ॥ य
 दहंकारमाश्रित्यः यज्ञदानतपः क्रियः ॥ अर्चय

॥ अनु. ॥

॥ ८ ॥

न्तपियोदेवान्गृहेवापिबलिंददन् ॥ जुहन्वदन्
 स्मरन्वापिलभतेपरमांगतिं ॥ ६० ॥ यज्ञदानंतपः
 तस्मात्कुर्यादाशाविवर्जितः ॥ पूर्णिमायाममा
 वासां द्वादश्यां वा विशेषतः ॥ ६१ ॥ श्रावयेत्तद्वद्
 धानेभ्यो ये चान्ये मास्युपाश्रिताः ॥ नमइत्येव यो
 ब्रूयान्मद्भक्तः श्रद्धयान्वितः ॥ ६२ ॥ तस्याक्षयो
 भवेन्नोकः श्वपाकस्यापि नारदः ॥ किंपुनर्यज

॥ ८ ॥

तेयोमासाधकोविदिपूर्वकं॥६३॥अश्वमेधसह
 स्वाणांयःसहस्रंममाचरेत्॥नासौतत्फलमाप्नो
 तिमद्भक्त्यायदमाप्नुयात्॥६४॥इष्टंदत्तंतपोधी
 तंब्रतानिनिभमाश्रये॥सर्वमेतद्दिनाशायज्ञानं
 शांतिनविद्यते॥६५॥तस्मात्प्रदेयंसाधुभ्यःसर्व
 सत्वाभयंकरी॥कृत्स्नाचष्टयिर्वीरघ्नान्ततुल्यं
 कदाचन॥६६॥कांतारेवनदुर्गेषुकृत्स्नचभयसंग

॥ अनु ॥

॥ १९ ॥

वे ॥ दसुभिः सन्निरुद्धसुनामभिर्मांप्रकीर्तयेत् ॥ ६७
 जलेरक्षतुवाराहः स्थलेरक्षतुवामनः ॥ अटव्यां
 नारसिंहस्तुसर्वतः पातुकेशवः ॥ ६८ ॥ सकृदुच्चा
 रितं येन हरिरित्यक्षरद्वयं ॥ बद्धः परिकरस्तेन मो
 क्षाय गमनं प्रति ॥ ६९ ॥ तस्मात्त्वमेव हे वर्ये ध्याय
 स्वात्तं द्विजो हरिं भववाक्ष्यसि ततः सिद्धिं परं प्र
 क्षपसि तद्भुवं ॥ ७० ॥ नाहं वसामि वैकुण्ठे योगिनां ह

॥ १९ ॥

दयेनच॥मद्भक्त्यायत्रगायंतितत्रतिष्ठामिनारदः
 ७१॥**वैशंपायन उवाच॥**एवंसदेवदेवेननारदःप्र
 तिबोधितः॥चकारकेशवेभक्तिं तस्मात्वंकुरुभू
 पते॥७२॥संसारएवसीमंतोयःस्वानांकिलकथ्य
 ते॥ननुध्यायतियोदेहीकथयामिचतत्सुखं॥७३॥
 सर्वबंधविनिर्मुक्तःपरंपदमवाप्नुयात्॥७४॥**इति**
श्रीमहाभारते शतसाहस्रं संहितायां श्रीकृष्ण

मन्त्रा मणो जयेन्नि संसयाति परमांगतिः॥

॥ अनु ॥

॥ १० ॥

धर्मोत्तरे अनुस्मृतिः समाप्तः ॥ सुभं मस्तु ॥ श्रीराम ॥

॥ १० ॥

श्रीगणेशायनमः॥ शतानीकवाच॥ मयाहिदेवदे
 वस्यविष्णोरमिततेजसः॥ श्रुत्वासंभृतयः सर्वागद
 तस्तवसुव्रत॥ १॥ यदिप्रसन्नोभगवाननुग्राह्योस्मि
 वायदि॥ तदहंश्रोतुमिच्छामि नृणां दुःस्वप्ननाशनं॥ २॥
 स्वप्नादिषु महाभागदृश्यंते ये शुभाशुभाः॥ फला
 नितत्त्वयच्छंति तद्गुणान्येव भार्गव॥ ३॥ तादृक्पुण्यं
 पवित्रं च नृणामतिशुभप्रदं॥ दुःस्वप्नेऽप्यशमं याति त

॥ ग. मो. ॥

॥ १ ॥

नैविस्तरतो वद ॥ १ ॥ शौनक उवाच ॥ इदमेव महाभाग
 दृष्टवांस्ते पितामहः ॥ भीष्मं धर्मभृतां श्रेष्ठं धर्मपुत्रासु
 धिष्ठिरः ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ जितंते पुंडरीकाक्ष
 नमस्ते विश्वभावन ॥ नमस्ते स्नुह्यी केश महापुरुष
 पूर्वज ॥ ३ ॥ कृतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्ता व्यक्तं सनातनं
 ७ ॥ असत्तत्सत्तत्तद्विश्वं यन्नित्यं सदसतः परं ॥ परं पुरा
 णं स्वष्टारं पुराणं परमव्ययं ॥ ८ ॥ मांगल्यं मंगलं विष्णुं

॥ १ ॥

वरेण्यमभयप्रदं ॥ नमस्कृत्य हृषीकेशं च शचरगुरुं ह
 रिं ॥ ९ ॥ प्रवक्ष्यामि महापुण्यं क्लृप्तद्वैपायनस्य च ॥ ये
 नोक्ते न श्रुते नापि न श्यंते सर्वपातकं ॥ १० ॥ नाराय
 ण समो देवो न भूतो न भविष्यति ॥ एतेन सत्यवाक्ये
 न धर्मार्थान् साधयाम्यहं ॥ ११ ॥ किंतु स्पवदुभिर्मन्त्रैः
 किंतु स्पवदुभिर्ब्रूतैः ॥ ॐ नमो नारायणाय इति मन्त्रः
 सर्वार्थसाधकः ॥ १२ ॥ यज्ञे वदु संपरमत्पुदारं यं क्षी

॥ ग. मो. ॥

॥ २ ॥

म २

पमध्येस्तुतमात्मयोगात् ॥ पराशराङ्गधवतीमहर्षि
 तस्मै नमो ज्ञानतमो नुदाय ॥ १३ ॥ नमो भगवते तस्मै
 व्यासायामिततेजसे ॥ यस्य प्रसादाद् दृश्यामि नारा
 यणकथामिमां ॥ १४ ॥ वैशंपायनमासीनं पुराणार्थं
 विचक्षणाः ॥ ईक्ष्मर्यसराजर्षिः पृष्ठवान् जनमेज
 यः ॥ १५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किं जपन्मुच्यते पापा
 त्किं जपन्सुखमश्नुते ॥ १६ ॥ स्वप्ननाशनं पुरण्यं श्रोतु

॥ २ ॥

मिच्छामिमानद ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ देवव्रतं महापा
 त्रं सर्वशास्त्रविशारदं ॥ विनयेनोपसंगम्य पर्यष्टच्छुधि
 छिरः ॥ १७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दुःस्वप्नदर्शनं घोरमवे
 क्ष्यभरतर्षभ ॥ प्रयतः किं जपेज्जायं विबुधः किमनु
 स्मरेत् ॥ १८ ॥ पितामहप्रसादेन बुद्धिभेदो भवेन्मम
 तदहं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे वदतां वर ॥ १९ ॥ भीष्म उ
 वाच ॥ मृगुराज नमो ब्राह्मणे वर्णविष्यहि शान्तिकं

॥ ग. मो. ॥

॥ ३ ॥

दुः स्वप्ननाशने जाप्य यद्वा नित्यं समाचरेत् ॥ २० ॥
 अत्राप्नुदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ गजेन्द्रमो
 क्षमोक्षरां पुरं यत्कृत्वा स्थास्तिष्टकर्मणः ॥ २१ ॥ सर्वर
 त्नमयः श्रीमान्त्रिकूटो नाम पर्वतः ॥ सुतः पर्वत राज
 स्य सुमेरोर्भास्करद्युते ॥ २२ ॥ क्षीरोदजलवीच्युग्रे
 धौ तामलशिलातलः ॥ उत्थितः सागरं भित्त्वा देव
 र्षिगणसेवितः ॥ २३ ॥ अक्षरोभिः परिहृतः श्रीमा

॥ ३ ॥

नमस्तवणाकुलः॥गंधर्वैःकिन्नरैर्यक्षैःसिद्धचारण
 पन्नगैः॥२४॥मृगैःसिंहैर्गजैर्द्वैश्वरतमात्रोद्विगज
 ते॥पुन्नागैःकर्णिकारैश्चसविल्वैर्दिव्यपाटलैः॥
 ॥२५॥चूतनिंबकदंवैश्चचंदनागरुचंपकैः॥शालै
 ःस्तालैःतमालैश्चतरुभिश्चार्जुनैस्तथा॥२६॥वकु
 लैःकुंदपुष्पैश्चसरलैर्देवदारुभिः॥मंदारकुशुमे
 चानैःपारिजातैश्चसर्वतः॥२७॥एवंबहुविधैर्ह

॥ ग. मो. ॥

॥ ४ ॥

क्षैः शोभितः समलंकृतः ॥ नानाधातुं कितैः शृंगैः प्र
 स्रवद्भिः समंततः ॥ २८ ॥ वृकेशारवामगैः सिंहैर्मातं
 नैश्वसदामदै ॥ जीवं जीवै सुसं जुष्टं चकारैश्च विना
 दितं ॥ २९ ॥ पद्मरागसमप्रख्यज्वालापुंजमिवोत्थितं
 ॥ तस्यैकं कांचनं शृंगं सेवते यं दिवाकरः ॥ ३० ॥ नाना
 पुष्पैः समाकीर्णं नानागंधैः समाकुलं ॥ द्वितीयं रा
 जतं शृंगं सेवते यं निशाकरः ॥ ३१ ॥ पांडुरंगं बुदशं का

॥ ४ ॥

शंनुषाराचलसन्निभं॥ वज्रेंद्रनीलवैडूर्यतेजाभिर्भास
 यन्मभः॥३२॥ तृतीयं ब्रह्मसदनं प्रकृष्टं शृंगमुत्तमं॥
 पद्मरागसुमप्रख्यं नारायणसमन्वितं॥ ३३॥ नतत्क
 तद्भाः पश्यन्ति न नृशंसाननास्तिका॥ नावतानि
 यमालोके ये च पापकृतो नराः॥ ३४॥ नानाराधित
 गोविंदाः शैलं पश्यन्ति ते नराः॥ तस्य सानुमतः पृ
 ष्ठेशरकांचनपंकजे॥ ३५॥ कारं उवसमाकीर्णं रा

॥ ग. मो. ॥

॥ ५ ॥

जहं सोपशोभितं ॥ मतभ्रमरसंघुष्टचकोरशिखिना
 दितं ॥ ३६ ॥ कमलोत्पलकल्हारघुंडरीकोपशोभि
 तं ॥ कमलैः शतपत्रैश्च कांचनैः समलंकृतं ॥ ३७ ॥ वं
 त्रैर्मरकतैः प्रलेपैः पुष्पैः कांचनसन्निभैः ॥ गुल्मैः
 कीचकवैष्णवांसमंतात्परिवारितं ॥ ३८ ॥ अत्य
 क्षुतं महास्थानं विचित्रं शिखराकुलं ॥ शतयोजन
 विस्तीर्णं दशयोजनमायतं ॥ ३९ ॥ ख्यातं तद्विगुणं

॥ ५ ॥

प्रोक्तं शरधारि वनिर्मलं ॥ उपहासय देवानां सिद्धा
 धर्चित पंकजं ॥ ४० ॥ तस्मिन्सरसि दुष्टात्मा कूरञ्च
 तर्जलशयः ॥ आसीद्ग्राहो गजेन्द्राणां दुःखदुर्गम
 हाबलः ॥ ४१ ॥ अथ दंतो ज्वलमुखो कदाचिद्गजप्र
 थपः ॥ आजगाम गजाक्रांतः करेणुपरिवारितः ॥ ४२ ॥
 मदस्त्रावीजलाकांक्षी पादचारी वपर्वतः ॥ वासयन्म
 दगंधेन महानैरावतोपमः ॥ ४३ ॥ गजोऽसंजनसंका

॥ ग. मो. ॥

॥ ६५ ॥

शोमदाञ्चलितलोचनः ॥ तपितः पातुकामोसाञ्चव
 तीर्णश्चतत्सरः ॥ ४४ ॥ पिवतस्तस्य तनोयं ग्राह च
 समपद्यत ॥ मनीलपंकजवनेयूयमध्यगतः सुखी
 ४५ ॥ गृहीतस्तेन रौद्रेण ग्राहेणाव्यक्तमूर्तिना ॥ प
 श्यंतीनां करेणानां क्रौशांतीनां च दारुणं ॥ ४६ ॥ स
 नीलपंकजवने ग्राहेणातिबलीयसा ॥ गजश्चा
 कर्षते तीरे ग्राहश्चाकर्षते जलं ॥ ४७ ॥ तयोरासी

॥ ६॥

महायुद्धदिव्य वर्षसहस्रकं ॥ दास्यैः संयुतः पा
 शैर्निष्पद्यत्नगतिः कृतः ॥ ४८ ॥ वेष्टमानः संघोरैस्तु
 पाशैर्नागोदृढं तथा ॥ विस्फूर्त्य च यथाशक्त्या विक्रो
 शंश्च महारवान् ॥ ४९ ॥ कथितः सनिरुत्साहो गृही
 तो घोरकर्मणः ॥ परमापदमापन्नमनसा चिंतयद्
 रिं ॥ ५० ॥ स तु गजवरः श्रीमान्नारायणपरायणः ॥
 तमेव शरणं देवं गतः सर्वात्मना तदा ॥ ५१ ॥ एकाकी

य

॥ ग. मो. ॥

॥ ७ ॥

निगृहीतात्मा विशुद्धेनांतरात्मना ॥ जन्मजन्मांत
 राभ्यासाङ्गकिमान्गरु उद्धजे ॥ ५२ ॥ नान्यं देवं
 महादेवात् पूजयामास केशवात् ॥ दिग्बाहुं स्वर्ग
 मूर्धानं भूपादं गगनोदरं ॥ ५३ ॥ आदित्यचंद्रन
 नयनमनंतं विश्वतोमुखं ॥ अमृतात्मानमेधा
 भं शंखचक्रगदाधरं ॥ ५४ ॥ सहस्रशुभनामान
 मादिदेवमजं विभुं ॥ प्रगल्भपुष्कराग्रेण कांचनं क

॥ ७ ॥

मलोत्तमं नैवेद्यं ननसाध्यात्वा पूजां कृत्वा जनार्दने ।
 आपदि मोक्षमन्विष्य नृगजः स्तोत्रमुदीरयन् ॥
 ५६ ॥ गजेन्द्र उवाच ॥ नमो मूलप्रकृतये आदित्या
 यमहात्मने ॥ अनाश्रयाय देवाय निःस्पृहाय नमो
 नमः ॥ ५७ ॥ नमः आद्याय बीजाय आर्षेयाय प्र
 वर्तिने ॥ अनंतराय वैकाय अक्षकाय नमो नमः
 ५८ ॥ नमो गुह्याय गूढाय गुणाय गुणवर्तिने ॥ अ

॥ ग. मो. ॥

॥ ८ ॥

तकोयाप्रमेयाय अतुलाय नमोनमः ॥ ५९ ॥ नमः
 शिवाय शांताय निश्चिंताय यशस्विने ॥ सनातना
 यपूर्वाय पुराणाय नमोनमः ॥ ६० ॥ नमोनमः कार
 णवामनाय नारायणायामितविक्रमाय ॥ श्रीशं
 खचक्रासिगदाधराय नमोस्तु तस्मै पुरुषोत्तमाय
 ६१ नमोजगत्प्रतिष्ठाय गोविंदाय नमोनमः ॥
 नमोस्तु पद्मनाभाय सारथ्ययोगाङ्गवाय च ॥ ६२ ॥

॥ ८ ॥

विश्वेश्वराय देवाय शिवाय हरये नमः ॥ नमोऽस्तु त
स्मै देवाय निर्गुणाय नमो नमः ॥ ६३ ॥ नमो देवाधि
देवाय स्वभावाय नमो नमः ॥ नारायणाय
विश्वाय देवानां परमात्मने ॥ ६४ ॥ गुह्याय वेदानिल
याय महोदराय सिंहाय दैत्यनिधनाय चतुर्भजा
य ॥ ब्रह्मेन्द्र रुद्र मुनिचारण संस्तुताय देवोत्तमाय
विरजाय नमोऽस्तुताय ॥ ६५ ॥ नागेंद्र देहशयना

॥ ग. मो. ॥

॥ ९ ॥

मनसुप्रियायगोक्षीरहेमशुकनीलघ्नोपमाय
 ॥ पीतांबरायमधुकैटभनाशनायविश्वायचारु
 मुकुटायनमोक्षराय ॥ ६६ ॥ नाभिप्रजातकम
 लस्थचतुर्मुखायक्षीरोदकार्यवनिकेतनशोभ
 नाय ॥ नानाविचित्रमुकुटांगदभूषणाययोगी
 श्वरायविरजायनमोवराय ॥ ६७ ॥ भक्तिप्रियाय
 चसुदीपसुदर्शनायकुल्लारविंदविपुलायतलो

॥ ९ ॥

चनार्य॥ रामायणवर्णविनाशकृतोद्यमाय॥ धीरा
 यधीरतिलकायमहोदराय॥ ६८॥ पद्मासनायम
 शिकुंडलभूषणाय॥ कंसांतकायशिशुपाल
 विनाशनाय॥ गोवर्धनायसुरशत्रुविनाशनाय
 दामोदरायविरजायनमोवराय॥ ६९॥ ब्रह्माय
 नायहरयेत्रिदशायनायलोकायनात्मभवेऽन्न
 वाय॥ नारायणात्महितायनायमहावराहाय

हवेद्विष्णुशमनोयत्तपोरुवायनारायणविरजायनमो
 युताय॥ नारायणायनरलो कपरायणायका

नारायणकृतना
 यत्तलोचनमः

॥ ग. मो. ॥

॥ १०

नमस्करोमि ॥ ७० ॥ कृतस्यमव्यक्तमर्चित्यरूपं ना
 रायणं कारणमादिदेवं ॥ युगांतशेषं पुरुषं पुरा
 णांतं वासुदेवं शरणं प्रपद्ये ॥ ७१ ॥ अदृश्यमचेद्य
 मनंतमव्ययं महर्षयो ब्रह्ममयं सनातनं ॥ वदंति
 यं वै पुरुषं पुराणं तं वासुदेवं शरणं प्रपद्ये ॥ ७२ ॥
 उत्तिष्ठतस्तस्य जलोरुकुक्षौर्महावराहस्य महीवि
 दार्य ॥ वितन्वतो वेदमयं शरीरं लोकांतरस्यामुन

॥ १० ॥

यो वदति ॥ ७३ ॥ योगेश्वरं चारुविचित्रमौलिं ज्ञेयं स
 मक्षं प्रकृतेः परस्त्वं ॥ क्षेत्रज्ञमात्मप्रवरं वरेण्यतं वा
 सुदेवं शरणं प्रपद्ये ॥ ७४ ॥ कार्यक्रियाकारणमप्रमे
 यं हिरण्यगर्भं वरपद्मनाभं ॥ महाबलं वेदनिधिं सु
 रोत्तमं ब्रजामिविष्णुं शरणं जनार्दनं ॥ ७५ ॥ किरी
 टकेयूरमहार्हनिष्केरत्पंतमालं कृतसर्वगात्रं
 ॥ पीतांबरं कांचनभाक्त्रिचित्रं मालाधरं केशवम

॥ ग. मो. ॥

॥ १५ ॥

भुपेमि ॥ ७६ ॥ भवोद्भववेदविदांवरिष्ठमादित्यचं
 प्राग्निवसुप्रभावं ॥ योगात्मकं सांख्यविदांवरिष्ठं
 प्रभुं प्रपद्ये च्युतमात्मवंतं ॥ ७७ ॥ यदक्षरं ब्रह्मवदं
 तिसर्वगं निशम्य नृत्सु मुखात्प्रमुच्यते ॥ तमी
 श्वरं युक्तमरूपमैर्गुणैः ॥ सनातनं लोकगुरुं स्म
 रामि ॥ ७८ ॥ श्रीवत्साकं महादेवं वेदगुह्यमरूप
 मं ॥ प्रपद्ये सूक्ष्ममचलं वरेण्यमभयप्रदं ॥ ७९ ॥

॥ १२ ॥

नमस्तस्मै वराहाय लीलयोद्धरते महीं ॥ खुरमध्ये गतो
 यस्य मेरुः खरखरायते ॥ ८० ॥ प्रभवः सर्वभूतानां नि
 यतीनां परमां गतिं ॥ ८१ ॥ भगवंतं गुणाध्यक्षं अस
 रं परमं पदं ॥ शरणं पशरणातीनां प्रपद्ये भक्तवत्स
 लं ॥ ८२ ॥ त्रिविक्रमं त्रिलोकेशं लोकानां प्रपिता
 महं ॥ योगात्मानं महात्मानं प्रपद्ये हं जनार्दनं ॥
 ८३ ॥ आदिदेवमजं शुभ्रं व्यक्ताव्यक्तं सनातनं ॥

गुणं पर
 स्वरे ॥ ४
 पद्ये मुन
 संगानं

॥ ग. मो. ॥

॥ १२ ॥

नारायणमणीयांसंप्रपद्ये ब्राह्मणप्रियं ॥ ८४ ॥
 अकूपाशयदेवाय नमः सर्वमहात्मने ॥ प्रपद्ये दे-
 वदेवेशमणीयांसमरणोपर्यया ॥ ८५ ॥ एकाय
 लोकत्रयाय परतः परमात्मने ॥ नमः सहस्र
 शिरसे अनन्ताय महात्मने ॥ ८६ ॥ तमेव परमं दे-
 वमृषयो वेदपारगाः ॥ कीर्तयन्ति च यं सर्वे ब्र-
 ह्मादीनां परायणं ॥ ८७ ॥ नमस्तु पुंडरीकाक्ष

॥ १२ ॥

भक्तानामभयंकर॥ सुब्रह्मण्यनमस्तस्तु त्राहि मां श
 रणागतं॥ ८८॥ तव ह्रवतु मे दुःखं चिंता संसार सा
 गरे॥ यावत्कमलपत्राक्षं न स्मरामि जनार्दनं॥ ८९
 भीष्म उवाच॥ भक्तिं तस्यानुसंधित्य नागस्यामो
 घसंस्तवान्॥ प्रीतिमान् भगवद्भोजन् श्रुत्वा च
 क्रगदाधरः॥ ९०॥ आरुह्य गरुडं विष्णु राजगा
 मसुरोत्तमः॥ सान्निध्यं कल्पयामास तस्मिन्सर

॥ ग. मो. ॥

॥ १३ ॥

सिलोकधक्क ॥ ९१ ॥ ग्राहयस्तंगजेद्रं चतंग्राहं चज
 लाशयात् ॥ ३ ॥ जहार प्रमेयात्मातरसामधुसूदनः
 ९२ ॥ जलस्यदारयामासग्राहं चक्रेण माधवः ॥
 मोचयामासनागेद्रं पापेभ्यः शरणागतं ॥ ९३ ॥ स
 हि देव लशापेन हृह गंधर्वसत्तमः ॥ इदमस्पयरंगु
 हं राजन् पुण्यतमं शृणु ॥ ९४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 कथं शापोद्भवं नागं गंधर्वाणां महात्मनां ॥ एतदि

॥ १३ ॥

छाभ्यहं श्रोतुं विस्तरेण पितामहं ॥९५॥ भीष्म उवाच
 हाहा हूहू इति रघातौ गीतवाद्यविशारदौ ॥ इति तौ श
 पितौ तेन देवलेन महात्मना ॥९६॥ उर्वशी मे नकारं
 भा तथा चान्यासं रोगणाः ॥ शक्रस्य पुरतो राजन्
 नृत्यं ते ताः सुमध्यमाः ॥९७॥ ततस्तौ गायमानौ तु
 गंधर्वै रीजममनि ॥ अन्योन्यं चक्रतु स्पर्द्धां शक्र
 स्य पुरतस्तदा ॥९८॥ आ वयो रुभयोर्मध्ये कः श्रे

॥ग.मो.॥

॥१४॥

षो गीतवाद्ययोः ॥ तं वदस्य सुरश्रेष्ठे सा त्वा गीतस्य ल
 क्षणं ॥ ९९ ॥ गंधर्वयोर्वचः कृत्वा प्रत्युवाच शतक्र
 तु ॥ युवयोगीतवाद्येषु विशेषो नोपलक्ष्यते ॥ १००
 एक एव मुनिश्रेष्ठे देवलो नाम नामतः ॥ युवयोः सं
 शयं हता भविष्यति न संशयः ॥ १ ॥ ततस्तु नो श
 क्रवचो निशम्य प्रणम्य राजन् शिरसां सुरेश्वरं ॥
 गतो मुह्ये जयकांसि रौतौ यत्राश्रमे तिष्ठति

॥१४॥

सद्धिजाग्रः॥२॥ततोदृष्टामुनिश्रेष्ठदेवलंसंशित
 व्रतं॥अभिवाद्यमहात्मानंप्रोचतुःपार्श्वसंस्थितौ
 ३॥शक्रेणप्रेषितौदेवत्वत्समीपेद्धिजोत्तम॥
 एकस्पृचजयंदेहियन्नेमनामिवर्तते॥४॥एथक्
 चरंतौगायंतौसुचिरंमधुरंस्वरं॥नकिंचिद्दद
 तेवाक्यंमुनिर्मौनस्यधारणात्॥५॥शृण्वन्न
 पिपदंतेषांनकिंचिद्ददतेमुनिः॥तदातौकुपि

॥ ग. मो. ॥

॥ १५ ॥

नौतस्य देवलस्य महात्मनः ॥ ६ ॥ अचतुस्तौ तदा वा
 क्यं गंधर्वो कालचोदिनौ ॥ मूढो यं नाभिजानाति
 निश्चितं दंद्वगीतयोः ॥ ७ ॥ निशम्य तद्वचस्तथा गं
 धर्वाणां मदान्वितां ॥ क्रोधादुत्थाय विप्रेन्द्र दंद्व
 चनमब्रवीत् ॥ ८ ॥ एष हूहूदुरात्मा तु ग्राहत्वं या
 तु मूढधीः ॥ त्वमेव गजराजस्तु भवस्व गिरिग
 हरे ॥ ९ ॥ ततः तौ शापितौ तेन देवलेन महात्मना

॥ १५ ॥

प्रणम्य शिरसा दिप्रगंधर्वा विदमूचतुः॥१०॥ भूमं
 उलेगतौ ह्यावां प्रसादं कुरु सत्तम॥ निश्चयं वद वि
 प्रेन्द्र येन शापादि मुच्यते॥११॥ ततस्तौ पुरतो दृष्ट्वा
 उभौ शापभयादिजः॥ प्रत्युवाच मुनि श्रेष्ठ गंधर्वा
 णां भयान्वितं॥१२॥ मेरु पृष्ठे शरोरम्यं बहु वृक्षस
 माकुलं॥ नाना पक्षिनिनादाद्यं द्वितीय इव सा
 गरः॥१३॥ तस्मिन् सरोवरे रम्ये नित्यं ग्राहो वशिष्य

॥ ग. मो. ॥

॥ १६ ॥

ते ॥ तृष्णार्तस्तत्रमातंगो गमिष्यति न संशयः ॥ १४ ॥ त
 देवदेवदेवेशं स्तोष्यते नात्र संशयः ॥ ततो नाराय
 णः प्रीतः शपात्तो मोचयिष्यति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा
 नृषिणातेन वरेण्यमुपपद्यत ॥ एवं प्रभावतो भू
 त्वाश्रुत्वासीद्भगवानिह ॥ १६ ॥ कदापि वरतुल्यं
 नुयक्षतां प्रयच्छति ॥ आपदि मुक्तो युगपद्भ
 जो गंधर्व एव च ॥ १७ ॥ गजोऽपि यक्षतां यातः श्री

॥ १६ ॥

नारायणकीर्तनात्॥ तस्माच्छापादिनिर्मुक्तोऽप्रा
गिवाविकृतो भवत्॥ १८॥ सचस्वस्ववपुः प्राप्य
प्रणिपत्य जनार्दनं॥ गजो गंधर्वराजश्च पदं नि
र्दति मात्मनः॥ १९॥ प्रीतिमान्युं उरीकाक्षः श
रणागतवत्सलः॥ अभयं तत्र देवेशः ताभ्यां द
त्ता प्रपूजितः॥ २०॥ इदं चैव महाबाहो देवस्य
च प्रभाषितं॥ न जनं गजराजानं वंदंतं मधु

॥ ग. मो. ॥

॥ १७ ॥

सूदन ॥ २० ॥ श्री गवानुवाच ॥ ये मां त्वां च सरश्चैव ग्रा
हस्य च विदारणं ॥ आमुकी च कवेण नारूपं चैव म
मावयं ॥ २१ ॥ अश्वत्थभास्करं गंगा नैमिषारण्य
पुष्करं ॥ प्रयागं ब्रह्मतीर्थं च दंडकारण्यमेव च
२२ ॥ पुराणं रामचरितं भारताख्यानमुत्तमं ॥ वि
भूतिं विश्वरूपं च स्तवराजमनुस्मृतिं ॥ २४ ॥ प्रणवं
च कुरुक्षेत्रं गरुडं मेरुपर्वतं ॥ रूपं कांचनगुल्मानां

॥ १७ ॥

रूपं मेरुसुतस्य च ॥ ये स्मरिष्यन्ति मनुजाः प्रयाता
 स्थिरबुद्धयः ॥ ७ ॥ दुःस्वप्नानश्यन्ते तेषां सुस्वप्नश्च भ
 विष्यति ॥ २६ ॥ अनिरुद्धं गजं ग्राहं वा सुदेवं महा
 द्युतिं ॥ संकर्षणं महात्मानं प्रद्युम्नं च तथैव च ॥ २७ ॥
 मत्स्यकूर्मवराहं च वामनं च तथैव च ॥ नारसिंहं च
 नागेंद्रं सृष्टिसंहारकारकं ॥ २८ ॥ विष्णुरूपं हृषी
 केशं गोविंदं मधुसूदनं ॥ त्रिदशैर्वदितं देवं दृढभ

॥ ग० मो० ॥

॥ १८ ॥

क्रि मरुपमं ॥ ३१ ॥ वैकुण्ठं दुष्टमनं भक्तिहं मधुसूद
 नं ॥ एतानि प्रातरुत्थाय संस्मरिष्यंति ये नराः ॥ ३२ ॥
 सर्वपापैः प्रमुच्यंते पुण्यलोकमवाप्नुयुः ॥ भीष्म
 वाच ॥ एवमुक्त्वा महाराज गजेंद्रं मधुसूदनः ॥
 ३१ ॥ स्पर्शयामास हस्तेन गजं गंधर्वमेव च ॥ तौ च
 स्थौततः सद्यो माल्यांबरधरावुभौ ॥ ३३ ॥ तमे
 वमनुसंप्राप्य जग्मुस्त्रिदशालयं ॥ ततो दिव्य

॥ १८ ॥

वपुर्भूत्वा हस्तिराट् परमं पदं ॥ ३३ ॥ गच्छति स्म महा
बोहो नारायण परायणः ॥ ततो नारायणः श्रीमान्मो
क्षयित्वा गजोत्तमं ॥ ३४ ॥ ऋषिभिः स्तूयमानो ग्रेवे
दगुह्यपदाक्षरेः ॥ ततस्तु भगवान् विष्णुदुर्विज्ञेय
गतिः प्रभुः ॥ ३५ ॥ शंखचक्रगदापाणिरंतर्धानं यु
धिष्ठिरः ॥ गजेन्द्रमोक्षणं दृष्ट्वा सर्वे प्रांजलयस्तदा
३६ ॥ ववंदिरे महात्मानं प्रभुं नारायणं परं ॥ विस्मेया

॥ ग. मो. ॥

॥ १९ ॥

कुल्लनयनाः प्रजापतिपुरः सराः ॥ यद्दंष्ट्रणुया
 न्नित्यं प्रातरुत्थायमानवः ॥ प्राप्नुयात्परमांसिद्धिं
 दुःस्वप्नं तस्य नश्यति ॥ ३८ ॥ गजेन्द्रमोक्षणे पुरं पस
 र्वापापप्रणासनं ॥ श्रावयेत्प्रातरुत्थाय दीर्घमायु
 रवाप्नुयात् ॥ ३९ ॥ श्रुतेन हि कुरुश्रेष्ठ स्मृतेन कथि
 तेन च ॥ गजेन्द्रमोक्षणेनैव सद्यः पापात्प्रमुच्यते
 ४० ॥ मया ते कथितं राजन् पवित्रं पापनाशनं ॥ की

॥ १९ ॥

नैयस्वमहाबाहोगजेन्द्रस्यमहात्मनः॥४१॥ चरितं
 पुण्यकर्माणि पुष्कलं वर्धते यशः॥ प्रीतिमान्मुंड
 रीकाक्षोगजेंद्रः स्वादिमुक्तवान्॥४२॥ वैशंपाय
 न उवाच॥ एतत् श्रुत्वा महाबाहो भारतानां पिता
 महात्मा॥ गजेन्द्रमोक्षेण राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठि
 रः॥४३॥ भ्रातृभिः सहितः सम्यक् ब्राह्मणैर्वेद
 पारगैः॥ पूजयामास देवेशं पार्श्वस्थं मधुसूदनं

॥ ग. मो. ॥

॥ २० ॥

४४ ॥ विस्मयेत्कुलनयनाः श्रुत्वा नागस्य मोक्षणं
 ऋषयस्तु महाभाग सर्वेषां जलयस्तदा ॥ ४५ ॥ अ
 जं वरेण्यं वरपयनाभं महाबलं वेदनिधिं सरोजमं
 ॥ तमेव गुह्यं पुरुषं पुराणवचं दिरे वेदविदां वरिष्ठं
 ॥ ४६ ॥ एतत्पुण्यं महाबाहो जनानां पुण्यकर्मणां
 ॥ दुःस्वप्नदर्शने घोरे श्रुत्वा पापात्प्रमुच्यते ॥ तस्मा
 त्वं हि महाराज प्रपद्ये शरणं हरिं ॥ विमुक्तः सर्वपा

॥ २० ॥

पेभ्यः प्राप्स्यसे परमं पदं ॥४८॥ यदा महाग्राहग्रहीत
 कातरं सुषुप्तिं ते पश्यन्ने महाद्विपं ॥ विमोक्षयामास
 गजं जनार्दनः स्मरामि दुःस्वप्नविनाशनं हरिं ॥४९॥
 परं पुराणं परमं पवित्रं पुराणमीशं सुरलोकनाथं
 ॥ सुरासुरैरर्चितपादपद्मं सनातनं लोकगुरुं स्मरा
 मि ॥५०॥ वरगजस्मरणाद्विमुक्तिहेतोः पुरुषव
 रस्तुतिदिव्यदेहगीतं ॥ सततमपि मग्नं तियेतु तेषा

॥ ग. मो ॥

॥ २१ ॥

मा जन्ममरणांतिकं पापं न स्यात् ॥ ५१ ॥ धर्मदृढमूलो
 वेदस्कंदः पुराणशास्त्राढ्यः ॥ क्रतुकुसुमो मोक्षफले
 मधुसूदनपादयोर्जयति ॥ ५२ ॥ नमो ब्रह्मण्यदेवाय
 गोब्राह्मणहिताय च ॥ जगद्धिताय कृष्णाय गोविंदा
 य नमो नमः ॥ ५३ ॥ आर्तो विषणाः शिथिलाश्च भी
 ताघोरेषु च व्याधिवुवर्तमानाः ॥ संकीर्त्य नागव
 णशब्दमात्रं विमुक्तदुःखा सुखिनो भवंति ॥ ५४ ॥

॥ २१ ॥

वेदेरासायणेचैवपुराणेभारतेतथा॥ आदौमध्येच
 अंतेचहरिःसर्वत्रगीयते॥५५॥ एकोपिक्लृप्तस्यक्लृ
 तःप्रणामोदशाश्वमेधावभयेनतुल्यः॥ दशाश्वमे
 धीपुनरेतिजन्मक्लृप्तप्रणामीनपुनर्भवाय॥५६॥
 सर्वरत्नमयामेरुःसर्वाश्चर्यमयंनभः॥ सर्वतीर्थ
 मयीगंगासर्वदेवमयोहरिः॥५७॥ आकाशात्प
 तितंतोयंयथागच्छतिसागरे॥ सर्वदेवनमस्कारः

॥ ग. मो. ॥

॥ २२ ॥

केशवं प्रतिगच्छति ॥ ५८ ॥ गीतामहस्य नाम्नां चस्त
 वराजमनुस्मृतिः ॥ गजेन्द्रमोक्षणं चैव पंचरत्ना
 निभारते ॥ १५९ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्रं
 संहितायां शांतिपर्वणि गजेन्द्रमोक्षणं समाप्तं ॥
 यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया ॥ यदि
 शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥ १ ॥ संवत् ॥
 १८६८ ॥ मार्गशुक्ला ॥ ११ ॥ लिखितं रामचंद्रब्राह्मणः

॥ २२ ॥

This PDF you are browsing is in a series of several scanned documents containing the collection of Peerzada Muhammad Ashraf Sahib. b 1958

CV:

Residence: Towheed Abad Bemina, Srinagar

<https://www.facebook.com/peerzadamohd.ashraf.16>

Former Deputy Director Archives, Archaeology and Museums Deptt. J&K Govt.

Former State Coordinator National Manuscripts Mission GoI.

Former Registering Officer Antiquities, Jammu and Kashmir Govt.

Former Registrar National Records, Jammu and Kashmir Govt.

Worked as Lecturer Arabic in Higher Education Department.

Studied at Aligarh Muslim University.

Lives in Srinagar, Jammu and Kashmir.

From Anantnag.

Peerzada Muhammad Ashraf Sahib has an ancestral Collection of Rare Books and Manuscripts in Sharada, Sanskrit, Persian, Arabic, Urdu, Kashmiri in his Home Town Srinagar.

Besides manuscripts, he also has many rare paintings (60+).

Collectors and Art/Literature Lovers can contact him if they wish through his facebook page

Scanning and upload by eGangotri Trust.